

Gener 2008
Número 328

Delta

LLOBREGAT
FUNDAT L'ANY 1977

EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT

1977-2007

Delta: tres dècades de passió pel Prat

Viking

Moda infantil · Puericultura · Ulleneria

Römer

nurse

JANE

Britax

Totes aquestes marques les pots trobar a la teva botiga Viking

Avgda. Verge de Montserrat, 161 · Telf. 93 478 51 44 · El Prat de Llobregat

Plegat fàcil i ergonòmic, completament equipats

CASA CHENDO

La buena mesa

Menú del día
Servicio a la carta
Torradas
Tapas
Almuerzos
banquetes

Menús especiales para grupos (fácil aparcamiento)

Carretera de la Marina, 97-99 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT - Tel. 93.478.91.77 - Mov. 687.52.31.67

restaurant FESTES tapes CONCERTS...

OCCI I DIVERSIÓ!!

+info: www.circuitprat.com tf. 933790257

Bar Restaurante la

STELLANA

desde 1968

• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS
ESPECIALIDAD EN

ANCHOAS DEL CANTÁBRICO
PATATAS BRAVAS
BACALAO A LA LLAUNA
JAMÓN IBÉRICO
GAMBAS DE HUELVA
CARNES IBÉRICAS

Primer de Maig, 12 · Tel./fax. 93 379 43 59 · 08820 El Prat de Llobregat

Passió pel Prat

El fet que la primera edició de *Delta* fos un número zero –això vol dir una edició experimental-, ens permet una doble commemoració, donat que la número 1 aparegué exactament un mes després, el gener de 1978, i, des d'aleshores, no hem faltat mai a la cita mensual amb els nostres lectors. *Delta* és hereu de l'esperit periodístic que creà *El Noticiari Pratenc* durant la segona república i del portaveu *Prat* que, fundat tan aviat com les esclertes de llibertat de la dictadura ho van permetre, desaparegué sent setmanari. Suspès perquè la redacció superà els límits d'informació i d'opinió que el sistema tolerava. El 1977, quan l'adveniment de la democràcia ho va fer possible, els mateixos integrants d'aquella redacció, van crear aquest periòdic *Delta*, que ha fet història en convertir-se en la publicació del Prat amb més llarga vida i ha esdevingut degana de la premsa del Baix Llobregat.

Ho constatem i ens en sentim joiosos, sabedors de que eren fites impensables quan aparegué la primera edició, que es numerà amb el zero des de la inseguretat de que el projecte fos realment possible. L'acollida fou tal que de seguida es va aconseguir el suport necessari per assegurar el pressupost del primer any. Per als titulars d'aquells comptes de participació va el primer agraïment, també pels subscriptors i assidus lectors que han assegurat la base econòmica de la publicació. Fem extensiva la gratitud als quiosquers i llibreters, professionals fonamentals pel periodisme, i als anunciants que, si bé és cert que *Delta* és una bona tribuna per la seva oferta comercial, no és menys important la voluntat de suport.

Tots plegats, redacció, publicitaris, tallers gràfics, subscriptors, lectors i distribuïdors..., constituïm la cadena que ha fet possible el "miracle" d'aquests trenta anys. A tots ens mou el mateix sentiment: la passió pel Prat, que destaquem a portada. Aquest és el gran capital d'aquell projecte que s'ha fet realitat! També és la sòlida base de l'avenir d'aquest periòdic i del seu paper d'observador d'una ciutat que s'ha transformat durant aquestes tres dècades que ha explicat *Delta*. És l'espai de temps en que *El Prat*, de ser un poble ric –primer d'Espanya en renda per càpita–, on coincidien insòlitàment una agricultura que exportava a Europa, una indústria amb molts milers de llocs de treball i un sector terciari que creixia des de la plataforma incipient del "camp d'aviació"... s'ha transformat en una ciutat que veu desaparèixer els camps de conreu, perd les principals indústries, diversifica la seva economia i viu sobretot dels grans serveis públics, especialment del que ha passat a ser un gran aeroport.

No deu ser gens fàcil trobar un altre cas de transformació econòmica, com la que s'ha produït a la nostra ciutat que, a més a més, pateix un preocupant procés de transformació social que apunta a la suburbialització. *Delta* ha avisat d'aquest procés i de les seves conseqüències. I ho continuarà fent.

No ha estat fàcil, però som aquí, *Delta* surt mes rere mes, amb el mateix esperit de servei i la mateixa passió pel Prat.

Delta

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.
Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 - periodicdelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL Director: Josep Maria Canalias
 President Director Adjunt: Vicenç Terra · Cap de redacció: Javier Martínez
 Jaume Monés · La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Imanol Crespo, Sergi Falcó · Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Lalo González, Elisenda Gálvez, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà, Miriam Roures
 Vice-Presidents Alfredo García
 Josep Maria Canalias
 Fotos: Aurelio Poyato, Joaquim Torrent · Publicitat: Marta Raventós, Jaume Monés
 Secretari Pere Manuel Azuara
 Maquetació: Mariano Martínez

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977
Tallers gràfics de Rùbrica
Frederic Soler, 81-83 · El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.
La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA

5 a la 11 Delta, tres dècades de periodisme fet al Prat

L'ENTREVISTA

13 Roser Montané, gerent de l'empresa Cesnut Nutrició

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

22 Els policies locals demanen millores horàries

23 El president Montilla inaugura una nova residència per a gent gran

LA GENT D'EL PRAT

29 Evelio de la Fuente, les mans que mimem la fusta

LA CULTURA

36 La pintora Margarita Aleu exposa a Torre Balcells

ELS ESPORTS

40 L'AE Prat, campió d'hivern de Primera Divisió Catalana

DELTA No. 328 GENER 2008

Nova residència i centre de dia

al Prat de Llobregat

Residència assistida i centre de dia Onze de Setembre

Av. Onze de Setembre, 81-83 - El Prat de Llobregat

- La posada en servei d'aquest nou equipament permet oferir 90 places de residència al Prat de Llobregat per a l'acolliment permanent o temporal, amb tots els serveis per a l'assistència integral a les persones.

Aquest equipament també disposa de 24 places de centre de dia i, de dilluns a divendres, presta serveis d'assistència per a les persones grans amb dependència.

- Inversió total: 7.481.128 €

Millorem els serveis socials arreu del país

Els cofundadors de Delta recorden, després de 30 anys, els inicis del projecte

L'esforç d'haver nascut, el mèrit de mantenir-se

SERGI FALCÓ / Era el desembre del 1977. A El Prat, el periodisme es trobava en stand-by des d'inicis de la dècada dels setanta, quan s'havia fet desaparèixer el setmanari Prat. Això, en l'aspecte oficial. La realitat era que el periodisme independent i veritable estava ofegat pel règim franquista imperant al país des del 1939. A la publicació degana del periodisme local, El Noticiari Pratenc, la seguiria el portaveu Prat, sempre sota el control del règim –pertanyia obligatòriament a la Red Catalana de Prensas. Justament en el mes de desembre de 1977, apareix la primera publicació del periòdic Delta. Era el número 0, el que obria una etapa de periodisme indepen-

Els inicis de Delta van ser durs. Els seus fundadors havien vist, el 1971, com els tancaven el setmanari Prat

dent a la nostra ciutat que ja dura tres dècades.

El periòdic Delta naixia amb l'ambició i l'esperit crític que caracteritzava a la població pratenc més progressista de l'època. Quan el panorama polític només començava a sortir de l'ostracisme i caminava encara per terra de ningú, els grups més il·lusionats per una possible aplicació de la democràcia cercaven formes d'expressar-se, i en aquest context, uns pocs emprenedors van decidir fundar un periòdic independent. Molts havien estat lligats, d'una manera o altre, a l'àmbit periodístic, i cadascun dels cofundadors de Delta va aportar la seva part. Jaume Monés, Daniel Jorge Prat, Jaume Codina,

Josep Maria Canalías, Alfredo Garcia, Pere Baltà, Jordi Ribas, Ignasi Ribas, Miquel Domènich, Jordi Oliva, Pere Manuel Azuara i Ramon Roigé van formar la Societat de Comptes de Participació Delta del Llobregat –convertida posteriorment en Associació Cultural–, que edita el periòdic des d'aleshores.

El creixement, com a Societat de Comptes de Participació

La idea de la creació de Delta es formava des del 75, quan els citats fundadors es reunien quasi bé en la clandestinitat. El periòdic havia d'obrir-se al poble –cosa que aconseguirien– i, si es pogués, a la comarca –evolució que encara està per venir–, i representar les més diverses postures, crítiques i sense cap color polític, de la ciutadania. Un factor clau per a que aquest ideal hagi acabat per aconseguir-se va ser l'establiment de la forma jurídica de Societat de comptes de participació a l'Associació Cultural Delta del Llobregat. “La va proposar en Ramon Roigé, i consistia en cèdules per valor de 1.000 pessetes, que significaven que la ciutadania podia participar, fins i tot amb ajut material –econòmic– en la formació de Delta”, explica Pere Manuel Azuara. Josep Maria Canalías, per la seva part, apunta que “aquesta forma jurídica també la va adoptar un diari com “Avui” més o menys a la vegada que nosaltres”. De fet, Delta va funcionar amb aquesta forma durant molts anys, gairebé fins a la dècada dels noranta.

Durs inicis, bona base

Els inicis de Delta van ser durs. Els seus fundadors havien vist, el 1971, com els tancaven el setmanari Prat. L'anterior set-

manari, que havia nascut per estar subordinat al govern municipal, es tornava cada cop més crític amb el règim i, per tant, molest. “En Jaume [Monés, que pertanyia al Movimiento per a poder ser director del Portavoz] va patir com li volien fer ‘l'ascensor’. Vull dir que anaven a per ell, el van cessar”, explica Alfredo Garcia.

El resultat, però, va ser contraproductiu per al govern municipal: molts dels que havien format part del Portavoz Prat van passar a fer de corresponsals al Baix Llobregat o a El Prat mateix per a mitjans barcelonins i de la zona metropolitana. A més de formar-se, seguien amb el mateix estil que havien dut a terme al setmanari pratenc, de manera que la mala imatge dels aspectes que continuaven lligats al règim es va difondre també fora de la nostra ciutat. Mentrestant, les reunions “semi-clandestines”, com recorda Pere Baltà, van servir per perfilar les característiques de Delta. El periòdic estava pensat per a ser un setmanari –de fet, encara s'ajusta més, pel que es refereix al disseny–, però aquesta condició no era compatible amb el panorama precari a nivell econòmic, de manera que es va crear –i es manté– com a publicació mensual.

Al començament, el director ‘oficial’ no va ser cap dels fundadors. Per a desenvolupar aquesta tasca es requeria el títol oficial i la pertinença al Col·legi de Periodisme, de manera que es va haver de recórrer a Gabriella Schröder. A la pràctica, Pere Baltà ocuparia aquesta funció durant els primers cinc anys, mentre en Jaume Monés n'era el gestor. En la resta dels trenta anys, Jaume Monés exerceix de director, fins que Josep Maria Canalías assumeix la direcció, dedicant bona part del seu temps a Delta, el periòdic independent més antic i prestigiós del Baix Llobregat. •

Alguns dels fundadors del Delta. D'esquerra a dreta, Jaume Monés, Alfredo García, Pere M. Azuara, Josep Maria Canalías i Pere Baltà

Delta: la continuïtat d'un "miracle" amb prestigi

SERGI OLIVERA / I així ha estat que durant 30 anys el Delta ha anat sortint regularment cada mes al quiosc, sent un periòdic de pagament i amb una quantitat gens menyspreable de subscriptors. Tot plegat "no constitueix un miracle... però quasi" segons Josep Maria Canalías, l'actual director. I és que s'ha de tenir en compte una sèrie d'entorbancs com són formar part d'una comarca on cada ciutat és una illa i no hi ha una capitalitat real més enllà del terreny administratiu, la proximitat de la gran metròpoli que és Barcelona i la complexitat de l'extracció social de l'entorn. D'altres fundadors com Alfredo García destaquen "l'esforç col·lectiu desinteressat que hi ha al darrere", i tots recordaven, a més, el caràcter permanentment independent del periòdic, sense cap grup editorial ni cap gran subvenció que el sostingués. Per la seva banda, Pere Manuel Azuara considera important ressaltar l'alt percentatge de continguts en català que la publicació ha mantingut durant aquests trenta anys. En Pere Baltà recorda que van ser els primers en fer una ponència de premsa bilingüe, una característica del Delta des dels seus inicis degut a la idiosincrasia social del Prat, i que van ser membres fundadors de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC) amb Jaume Monés, com a director i president de l'Associació Cultural Delta.

Amb el temps, la nostra publicació va assolir un cert prestigi. Tots els membres fundadors es senten orgullosos d'haver estat guardonats el 1996 amb el Premi Tasis - Torrent de la premsa local i comarcal. Un altre fet que destaquen els pares del periòdic és la participació de molts estudiants del Prat que van iniciar-se al Delta ("una escola de periodistes" segons el Pere Baltà) i que després s'han fet amb un nom dins el món del periodisme. És el cas de gent com Dani Gómez (corresponsal de

Catalunya Ràdio al País Basc), Manel Piñeiro (redactor del programa La Ventana de la Cadena SER), Glòria Escrig, Imma Juncà o Maria Dolores

polític que preguntis et dirà que som una cosa o una altra, i al final els tens a tots en contra", cosa que per Pere Baltà és senyal que "l'esperit periodístic s'ha imposat al polític".

30 anys més?

El futur del Delta passa per "augmentar la difusió, encara que costa molt", diu Josep Maria Canalías. El 1996, l'any del premi Tasis - Torrent, la directiva del periòdic va encarregar un estudi de camp consultant a 300 subscriptors per una banda i a molts pratencs triats a l'atzar a peu de quiosc per l'altra. Com a conclusions figurava que els lectors de Delta reconeixen la publicació com a la revista del Prat. És un segell d'identitat. A més, aquest consumidor mig del periòdic era descrit com un senyor madur, nascut al Prat, amb nivell d'estudis mitjans, pare de família i que viu als barris del centre urbà. Tot i així, l'estudi també destacava que hi ha un sector de lectors que se'n surt d'aquest perfil i que són gent no nascuda al Prat però que ha fet servir el Delta com a forma d'integració a la ciutat.

Pere Manuel Azuara ressaltava "la importància del nivell gràfic i l'estructura, sobretot si ho compares amb altres publicacions de la comarca. És un periòdic que entra pels ulls". Encara però hi ha mancances, ens reconeix Josep Maria Canalías: "a vegades hi ha problemes per dimensionar i jerarquitzar les informacions, perquè sempre anem a l'última i ningú s'encarrega de fer aquests retocs". En aquest sentit, Alfredo García li recorda que "des del voluntarisme no es poden fer massa birguerries". Una idea de futur per fer créixer el Delta és professionalitzar la publicació i poder pagar mensualment a uns periodistes com un diari o revista normal dels quioscos. Però per això caldria més dedicació. •

El primer número de l'any 1977

Mayenco entre d'altres, que han col·laborat en què el nivell qualitatiu es mantingués en bon estat.

El caràcter independent del periòdic Delta i el seu esperit crític des dels seus inicis l'ha convertit en un mitjà incòmode des del punt de vista polític. Sovint se l'ha volgut identificar amb algun partit o ideologia determinada, però els fundadors consultats recorden que "érem gent de generacions i idees polítiques bastant diferents que vam començar donant canya a l'ajuntament". Josep Maria Canalías creu que això ha provocat que la publicació "hagi estat acusada en diferents moments de formar part d'un determinat color però en realitat mai no ha estat així". La prova és, segons Alfredo García, que "preguntis al

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

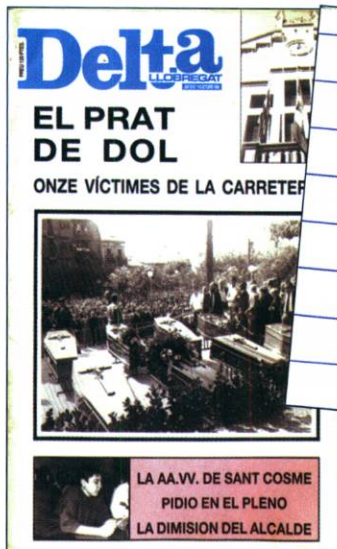
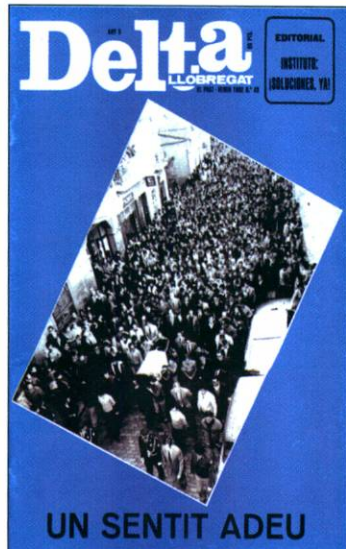
Les atien de en la
CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

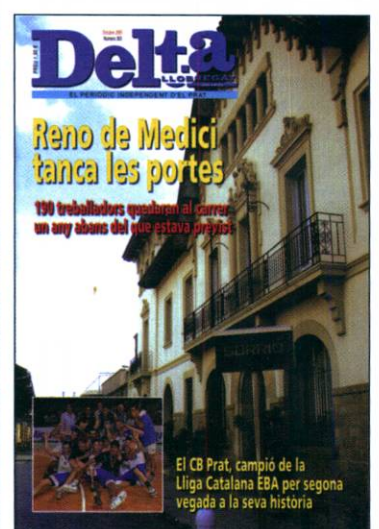
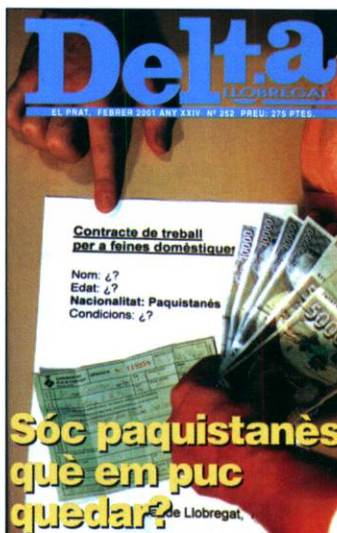
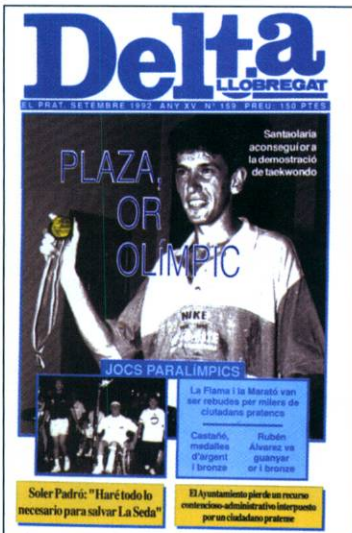
La història en portada

30 anys, 330 números i un nombre equivalent de portades. Després d'una feina gens aconsellable per a aquells que pateixin d'alergia a la pols, hem triat algunes de les portades que han contribuït durant tres dècades a explicar la història del Prat. Per als qui èrem molt petits a la dècada dels vuitanta i fins i tot a principis dels noranta, ens hem trobat amb històries que amb prou feines podíem tenir al nostre record. Històries de triomfs, en algunes ocasions, de desgrà-

cies, en d'altres, però sobretot de canvis i transformacions: el riu, l'autovia, la platja, l'aeroport... Molts d'aquests elements, tot i trobar-se fora del nucli pròpiament urbà, han condicionat la vida interior de la ciutat. Un especial amb totes les portades hauria estat un magnífic recorregut històric, certament, però no s'amoïnin, que d'aquí a no res vindran els quaranta anys. Llavors, tornarem a parlar. I ja seran 440 portades. J. MARTÍNEZ

Quan Delta va complir els seus primers cinc anys, es va editar aquest llibre on es recullen els protagonistes entre 1977 i 1981

El Prat des dels ulls del **Delta**

Aquests 30 anys han estat apassionants i plens d'imatges i moments històrics. Tots conservem a la memòria fets com la prematura mort de l'alcalde Antonio Martín, els convulsos anys de la crisi industrial o la remodelació del barri de Sant Cosme, impulsada pel

moviment veïnal. Delta ha donat fe de tots aquests esdeveniments, i ha estat la memòria històrica dels anys més apassionants de la democràcia. Una petita selecció de fotografies ens porta el record del difícil camí que hem transitat.

Antonio Martín va ser elegit alcalde pel PSUC l'any 1979. A la imatge, el ple de constitució de l'ajuntament. Martín va morir al gener de 1981 i va ser enterrat en un multitudinari acte que també va reproduir Delta.

Lluís Tejedor era Tinent d'Alcalde quan Antonio Martín va patir el fatal accident de cotxe, i va fer-se càrrec de l'alcaldia. A les eleccions de 1983 va ser cap de llista i va rebre el vist-i-plau dels electors. A la imatge, vota als comicis locals acompanyat de la seva dona.

Els anys 90 van ser nefastos per a la indústria pratenca. La Seda va entrar en una crisi que va fer perillar centenars de llocs de treball. Els manifestants, a la imatge, van tallar l'autovia de Castelldefels a l'alçada del Carrefour. També Iberia va patir una reconversió que va treure al carrer els seus treballadors.

<p>vols cantar A la Coral? Lo Llobregat de les Flors</p>	<p>Escola de Música Lo Llobregat de les Flors</p>
<p>coral infantil Nou Escalot Per a nens i nenes de 5 a 12 anys. Horari Assaig per confirmar</p> <p>coral adulta Lo Llobregat de les Flors Horari Assaig Coral: Dilluns i dijous de 22:00 a 23:30h</p>	<p>Àrea de Música Clàssica Iniciació a la música · Llenguatge musical · Piano Cant · Guitarra clàssica · Viola · Flauta</p> <p>Àrea de Música Moderna Piano · Cant · Guitarra elèctrica Baix elèctric · Saxo</p>
<p>matrícula oberta! Et pots apuntar durant l'any a totes les activitats!</p> <p>coral societat coral recreativa Lo Llobregat de les Flors</p> <p>Sant Boi, 34 · 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona) Info: 93 379 41 29 · http://www.coraldelprat.com</p>	

La plaça de la Constitució va ser inaugurada l'any 1987, i va arribar amb polèmica. El disseny del llibre que simulava el text constitucional va provocar alguns accidents, fins que el consistori es va veure obligat a canviar la fesomia de la plaça.

La platja d'El Prat va ser un territori vedat per als banyistes durant la dècada dels 80 i 90, degut al mal estat de l'aigua de la desembocadura del riu Llobregat. La construcció de la depuradora va permetre autoritzar el bany, l'estiu de 2002.

Els Jocs Olímpics de Barcelona'92 també van transformar la nostra ciutat. Les terminals de l'aeroport van ser ampliades, per tal de donar cabuda als milers de visitants que va acollir la Ciutat Comtal. A la imatge, la construcció de la Terminal A, obra de l'arquitecte Ricardo Bofill.

El 12 de maig de 1983 va aparèixer a la platja d'El Prat una balena morta. El cetaci es va convertir en un pol d'atracció, i van ser molts els curiosos que s'hi van apropar per veure'l.

El Prat va patir durant els primers anys d'ajuntaments democràtics un gravíssim problema de desguàs. Era habitual que, amb pluges abundants, els carrers de la ciutat s'inundessin. A la fotografia, el carrer Doctor Soler i Torrent, ple d'aigua.

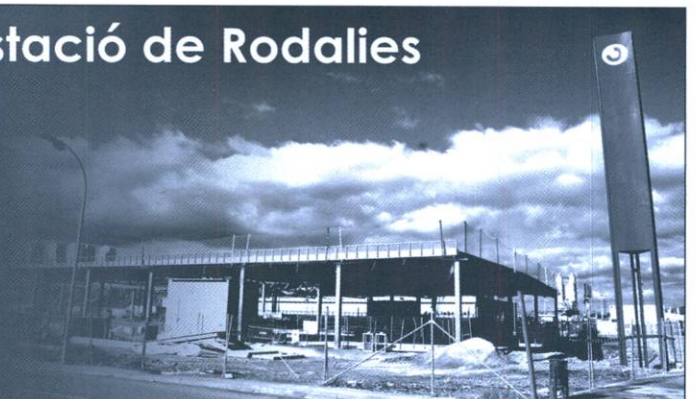

Febrer de 1990 va ser un mes candent al barri de Sant Cosme. Els veïns, cansats del tràfic de drogues a alguns punts concrets de la zona, van sortir al carrer a manifestar-se. Els conductors de la línia 65 d'autobús devien anar escortats. La fotografia és del 10 de febrer de 1990

Poseu-li nom a la plaça de l'estació de Rodalies

Tal i com vam anunciar el mes passat, l'estació que la ministra de Foment volia improvisar per a l'AVE al Prat serà finalment una plaça coberta d'ús públic. Des de Delta, volem proposar que siguin els lectors els qui triïn el nom que ha de dur aquesta futura plaça. Per ajudar a inspirar-vos, hem aportat quatre noms possibles: plaça de Maleni, plaça del Foment, plaça del Pont de les Tres Puntes i plaça dels Impossibles. Podeu, però, proposar-ne tants de nous com us vinguin de gust.

Participeu a l'enquesta entrant al nostre espai web periodicdelta.blogspot.com

La veu dels polítics

Trenta anys de vida en una publicació local és molt de temps, ja que només unes quantes de les moltes que es publiquen al territori català poden resistir el canvis socials, econòmics i polítics que es produeixen constantment en una societat tan canviant com la nostra. Això només pot ser possible gràcies a la dedicació i la voluntat de les persones que hi ha al darrere. Quan parlem de la revista Delta, l'hem de vincular estretament a la persona de Jaume Monés, que n' ha estat l'impulsor i l'editor des del començament fins ara. En aquest món globalitzat que ens ha tocat de viure, sentir-se arrelat al lloc que has escollit com la teva llar és vital per sentir-se feliç, i la informació local ens permet conèixer i estimar el nostre entorn.

Per aquesta llarga trajectòria, felicito la revista Delta i totes les persones que la fan possible amb la seva feina.

Lluís Tejedor · L'Alcalde

Voldria felicitar a tots aquells i aquelles que van promoure inicialment el projecte de crear una revista local amb subscripció popular en forma de participacions que va donar els seus fruits amb l'aparició de la revista "Delta". Aquesta iniciativa ha contribuït durant anys a omplir un buit en el panorama informatiu local.

També cal felicitar la persistència en fer possible la continuïtat del projecte. Diuen que el més difícil no es crear la iniciativa, sinó aconseguir la seva continuïtat. Per això el reconeixement a aquelles persones que han fet possible amb el seu esforç quotidià que la revista Delta hagi fet tot aquest recorregut.

Ara però, la revista Delta i els seus responsables tenen un repte important. Els ràpids canvis tecnològics i la diversificació de les formes i espais comunicatius exigeix adaptar-s'hi i de la capacitat per fer-ho en depèn el seu futur. I és des d'aquesta perspectiva que cal encoratjar als actuals responsables. La ciutat del Prat necessita un servei comunicatiu no institucional que utilitzi les grans

possibilitats que ofereixen les noves tecnologies. Endavant i felicitats Delta.

Joan Camps · Portaveu del Grup d'ERC

Si no existiera el Periòdic Delta hauria que inventarlo. Este medio de comunicación hace y ha hecho mucho Prat. Nos ha informado y nos ha formado. Ha ampliado nuestros elementos de juicio sobre cuestiones locales y no exagero si afirmo que la historia de El Prat habría sido diferente de no haber existido el Periòdic Delta.

Desde la Ilustración francesa se asume que sin libertad de expresión no hay democracia plena. En El Prat, sin un medio de comunicación libre e independiente como el Periòdic Delta tampoco la habría. En definitiva, sobre el pilar de la independencia debe mantener su espíritu libre, inconformista y crítico que alentó su nacimiento hace 30 años.

¡Muchas gracias, muchas felicidades y mucho futuro!

Antonio Gallego Burgos ·

Portaveu Grup PPC

Que una revista local compleixi 30 anys de vida ininterrompuda ja és una notícia en si mateix; per això, hem de felicitar tots els que han fet possible que durant aquest llarg període de temps la revista Delta hagi estat present puntualment en tots els quioscos. També ens hem de felicitar com a ciutadans del Prat, pel fet de comptar amb aquest mitjà de comunicació local que, sens dubte, contribueix a la pluralitat informativa a la nostra ciutat.

Al llarg d'aquests 30 anys, han estat moltes les notícies, els punts de vista, les opinions que s'han reflectit a les seves pàgines. Totes elles conformen una part de la realitat d'allò que ha estat i de com ha evolucionat el Prat durant aquests anys.

Des d'aquest espai, en nom del Grup Municipal d'ICV-EUiA, vull felicitar tot l'equip actual de Delta i desitjar-los que puguin continuar celebrant molts aniversaris de compromís amb la ciutat.

Rafa Duarte · Portaveu del Grup d'ICV-EUiA

És molt difícil que una entitat, organització o un projecte aguantí la prova del pas del temps, i, aconseguir-ho ja diu molt d'una publicació com Delta.

Per això voldria, en primer lloc, felicitar als seus responsables i col·laboradors, al llarg d'aquests 30 anys de vida. El seu esforç, la seva dedicació i estima pel periodisme, però també, i sobretot per la ciutat, ha fet que Delta sigui un referent en la història recent de la mateixa.

Delta ha estat un mitjà de comunicació que ha ajudat a configurar la ciutat. Una de les finestres per les que hem vist evolucionar i desenvolupar-se El Prat i la seva gent. Un espai on s'han format professionals del periodisme i s'han pogut expressar els pratencs i pratencques.

Espero que continui per molts anys consolidant-se en l'imaginari col·lectiu.

José García · Portaveu Grup PSC

Un dels fruits que encara perviu al nostre poble, d'aquella època fantàstica de finals dels anys setanta, en plena transició i amb el sarró ple d'il·lusions i d'esperança en un futur millor, pel canvi de règim que estàvem vivint, després de la mort del dictador, es sense cap mena de dubte aquest periòdic: Delta.

Amb totes les virtuts i defectes com tota obra humana, Delta ha estat el cronista que mensualment ha anat aixecant acta de la vida quotidiana, social, laboral o política d'aquest poble, durant els darrers trenta anys. Cal agrair dons a tots els col·laboradors que l'han fet possible, amb un entranyable record per als que ja ens han deixat.

Com es natural, ni el que es diu, ni com es diu, en un periòdic com aquest, coincideix sempre amb el punt de vista de cadascun dels seus lectors, però cal felicitar-nos per la feina feta, tot desitjant al nostre Delta, molts anys de vida i d'èxits. Felicitats.

Jordi Gili i Farrés · Portaveu adjunt de CiU

COOPERATIVA INDUSTRIAL DE TRANSPORTES EL PRAT

Teléfonos
93 658 21 33 · 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscl@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN
Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos trasladado a la nave del Polígono Can Calderón de Viladecans

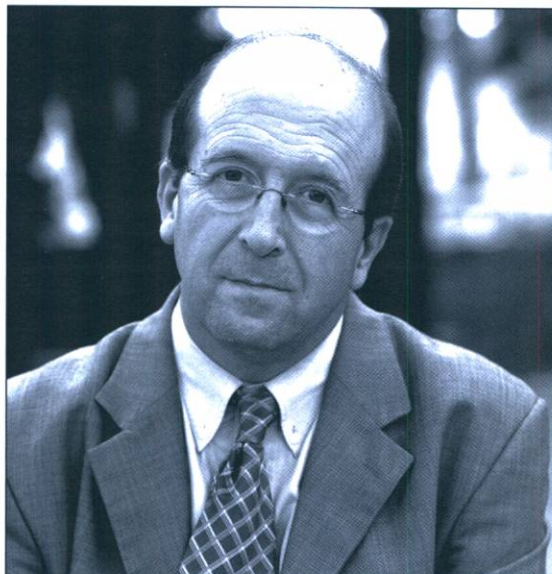
Ploma convidada

Aniversaris de la premsa comarcal

Cada cop que un periòdic local celebra un aniversari torna a ser una fita a subratllar. Fa trenta anys, quan va sortir Delta, la premsa comarcal començava a afermar la seva funció després d'uns anys difícils de ressorgiment, al final del franquisme.

Hi havia senyals de les noves possibilitats que s'oferia a aquestes publicacions, quina història es remunta al darrer quart del segle XIX, que podiem contemplar amb esper-

“La premsa comarcal va tenir un fortíssim increment en els darrers decennis del segle XX, com a indicador visible del canvi democràtic”

El doctor Jaume Guillaumet, nascut a Figueres, és un referent del periodisme per la seva pròpia trajectòria com a professional que ha ocupat importants càrrecs executius en diaris i revistes. També perquè ha historiat la premsa comarcal, aprofundint el coneixement d'un sector de la comunicació que té una especial rellevància a Catalunya. En alguns dels seus llibres ha destacat el fenomen de la premsa al Prat de Llobregat, aludint periòdics i persones, especialment el setmanari Prat, i el periòdic Delta. Catedràtic de Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra, ha estat degà de la Facultat corresponent. Per la vinculació que ha tingut en la trajectòria d'aquest periòdic, ens ha semblat pertinent demanar-li la seva opinió quan complim tres dècades.

ança com “un model català de periodisme popular”, com vaig proposar en el llibre La Premsa Comarcal (1983), ara fa just 25 anys.

La premsa comarcal va tenir un fortíssim increment en els darrers decennis del segle XX, com a indicador visible del canvi democràtic i punt d'arrencada del fenomen més ampli de la comunicació local. Ràdio, televisió, premsa gratuïta i, finalment, internet han fet de la comunicació local un àmbit potent i divers, gràcies a la identificació d'un públic específic, d'un mercat publicitari potent i d'iniciatives empresarials genuïnes -a més del suport de les administracions públiques-, on la llengua

catalana ha consolidat el seu espai més segur i potent.

En aquest marc, la continuïtat d'una revista com Delta en una ciutat com El Prat de Llobregat no s'ha de donar per descomptada. El sector s'ha tornat molt competitiu, el voluntarisme dels grups socials i culturals no sempre és suficient i la pròpia societat local tampoc no és sempre prou sensible ni receptiva a aquests esforços.

Per això, un aniversari com els 30 anys de la revista del Prat mereix ser remarcat.

Jaume Guillaumet

Catedràtic de Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

**Perruqueria
LYDIA**

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

C. Catalunya, 29 • Telf. 93 479 09 74 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

POTA SUD
POTA SUD

MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañileria en general
- Substitució de bajantes
- Substitució de claraboyas
- Construcció de cubiertas
- Tractaments antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pintures exteriors e interiors
- Cases unifamiliars
- Carpinteria de fusta

REFORMAS

- Rehabilitacions de façades
- Consolidació de obra vista
- Vestíbuls de escalera
- Aseos i banys
- Reformes de cocines
- Electricitat i fontaneria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos teixos

Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf.-Fax.: 93 370 83 43 - Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòbil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

BALTASAR

MEDIADORS D'ASSEGURANCES

ASSEGURANCES DE
AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
ENFERMETAT · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@seguros Baltasar.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins. 9h. a 14 h. · Tardes. 16 h. a 20 h.
Excepte divendres a 9h. a 14 h. i de 16 h. a 19 h.

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia, ... fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

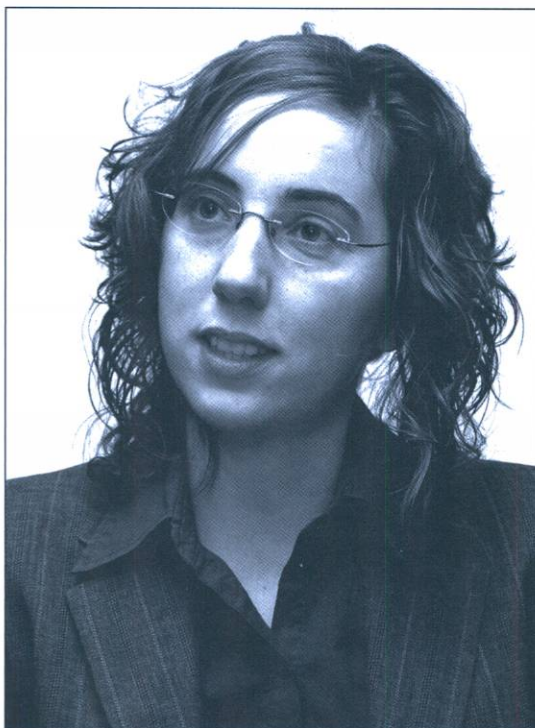
C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

Roser Montané, gerent de l'empresa Cesnut Nutrició

“La gent encara no és conscient de les conseqüències d'una alimentació incorrecta”

JAVIER MARTÍNEZ / Roser Montané (El Prat, 1978) treballava en una multinacional i portava sis anys menjant a diari fora de casa. Diplomada en Nutrició Humana i Dietètica, s'havia convertit en el referent dels seus companys de feina a l'hora d'escollir menú. Un dia va pensar que aquesta tasca de consultora la podria traslladar a milers de treballadors, nens de menjadors escolars i avis de residències a través d'una bona informació nutricional inclosa a les cartes dels restaurants i als menús escolars. Aquí es va començar a materialitzar Cesnut Nutrició, un projecte que ha gestionat tota sola i que en el seu primer any de vida ha aconseguit que uns 2.000 centres, entre restaurants, menjadors d'escola i empreses de catering, tinguin com a referent les cartes nutricionals elaborades per Montané.

–Quines són les deficiències principals dels menús diaris que la gent pren als restaurants?

–Hi ha una manca important d'aliments rics en fibra, com els vegetals, i també s'ofereix molt poc peix i poc variat. També hi ha poca fruita a les postres. No es pot menjar cada dia crema catalana o flam, perquè és una gran càrrega de calories. A les escoles, per la seva banda, ens trobem que el poc peix que es dona és sempre lluç arrebossat o les típiques “varitas”.

–Es pot reeducar la població en matèria d'alimentació?

–Sí, i de fet fa uns anys es va fer una campanya per evitar l'abús de pastes entre els nens, però no hi ha prou. La gent encara no és prou conscient de les conseqüències d'una alimentació incorrecta. A sobre, l'estil de vida no ajuda gaire. Els nens, per exemple, han canviat l'exercici per la Playstation.

–Com s'inicia la seva relació amb els futurs clients?

–Moltes vegades són els ajuntaments i les associacions de pares els qui ens truquen preocupats pels menús escolars. Les empreses de catering que preparen aquests menús sempre et diuen que tenen nutricionistes i certament elaboren taules setmanals de menús, però moltes vegades el que posa a les taules no és el que es dona al menjador. És difícil fer menjar llegums i peix als nens, i quan anem al menjador a fer una inspecció, previ acord amb la direcció, veus que substitueixen el tomàquet o la pastanaga que surt al menú per una altra cosa o veus que els nens llenquen part de les amanides i ningú no els diu res.

–I a les residències d'avis també passa?

–Aquí hi ha molta feina a fer amb els avis que mengen triturats, perquè moltes vegades les residències aprofiten el que sobra del dia abans o bé no hi ha suficient varietat.

L'alimentació dels avis està molt més descurada que la dels nens.

–L'Ajuntament del Prat ha mostrat interès pel seu assessorament?

–De moment, no. És curiós, perquè en canvi a Sant Boi després del nostre contacte han posat en marxa tot un programa de control de menús a escoles i residències. Moltes vegades, l'interès de les Administracions per aquest tema va lligat a l'interès personal dels seus responsables de l'àrea de salut.

–Els restaurants al cap i a la fi responen als gustos dels clients, estiguin o no ben educats en nutrició. Es mostren receptius als canvis que els proposeu?

–Sí, perquè nosaltres assessorem al Gremi de Restauradors i aquest alhora fa el mateix amb els restaurants. Als restauradors els interessa el nostre assessorament perquè han detectat que els clients cada cop es preocupen més per la seva alimentació.

–El suplici de moltes dietes comença per acceptar la verdura.

–És que menjar verdura no vol dir haver de menjar fulles verdes bullides. Pot ser una escalivada, o una amanida amb variació de gustos i colors, que és molt més agradable i fàcil d'acceptar. En l'altre extrem, les campanyes de màrqueting enganyen la població quan fan creure que determinada marca de pasta aporta la verdura habitual d'una dieta. Passa el mateix amb els iogurts amb fruita. En realitat, l'aportació de verdura o fruita són molt baixos en tots dos casos, però clar, és més fàcil fer que un nen mengi un plat de pasta i un iogurt que una amanida i una fruita.

–Internet és una altra mala influència per als hàbits alimenticis?

–Està influïnt molt negativament en temes d'aprimament. Hi ha barbaritats, com pàgines que aconsellen a les nenes de 12-13 anys com convertir-se en bulímiques. D'altra banda, tot i que les dietes miraculoses no existeixen, hi ha centenars de pàgines que en contenen. Per últim, no pot ser que la majoria de revistes suposadament especialitzades en salut i dietètica publiquin coses que no són certes.

–Són necessàries lleis més dures contra aquests continguts?

–Sí, l'Administració hauria d'intervenir i multar tots aquells continguts que es publiquin i puguin tenir conseqüències negatives per a la salut.

–La dietètica acaba sent finalment un negoci?

–En molts casos es planteja només així. Hi ha moltes clíniques reconegudes de dietètica que atreuen al client amb un primer assessorament gratuït i després li van traient els calers a base de vendre-li algues i d'altres complements suposadament necessaris per a la dieta que els han recomanat. El perill d'aquests tractaments d'aprimament ràpid és que el cos, quan passa un temps, reacciona: és com si recordés que l'han estat privant de certs greixos i substàncies. Llavors l'organisme “decideix” deixar de cremar proteïnes dels aliments de la dieta, per contrarrestar aquesta privació, i la persona es torna a engrèixar. Però, és clar, la imatge que ven a la societat és la de la persona que perd 10 quilos en un mes, no la de qui ho fa en vuit mesos gràcies a una redistribució dels aliments de la seva dieta.

–Tot i que no sigui “dieta miraculosa”, hi ha algun menú aconsellable per contrarestar els excessos de Nadal?

–Fem un menú depuratiu. Posarem un primer plat de verdura o amanida. De segon, peix o bé carn amb poc greix, com la de conill, pollastre o gall dindi. Per postres, iogurt natural o fruita. L'excés de greix no és bo per al cor i la fibra dels vegetals absorbeix el greix que s'acumula a les artèries.

–Opinió sobre un dels debats més recents sobre nutrició: llet de vaca, sí o no?

–La llet de vaca es pot prendre sempre que no hi hagi intolerància a la lactosa. Conté calci, que és molt bo per als nens i imprescindible per prevenir problemes als ossos, sobretot en dones. Ara bé, sempre que hi hagi problemes digestius, es pot substituir per llet de soja, que no conté els greixos saturats de la llet. Però la soja, si no és enriquida, no aporta calci, com també és cert que el iogurt natural i els vegetals sí que n'aporten, no només la llet. •

Quina qualitat d'aire respirem?

La Generalitat té instal·lades, arreu del país, estacions automàtiques que mesuren la qualitat de l'aire. Aquests observatoris recullen dades dels nivells màxim i mínim per hora i la mitjana del dia de les partícules en suspensió que respirem, mesurades en micrograms per metre cúbic ($\mu\text{G}/\text{M}^3$). La concentració d'elements contaminants a l'aire com diòxid de nitrogen (NO_2) i partícules en suspensió de diàmetre inferior a 10 micres (PM_{10}) es qualifica en bona ($0\text{-}35 \mu\text{G}/\text{M}^3$), millorable ($36\text{-}50 \mu\text{G}/\text{M}^3$) i pobra (més de $50 \mu\text{G}/\text{M}^3$) segons els paràmetres de la Unió Europea que estableix per a l'any 2010 el valor límit de $40 \mu\text{G}/\text{M}^3$.

Per assolir aquest objectiu, el govern de Catalunya va endegar a l'estiu un pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire a 40 municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona. S'estableixen mesures per reduir els nivells d'òxid de nitrogen i de partícules en suspensió que fan referència a la gestió del transport terrestre, aeri i marítim, les activitats industrials i energètiques, l'àmbit domèstic, la prevenció i la sensibilització. El NO_2 és un gas irritant, tòxic a altes concentracions, que intervé en la formació de la boira fotoquímica. Les principals fonts emissores d'aquest contaminant que depenen del factor humà són el transport i determinats processos industrials. Les PM_{10} són partícules respirables procedents del transport, principalment dels vehicles dièsel, i de determinats processos industrials. La reducció de les emissions d'aquests dos contaminants comportarà la disminució de les emissions de CO_2 a la atmosfera, fet que contribuirà a la reducció de

gasos amb efecte hivernacle. S'estima també que aquest descens d'emissions comportarà nombrosos beneficis per a la salut humana, el medi ambient i augmentarà la qualitat i l'esperança de vida.

En els darrers anys, els valors dels contaminants han seguit una tendència a l'augment. Malgrat les reiterades peticions de col·lectius ecologistes, mai hem vist cap dada de la estació de control ambiental ubicada a la nostra ciutat. En un racó del pàrking de l'església de Sant Pere i Sant Pau, els ciutadans observem una estació de la xarxa de vigilància i previsió de la contaminació atmosfèrica de Catalunya (XVPCA). Entre tags i pintades que decoren les parets de l'estació de mesurament atmosfèric, sobresurten les lletres i els logotips de la Generalitat de Catalunya (Departament de Medi Ambient i Habitatge) i de l'ajuntament del Prat de Llobregat.

Per fer-nos una idea, Sants que no pateix la pols de tantes obres ni les pudors d'origen desconegut que tenim al Prat, va registrar de mitjana $51 \mu\text{G}/\text{M}^3$ a l'octubre i $62 \mu\text{G}/\text{M}^3$ al novembre de 2007. Aquets mesos, sobretot en períodes de bonances meteorològiques, hem vist una capa de pols sobre les fulles dels arbres i plantes. Tot fa suposar, doncs, que el Prat registra una qualitat pobra de l'aire. Per tant, estariem davant d'un elevat nivell de contaminants que faria dolenta la qualitat de l'aire que respirem. I, sobretot, fa inajornable ja la publicació de les dades de la nostra qualitat ambiental.

JOSEP CAMPS · Historiador

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7

Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42

08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245

Telf. 93 451 59 52

08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6

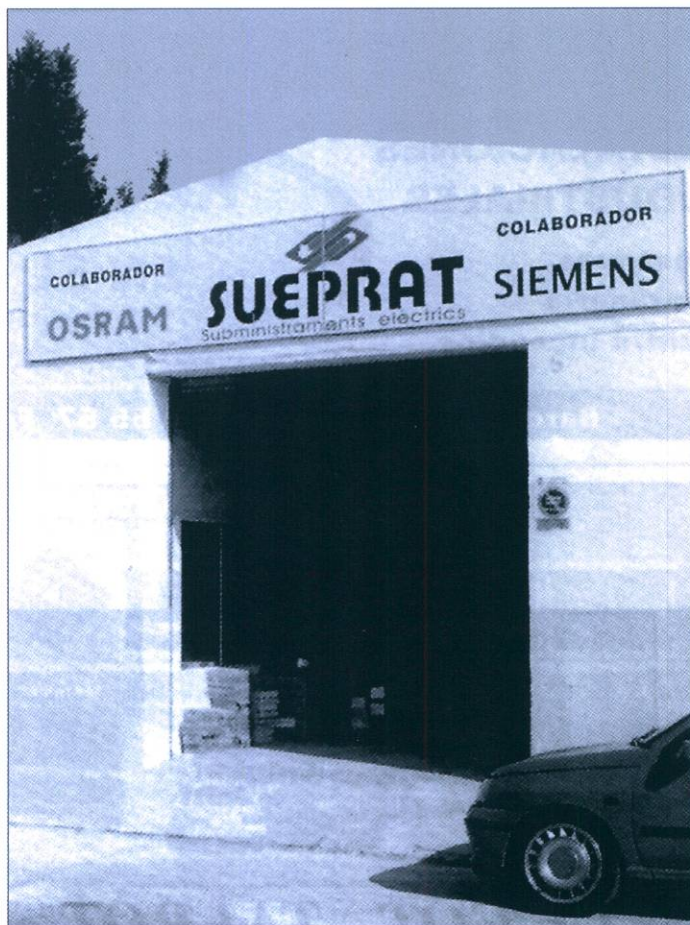
Telf. 93 804 25 54

08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38

08820 El Prat de Llobregat

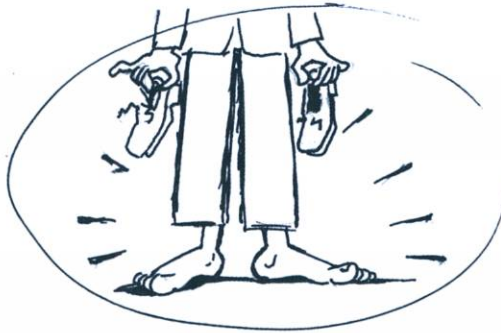
La nostrada Fira Avícola ha rebut una petita "picada" per part d'un lector santboià que, en una carta al diari *El Punt*, explicava que dues parelles veïnes no van poder accedir al tast de pollastre que se celebrà a Can Comas i que inaugurava la Fira, quan en cap part del programa es deia que calia invitació. Com a mínim, potser servirà perquè en properes edicions es tingui més cura de certs detalls.

La decapitació d'un dels Reis del pessebre municipal durant les passades festes nadalenques ve a confirmar el caràcter antimonàrquic del nostre poble, ara portat fins l'extrem, i del qual ja vam tenir un petit recital de foc durant el pregó de la Festa Major. Per a la rua de Carnestoltes, proposem una carrossa de reis sense cap. Consta que no ens referim al del "Por qué no te callas?". Si algú agafa la idea, aquest periòdic no es fa responsable.

Buena se armó en el aeroportuero el día en que a Ignasi Guardans, diputado de CiU, le hicieron quitarse los zapatos al pasar por el detector de la zona de embarque. El diputado lo denunció públicamente y rápidamente los sindicatos de los vigilantes -privados- que controlan los escáneres dijeron que se estaba criminalizando el sector. Criminalizar, no sabemos, pero dudamos de que con jornadas de hasta 15 horas, los

vigilantes consigan siempre una actitud centrada.

El caso es que un incidente con un alguien famoso o medianamente conocido desata durante días una cadena de anécdotas similares. A otro pasajero, explican en un medio, le pusieron problemas porque con un cable de su ordenador portátil podía estrangular a alguien. Con buen tino, el periodista que lo narra, destacaba que luego, viajando en

primera, todavía dan cubiertos de metal. Los que elaboran las directivas de seguridad, aunque no trabajen 15 horas seguidas, tampoco están muy centrados.

Els ànims dels usuaris dels equipaments esportius s'han escalfat, i no de la sauna, precisament. Darrere del recent augment de tarifes dels poliesportius hi pot haver la bona voluntat de forçar a la gent a què agafi franges horàries concretes i

més econòmiques per alliberar les llistes d'espera. Ara bé, si aquest interès recaptatori va encaminat a mantenir el sou de més d'un càrrec de confiança del departament d'esports, això serien figures d'una altra panera.

A banda de l'increment de tarifes, encara hi ha un mutis absolut sobre les futures noves piscines del Fondo d'en Peixo. Pel què es comenta dins de l'ajuntament mateix, quan les piscines s'obrin s'espera una altra pujada per als abonats generals.

El aficionado que hizo el diseño acústico de la estación de Renfe no debe de rondar mucho por aquí. Prueben a quedarse en el andén mientras pasa un tren regional sin parada en El Prat. El ruido es más insoportable que el despegue de un avión a diez metros.

Por otra parte, tenían razón los que hace años decían que el ruido de los trenes circulando por el túnel subterráneo provocaría un efecto turbina. Sí, sí. Esa ráfaga huracanada que se oye a un kilómetro cada media hora es un tren saliendo del túnel. Esperemos que cuando llegue el AVE a alguien -y si puede ser, que no sea de Fomento- se le ocurra una solución acústica decente.

LA TIRA

Catalunya enfora

A Catalunya, un any com el 2007 no podia haver acabat pitjor. Ha estat l'any de la gran apagada on milers de ciutadans es van quedar sense subministre elèctric durant una colla de dies; l'any dels trens aturats per problemes varis; l'any d'un aeroport que continua sense respondre a les necessitats d'un país com Catalunya; un any on l'alta velocitat no l'hem vista per enlloc i, en canvi, hem vist la baixa velocitat instituïda a les carreteres; un any on ni tan sols el Barça ens va donar cap alegria al regalar la Lliga al seu principal rival, etcètera, etcètera.

A final de l'any passat, mentre s'inaugurava, feliçment, el tren d'alta velocitat Madrid - Segòvia - Valladolid i Madrid - Màlaga, el tram Madrid-Barcelona quedava ajornat per la ineficàcia de l'administració central. Novament, el que des de Madrid en diuen la *cohesió territorial* s'havia convertit en un model centralista, que aplicava un sistema radial en el qual la capital d'Espanya era el centre i les províncies les servidores d'aquell nucli. Vergonyós!!!

Malgrat aquest Annuns horribilis i aquesta falta de respecte per part del govern de Madrid, Catalunya necessita recuperar-se i impregnar-se d'aquella alegria i autoestima que es va respirar durant els Jocs Olímpics de Barcelona.

Per això crec que una de les solucions passa, més que mai, per fer una política de lideratge, amb carisma, amb seny i, sobretot, amb un projecte que engresqui a la gent i solucioni els problemes que la Catalunya d'avui viu immersa. I no sóc l'únic que ho diu.

Ja fa temps que veus representatives de la societat catalana, des de diversos àmbits, han fet arribar als polítics la necessitat d'un gir ambiciós per evitar la pèrdua d'empenta de Catalunya. Tant Montilla com Mas, dirigents que han donat en moltes ocasions mostres de sensatesa i realisme, haurien d'interpretar aquests missatges. La posició capdavantera que ocupen el PSC i CIU els obliga a fer un esforç suplementari en la recerca de consensos sòlids.

Tot i que les eleccions generals estan molt properes, la situació preocupant de Catalunya obliga a que la lluita habitual entre govern i oposició sigui més equilibrada i busqui espais de coincidència, àdhuc quan l'ansietat electoral ho contamina tot. A la llarga, pensar només en els cicles electorals pot ser molt contraproduent. Catalunya, més que mai, s'ha de projectar al món com a centre d'una potent regió euromediterrània, al marge de la seva pertinença a un Estat. Catalunya enfora i no Catalunya endins, com deia el gran periodista Gaziel.

MÀXIM PUJADÉ

KOP-Alta Tensió davant l'article "Batalla campal al Fondo d'en Peixo"

En referència a l'article titolat "Batalla campal al Fondo d'en Peixo" del passat número de novembre de 2007 des de l'assemblea del KOP-Alta Tensió voldriem fer una sèrie d'apreciacions:

-Ens sembla increïble que els autors de l'article es basin com a fonts d'informació el que un usuari anònimament posi en un fòrum d'internet, amb tot el que això suposa, donant-ho per bo sense cap mena de contrast ni fiabilitat. En canvi, en cap moment s'han dirigit a nosaltres per saber la nostra versió dels fets, com pertocaria en un article seriós en el que se'ns implica directament.

-L'article és sensacionalista i vol fer dels problemes generats arran de l'obertura de la discoteca Kontrol una simple baralla entre clients i "okupes". Que ningú s'equivoqui, els problemes no van ser una disputa ni per gustos musicals ni entre les mal denominades "tribus urbanes". És una qüestió de feixisme, paraula que sembla que han volgut esquivar en tot l'article, limitant-se a parlar d'unes enganxines que porten anys als carrers de la població i que són molt anteriors a l'obertura de la discoteca, encara que siguin escaients perquè el problema sempre ha estat i serà el mateix. Tenim la plena convicció de que al feixisme si no se'l combat creix.

-Aquest tractament minimitza el greu problema que suposen aquests grups feixistes, i que entre d'altres greus conseqüències, van suposar el tancament de la mateixa Kontrol a la seva antiga ubicació a Mataró, així com d'altres sales de les mateixes característiques, fet que tampoc s'esmenta enlloc. El mateix tractament periodístic tendencios i lamentable l'hem pogut trobar en la mort del company antifeixista madrileny el passat 11 de novembre, intentant equiparar demagògicament la mort d'un jove de 16 anys amb la reacció de milers d'antifeixistes en les nombroses manifestacions que s'han fet a tot l'estat i fora del mateix. Com si fos el mateix assassinar que manifestar-se, com si fos el mateix ser feixista o antifeixista i com si els morts no fossin sempre del mateix cantó.

-La problemàtica que hi ha hagut durant uns mesos a la zona del Fondo d'en Peixo amb els clients de la discoteca no l'hem patida únicament membres del col·lectiu okupa sinó desenes de persones. Si haguessin investigat com cal haguessin trobat

molts testimonis de pratencs que els explicarien baralles constants, pallisses, intents d'atracament, actituds intimidatòries, denunciades per moltes persones que van a qualsevol dels centres de la zona i també pels treballadors dels polígons dels voltants o els que es desplacen amb el transport públic, sobretot en el cas d'alguns immigrants.

-El KOP porta quasi cinc anys en aquesta ubicació i l'okupació al poble més d'una dècada, fent activitats diàries i concerts mensualment i donant cabuda a col·lectius i moviments del poble diversos que no poden ser criminalitzats d'aquesta manera ni etiquetats d'una forma tan berroera. Mai abans s'havia donat una situació com aquesta, mai hi ha hagut per part nostra cap problema amb la gent que va a les diferents discoteques de la zona ni a les anteriors que han ocupat l'espai de kontrol, ni mai s'havien vist antiavalots patrullant per una zona suposadament d'oci. El que vem fer és simplement defensar-nos d'una agressió feixista calculada i que es veia venir. No entenem qui ha permès que a la nostra població s'hi instal·lés un lloc que atreia els pitjors elements feixistes de les rodalies generant un còctel explosiu de conflictivitat.

-Des del KOP-Alta Tensió sempre hem intentat mantenir un diàleg amb els veïns, des del primer dia de l'okupació vem convidar-los a una reunió per explicar-los el nostre projecte, com s'ha fet sempre. Per respectar el seu descans i molestar-los el mínim es va decidir fer un únic concert mensual els caps de setmana amb una hora límit a les 3:00 del matí, quan la llista que tenim d'espera de diversos col·lectius donaria per fer dos concerts setmanals. Per la mateixa raó, la kafeta oberta diàriament tampoc ho està més enllà de les dotze. Si algun veï té un problema sap que té les portes obertes per comentar-lo i intentar-lo solucionar, com ho saben els que han vingut en d'altres ocasions.

Assemblea del KOP-Alta Tensió.

Aclariment Necessaris dels Programes

Aquest mes de desembre, es va fer la 34ª Fira Avícola del Prat. Aquesta està dedicada a la promoció del pollastre amb la marca pota blava. Entre les diferents activitats que es publicitaven en el programa, la primera de totes era el tast de qualitat de pollastre del Prat i carxofa Prat que es va fer a la seu del Parc Agrari, a la masia de Can Comas. Es va

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials– han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": direcció.periodicdelta@yahoo.es

Encara tenim el pollastre...

Sembla que el "Corriol Camanegre" ens ha deixat. Sembla que l'hàbitat que tan curiosament l'hi hem preservat a la platja durant anys i panys ja no és un lloc segur ni confortable. En el seu territori, dels seus nius, s'alimenten criatures d'un altre espècie més agressiva –també de ploma– que se'ls hi mengen las ouades. I això es la fi; l'extinció, el no ser, d'aquests simpàtics ocelllets que no s'han deixat veure gaire, aquesta és la veritat. Però que ja eren com de la família i no emprenyaven.

Hom diria que han passat pel nostre costat de forma molt discreta, gairebé amb timidesa, sense voler molestar, sense fer soroll, encara que fins ara l'han estat patint estoicament en forma de cascada incontrolada de decibels cada tres minuts durant vint hores diàries.

Em diuen que s'han acomodats en un altre indret, molt proper a l'activitat febril de màquines i camions, on les gavines, les depredadores de la seva descendència non nata, no s'hi acosten per por. Pel moment.

Si això que m'han explicat és cert, i tenim un altre cas de pèrdua "identitària". Hem perdut "La Seda", "La Papelera Espanyola" –vaixells insígnia de la industrialització del segle XX al nostre poble–, les masies més emblemàtiques, ... i ¡ara això!. Aviat no ens reconeixem.

Les mateixes fons em diuen que varis exemplars de porcs senglars han estat vistos pels voltants dels camps i pinars de la nostra platja, fins i tot se n'ha autoritzat la seva cacera, igual que la del faisà, que s'està multiplicant de manera escandalosa ... i s'ho menja tot, preferentment les faves i altres llegums. Se'n van uns i n'arriben uns altres.

Però encara ens queda el pollastre potablava ... i les carxofes.

Josep Mª Canalías
Director de Delta

fer el divendres 14 de desembre a les 12h. En l'acte van assistir més de cent persones convidades. Però al programa no s'especificava aquesta circumstància, i això va provocar que algunes persones, dues parelles amb dos nens, que aquell matí no treballaven s'hi arribessin amb bicicleta. A la porta els van dir que no podien entrar perquè era un acte reservat, la qual cosa no s'especificava en cap moment en la publicitat feta a la Fira. Crec que això és un error, perquè aquest detall provoca malentesos innecessaris, tant per als que volen participar en un acte privat, com en els que han de vetllar per la seguretat a l'entrada. Per això, cal especificar sempre en un programa si l'acte és públic, o bé, reservat només als "pollastres de pota blava".

Sergi Turiella Gómez

La futura Fira Avícola

He sentit a dir que potser aquesta és la darrera Fira Avícola que se celebra a l'aparcament de Cal Gana i que properament es podria muntar a la Granja de la Ricarda (un cop la reconstrueixin). Al Prat tenim una manca d'esperit de celebració d'events tradicionals. S'ha descuidat durant anys aquesta Fira que, a diferència de la Puríssima

de Sant Boi (aquesta sí que és un exemple quant a tamany, ubicació i assistència), sembla que s'ha anat organitzant allà on quedava un espai, i dona gràcies. Li van treure la centralitat que tenia quan l'organitzaven al bell mig de l'avinguda Montserrat. Aquest va ser un gran error, perquè les fires tradicionals han de ser, en certa forma, un eix de la ciutat durant els dies en què se celebren.

La Ricarda no contribuirà massa a la centralitat de la Fira Avícola, però com a mínim serà un espai molt més decent que un aparcament de cotxes (amb els problemes de moviment de vehicles que comporta actualment cada any que se celebra). Això sí, espero que des de l'ajuntament, si finalment s'allunya cap a la Ricarda, es promocióni tant la Fira com la seva ubicació, i es col·loquin cartells i indicadors de com accedir-hi. Tampoc no seria una idea dolenta, donat que només és un cap de setmana, facilitar un servei d'autobusos que s'aturés al nou recinte. Milloraria l'accés i contribuiria a fer renèixer una Fira que, ara per ara, i tot i que és visitada per milers de persones, es troba una mica ensopida.

Pere Giménez

Amb l'aigua al coll

Lligams subtils

No els fa pena esborrar un correu de l'ordinador perquè tenen la bústia plena? O perdre una arracada que els havien regalat? O tirar coses perquè no hi ha més remei?

I a l'inrevés, no s'alegren quan troben utilitat per a un objecte que no havien volgut tirar? O recuperen una foto perduda? O tornen a relacionar-se amb una amiatat que no veien, per un canvi circumstancial i imprevist?

Estic parlant de sentiments petits. Petits, però forts. Si els volgués representar físicament, diria que són fils prims i flexibles, que són gairebé invisibles, però no es trenquen, aguanten el pas del temps. Fins i tot sobreviuen als grans trasbalsos sentimentals.

En els objectes hi veiem el moment, la il·lusió d'una altra persona, la visita a un lloc... Per això, les cases estan tan plenes d'objectes heterogenis. Ens proporcionen seguretat, ens diuen que estem en un racó que hem forjat a poc a poc. I, per descomptat, només tenen sentit personal. Per això pot sobreviure una porcellana cursi al costat d'un cartell pop o un gerro modernista.

I què dir quan alguna persona propera ens diu com li agradaria tenir un d'aquests objectes? Li donem de tot cor, convençuts pel seu interès i alleugerits perquè mai no ho haurem de tirar. I hem fet content algú! És fantàstic quan ens passa això.

Segurament, un dels moments dolorosos de la vida és canviar de casa. Sobretot, quan es va a una més petita. Per força, cal tirar, tirar i tirar... I amb el que tirem hi va una part de la nostra vida.

I les amistats perdudes? Ah! Si poguéssim crear el lloc on trobar-nos amb tots i totes. Però rodem per treballs, per barris, per cases... i canvien els nostres itineraris. Al principi, ens truquem, ens trobem... Al cap d'un temps ja es va afeblint la relació, fins que només ens enviem un correu electrònic pel canvi d'any. O ni això, perquè l'un o l'altre canvia d'adreça. A vegades, un dia, una altra amiatat, ens diu: Et recordes d'X? Doncs, vaig saber que l'han operat de càncer. I contestes: Ui! Dóna'm el telèfon que li trucaré, almenys. Però no ho fas i passa més temps. I el fil es va aprimant, aprimant... però roman.

De sobte, per un atzar, et trobes cara a cara amb aquella persona i recomences l'amiatat com si no haguessis passat res i el fil prim rep corrent d'alt voltatge i retrobes la complicitat d'abans. I fins i tot unes arracades que t'havia regalat, feia anys.

Els lligams subtils poden ser molt fermes.

MANOLITA SANZ

L'equip de govern d'ICV-EUIA i PSC aprova en solitari el pressupost d'inici de legislatura

NEUS MACÍAS / El de 2008 és un pressupost "amb la virtut de no amagar res", segons Rafael Duarte, regidor de Serveis Centrals i Economia, que va defensar els números per a aquest exercici en l'últim ple municipal de l'any, que puguen a 119 milions d'euros.

El també portaveu d'ICV-EUIA va destacar les quatre principals línies inversores del document. En primer lloc, les inversions en equipaments, "que signifiquen una millora en la qualitat de vida dels ciutadans". Enguany s'han d'iniciar les obres de reconstrucció de la granja La Ricarda i les del Centre Cultural de plaça de Catalunya; s'ha inaugurat la nova piscina del Fondo d'en Peixo; el pàrquing al barri de Sant Jordi i s'ha de posar en marxa la construcció de l'aparcament soterrat de la plaça Blanes. Pel que fa al caràcter social del pressupost, Duarte va destacar l'edificació de la nova escola-bressol al carrer Sarajevo, així com l'esforç que fa l'ajuntament d'El Prat en impulsar el desplegament de la nova Llei de Dependència. D'igual manera, comença a funcionar la nova residència per a gent gran, situada al barri de Sant Jordi. L'ajuntament també incidirà en polítiques ambientals. De fet, és previst que obri l'Oficina del Canvi Climàtic, i es posaran en marxa dues plantes d'osmosis d'aigua. A més, es fomentarà l'ús de les bicicletes. Per últim, Duarte va assegurar que en aquest exercici es donarà l'impuls legal definitiu al desenvolupament de les dues zones -Prat Nord i Prat Sud- que han de pal·liar el problema de l'habitatge a la ciutat. La promoció de pisos de caràcter social és un dels eixos del pressupost per a 2008, segons Duarte.

Previsions optimistes del consistori

Joan Camps, portaveu d'ERC, s'estrenava en l'argumentació pressupostària, i va agrair Duarte "la seva disposició a aclarir conceptes", però va assegurar que el document feia paleses les diferències que van fer que els republicans optessin per no entrar a l'equip de govern. Camps va qüestionar les previsions optimistes del consistori, especialment respecte als ingressos per llicències d'obres i permisos ambientals. Va assegurar que la balança fiscal anirà disminuint respecte a les previsions de creixement lligades a l'IBI, i va desglosar el pressupost carterà per carterà. Així, Camps va lamentar l'augment de la despesa en l'àrea de personal, la baixada en la regidoria de la Dona, i va

Algunes de les principals inversions (en d'euros)

Centre Cultural Plaça Catalunya	7.000.000
Piscina Fondo d'en Peixo	1.000.000
Escola bressol c. Sarajevo	500.000
Millores en equipaments esportius, culturals, escoles	1.650.000
Base de Rem	300.000
Urbanització carrer Riu Llobregat	2.000.000
Urbanització aparcament Av. Montserrat	500.000
Plaça Blanes i Garrovillas	300.000
Plaça Jardins de la Noguera	300.000
Urbanització Passatge Vallès	80.000

assegurar que trobava a faltar "mesures o estudis més potents per fer estalvi energètic". Va acabar demanant un "pla integral de protecció del Nucli Antic, per revitalitzar aquesta zona, perquè El Prat creixerà i el barri s'ha de preservar".

Massa despesa en publicitat, segons CiU

El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va bromejar sobre "l'abducció" que havia patit sentint Rafael Duarte, "perquè ha parlat de coses que no figuren al document del pressupost". Gordi va resumir l'exercici en dos conceptes: la piscina del Fondo d'en Peixo -"que sortirà més cara del que era previst"-, i la construcció del Centre Cultural de Plaça de Catalunya, "que és com un acordió, el seu pressupost s'estira i s'arronsa". Va lloar el projecte de la nova escola-bressol, però va demanar a l'ajuntament "passos de gegant" en el tema ambiental: el convergent va recordar exitoses experiències d'altres municipis en cotxes d'hidrogen. El convergent va criticar l'excessiva dotació pressupostària en publicitat i difusió -"si fóssim la Nike, cap problema, però no ho som", va ironitzar- i va mostrar-se sobtat per l'augment en la partida de Serveis Centrals i Economia, "que no és un departament de gestió". També va criticar "l'alt endeutament, aquest any s'ha decidit anar al límit, quan tothom opta per l'estabilitat pressupostària". Tot i això, va assegurar que el seu grup prefereix "que es gastin".

"Incompleix la llei d'estabilitat pressupostària", diu el PP

Onze motius, onze, va trobar Antonio Gallego, del PP, per votar contra els pressupostos municipals. I els va anar desglossant, un per un, durant la seva intervenció. Entre aquests, que el pressupost

està redactat "per l'equip de govern, no pels ciutadans ni pel PP". Però, sobretot, va basar la seva negativa en una nota de l'interventor municipal, "que diu que el pressupost incompleix la llei d'estabilitat pressupostària. No votarem a favor d'un document que va contra la llei", va dir Gallego. Un altre dels seus motius és que el capítol d'ingressos municipals es basa en figures fiscals i impostos que estan "al seu nivell màxim", i va criticar l'augment de l'IBI i del recaptament per multes, "que ha crescut en un 329%". D'igual manera, va lamentar que la regidoria de Joventut "no tingui un capítol propi", i que no es destini "ni un sol euro" a temes com immigració o reutilització de llibres de text. "No es creuen les seves pròpies inversions".

Una despesa social del 40%

"Aquest pressupost és un avenç important en la resposta a les necessitats dels ciutadans", va dir el portaveu del PSC, José García, que va enumerar diverses actuacions socials que inclou el document. "Potser no és el pressupost ideal, però es tracta de prioritzar, en base als nostres compromisos". Segons García, la despesa social per a l'exercici 2008 és d'un 40%. García va contestar el líder del PP, Antonio Gallego, en relació al seu vot contrari al document. "No ha de votar a favor, perquè no és el reflex de la seva idea d'acció ciutadana". El socialista va qualificar el pressupost de "responsable i il·lusionant".

En el torn de rèpliques, l'ecosocialista Duarte va mostrar-se "encuriós" per la preocupació que van manifestar els grups de l'oposició sobre el tema dels ingressos, "quan el que estem discutint és un document que explica la despesa municipal: si algú s'ha preocupat de què sigui un pressupost equilibrat és l'equip de govern". •

El PAM, el "full de ruta" del consistori per a aquesta legislatura

ICV-EUiA i PSC presenten el document amb seus els compromisos fins al 2011

NEUS MACÍAS / No és un document normatiu, però el Pla d'Actuació Municipal (PAM) recull "les prioritats d'actuació de l'equip de govern" per a aquest mandat, tal i com va definir el portaveu d'ICV-EUiA, Rafael Duarte, en la sessió plenària en què es va debatre aquest projecte, "un compromís públic i comú amb la ciutadania", segons s'assegura al seu preàmbul. El PAM, el "full de ruta" fins l'any 2011, en la definició del portaveu ecosocialista, conté les propostes dels programes dels grups polítics d'ICV-EUiA i el PSC, els partits que formen l'equip de govern.

El document presenta tres eixos estratègics: la transformació urbana i territorial, la ciutat de les persones i l'Ajuntament al servei de la ciutadania. El primer aspecte parla amb especial èmfasi de l'habitatge: es desenvoluparà el sector de La Seda i sector Nord, amb la previsió de construir progressivament fins a 7.500 pisos; igualment, al sud de l'Avda. Onze de Setembre s'edificaran al voltant de 3.000 habitatges. L'aparcament també ocupa un lloc destacat al PAM: 315 places a l'Avda. Montserrat, 250 sota el Centre Cultural de Plaça Catalunya; 200 a la Plaça Blanes, o les 120 a la Plaça 17 de setembre.

L'equip de govern també es replanteja la dotació d'equipaments de la ciutat. A l'edifici que deixarà lliure l'escola d'El Parc s'instal·larà l'Escola de Música; es redactarà el pla d'usos i un projecte d'equipament teatral al Centre Artesà; s'ampliarà el Centre Cívic Jardins de la Pau, i es reformarà íntegrament La Capsa, a més d'ampliar l'edifici de la Policia Local.

En el capítol de La ciutat de les persones, un dels objectius és avançar cap a la sostenibilitat ambiental i energètica, amb projectes com les plantes d'osmosi, o un pla de foment de l'ús de la bicicleta. Entre els projectes, es troba la construcció de dues escoles-bressol, una al carrer

El PP va votar en contra del PAM, mentre que ERC i CiU s'hi van abstenir

Sarajevo i una altra a la zona del Remolar. També s'augmentarà l'oferta de cursos a l'Escola Oficial d'Idiomes i es desenvoluparà el Pla Jove d'El Prat. Pel que fa a l'apartat "L'ajuntament al servei de la ciutadania", l'equip de govern vol donar als pratencs, segons el PAM, "serveis propers i de qualitat". Així, es farà un nou edifici de dependències municipal, per descongestionar els existents. També volen facilitar l'accés telemàtic als serveis d'aquesta administració. Tanquen el document projectes com la posada en funcionament de la TDT, Delta Televisió, o la creació d'una televisió local a través d'Internet.

"Participació ciutadana zero"

Un document que "limita la participació", segons el líder d'ERC, Joan Camps, que també va criticar que aquest PAM continuï reproduint compromisos que ja van ser adquirits al text que es va aprovar en l'anterior legislatura. "Ja parlaven del tema dels habitatges, o de la remodelació del Centre Artesà". El regidor de CiU Jordi Gili va titllar aquest PAM de "conservador", i va qualificar la feina de l'equip de

govern com un "cortar y pegar" respecte a documents anteriors. El convergent va qüestionar si és necessari el projecte de peatonalitzar el carrer Frederic Soler, o si hi ha realment una demanda de 10.000 nous pisos. Tant ERC com CiU s'hi van abstenir en la votació, El líder del PP, Antonio Gallego, que va votar-hi en contra, va criticar "aquest PAM, que és només el seu", perquè, segons el popular, "la participació ciutadana ha estat zero". "Vostès no creuen en aquest procés, no se'l prenen seriosament. La prova és que han anat reduint les pàgines que li dedicaven, i han passat de 38 a només 7". Gallego va ironitzar amb el fet que alguns projectes "consten al PAM durant 30 anys, i així els ciutadans creuen que vostès treballen".

El fet que enguany no s'hagi sotmès a un ampli procés participatiu va ser justificat per José García, que va assegurar que els mateixos ciutadans havien qualificat el sistema de "dens i farragós". Tot i això, aquest PAM 2011 també serà sotmès al judici públic. "Així tothom ens pot dir després en què hem fallat o si ens hem equivocat, o si se senten decebuts: això és voler que la gent participi". •

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02

Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES

Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra. es

El PP també demana diners per les molèsties de l'AVE

NEUS MACÍAS / "Ajudes compensatòries per les molèsties, els desperfectes i la suspensió del servei de Rodalies Renfe", això és el que va demanar en Partit Popular durant la sessió plenària del mes de desembre, en una moció que va ser rebutjada per "oportunist", segons el Tinent d'Alcalde d'Urbanisme, Sergi Alegre.

Antonio Gallego, portaveu popular, va assegurar que el Govern central, mitjançant un missatge de José Luis Rodríguez Zapatero, s'havia compromès a compensar els municipis afectats per aquesta infraestructura. "Així, el Ministeri de Vivenda ha anunciat dos plans d'ajuda: el primer, de 17 milions d'euros, per al barri de Sants. I el segon, per a les zones de L'Hospitalet afectades per les obres, amb 16 milions d'euros". Però, segons Gallego, l'anunci no incloïa una compensació per al Casc Antic d'El Prat, "que ha patit nombrosos inconvenients i problemes per les obres de l'AVE".

Sergi Alegre, d'ICV-EuiA, va assegurar que, tal i com ja havien recollit els diaris, des

d'El Prat ja s'estava negociant aquestes compensacions, pel que va titllar la moció popular d'"oportunist políticament". L'ecosocialista va recordar que aquests compromisos ja s'havien assumit en una moció aprovada al ple el mes de febrer. "En aquest procés ho tenim tot apuntat, hem guardat els escrits, les cartes, les notícies..."

Joan Camps, portaveu de ERC, també es va posicionar en contra del document del PP, al que va qualificar de "confús", "perquè fa un temps ja vam aprovar un text on es demanaven indemnitzacions". Tampoc no va votar a favor CiU. El seu portaveu, Felip-Neri Gordi, va recordar que el seu grup polític ja havia elevat al Congrés una demanda de 3 milions d'euros al pressupost general de l'Estat, i va assegurar que s'estan complint els compromisos "i s'estan arreglant coses, com les escoles als habitatges".

Gallego va advertir l'equip de govern que des de Madrid "estan torejant a l'ajuntament d'El Prat". •

Sant Cosme ordenarà els seus aparcaments

L'ajuntament pintarà totes les ratlles dels pàrquings als carrers del barri de Sant Cosme, per regular l'aparcament a aquest sector. Així ho va manifestar el regidor d'Urbanisme, Sergi Alegre, que va explicar que ja s'està fent a les zones de nova construcció, com els voltants de l'edifici judicial o de la Fundació Esplai. "A mesura que reposem el paviment, pintem les ratlles", va dir Alegre en la sessió plenària del 16 de gener, contestant a una proposta del popular Antonio Gallego, que va parlar dels problemes d'aparcament que existeixen al barri arran de les obres de l'arribada del metro. "D'aquesta manera podríem guanyar 20 o 30 places d'aparcament", va dir el líder del PP.

Antenes de telefonia a més de 100 metres

El grup popular va retirar una moció al ple municipal, on demanava modificar l'ordenança reguladora de les activitats de radiocomunicació, "per tal que es reculli l'obligació de què les antenes, o dispositius anàlegs, respectin una distància mínima de 100 metres de zones habitades". El Tinent d'Alcalde Sergi Alegre va assegurar que l'ordenança que va aprovar l'ajuntament d'El Prat és suficient, perquè la distància de 40 metres que marca a zones sensibles s'aplica a places i escoles-bressol de la ciutat. "Som de les ciutats més protegides, per l'alt nombre de parcs que tenim a El Prat", va dir Alegre.

Bosses per a les caques dels gossos

Instal·lar dispensadors de bosses per tal que els propietaris de gossos puguin recollir els excrements dels seus animals de companyia. Aquesta és la proposta del líder d'ERC, Joan Camps, que estudiarà el consistori, tal i com es va comprometre la regidora de Sanitat, Marta Mayordomo. Camps va assegurar que coneixia la dificultat d'una mesura així, "perquè és un tema complicat i educatiu, però demostraria la voluntat de l'ajuntament de regular i solventar". Mayordomo va matisar que, tot i la bona disposició, es tracta d'una proposta arriscada perquè tenir un animal és una decisió privada i exclusiva del propietari, i sobre ell recau la responsabilitat del seu comportament. "Malgrat això, quan es registren, els donem bosses per tal de concienciar-los", va dir la socialista.

Envia'ns bústies,
suggerències o textos
periodicdelta@yahoo.es

SEKHMET

Vidència, tarot,
psicologia, cursos,
tienda de ropa y
complementos

C/ Jaume Casanovas, 21
Tel. 93 379 24 16
www.sekhmet.cat
sekhmet.nefertum@gmail.com

Montse Anglada

**PELETERIA
MyB PIEL**

-Piel nacional
y de importación
-Prendas a medida
y arreglos

Ahora en C/Castella 25
Tel. 93 370 79 57

**ÀTIC ESPLÈNDID
EN VENDA**

Carrer Lo Gaiter del Llobregat nº 26-32

Menjador, cuina, 4 habitacions, tot exterior amb sol,
2 banys, 120 m² habitables, llar, calefacció,
aire refrigerat, 40 m² balcó, 90m² terrassa, obra 2 anys.

Telf. 93 379 01 98 - 93 478 80 17

Reconeixement d'ERC a l'assaig 'Federalisme i Estat plurinacional' de Bertran Cazorla

IMANOL CRESPO / Bertran Cazorla va presentar el passat quatre de gener a l'Hotel d'Entitats la seva tesi, un assaig de caire polític titulat "Federalisme i Estat plurinacional", en un acte organitzat pel grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya – El Prat. El jove escriptor pratenc, acompanyat pel regidor republicà Joan Camps, va defensar els arguments d'una possible federació plurinacional de l'Estat espanyol. Una exhaustiva definició dels conceptes clau, una àmplia exemplificació de països federats i un anàlisi dels problemes principals de la política espanyola són els eixos vertebradors de la tesina de Cazorla, el qual conclou amb la necessitat d'un sistema federal plurinacional per aconseguir la radicalitat política.

Bertran Cazorla intenta oferir una resposta positiva a la viabilitat del federalisme com a forma adient per a resoldre les reptes que planteja l'organització territorial en un Estat plurinacional. Cal dir que l'autor va escriure la tesi durant el llarg procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, on un dels debats clau va ser la definició de Ca-

Joan Camps a l'esquerra i l'autor de la tesi, Bertran Cazorla, a la dreta durant l'acte.

talunya com a nació; article que al·ludia, directament, a una reestructuració territorial d'Espanya. Dos anys després, el debat no només, continua, sinó que és més important després dels darrers successos, referents als problemes de gestió de les infraestructures. A la Catalunya del 'català empenyat', els arguments de Bertran Cazorla s'actualitzen i guanyen més credibilitat. "Tot el que ha passat darrerament ens fa dubtar, encara més, de la

viabilitat d'una proposta federalista i, també, de la honestat de la discussió sobre propostes federalistes a llocs que no siguin Catalunya", afirma l'autor amb rotunditat.

I és que, segons Cazorla, els últims 30 anys han demostrat una manca de radicalitat democràtica per part de la política espanyola, una manca de voluntat polític per conversar i debatre. De fet, la postura que defensa el jove pratenc d'un federalisme plurinacional passa per aconseguir aquesta radicalitat democràtica, entenent que totes les objectivitats socials són negociables i, susceptibles de ser discutides a l'espai polític entre els membres d'una comunitat política.

Al final de la presentació dels arguments de Bertran Cazorla es va obrir un torn de paraula que va concloure en un intens debat, entre la vintena d'assistents, sobre temes d'actualitat al voltant de conceptes molt relacionats com és el nacionalisme, la independència o al voltant dels exemples més clars de països federals com Estats Units d'Amèrica, Alemanya o, fins i tot, el conflicte dels Balcans. •

La contracrònica

Dèries

Arribo a la sala de plens de l'ajuntament amb el temps justet, com gairebé sempre. Agafo el paper de l'ordre del dia i sento un gran descens en veure que no hi ha cap moció presentada. És més, capgiro el foli i comprovo que només està escrit per una cara. No puc evitar pensar que la ressaca dels torrons no només afecta les panxes dels individus, sinó que també pot provocar estralls en un ens intangible com és la vida política municipal.

No va ser un ple ensopejat després. No són bons els prejudicis. I és que últimament les mocions ja acostumen a arribar per sorpresa, com els trens de rodalies a la nostra estació. Era el Partit Popular qui pretenia modificar l'ordenança reguladora de les antenes de telefonia mòbil que proliferen pels terrats de les ciutats. L'actual regulació al Prat diu que aquestes antenes han d'estar a un mínim de 40 metres dels habitatges i protegeix les zones verdes i el casc antic. L'Antonio Gallego i els seu grup demanaven que aquesta distància s'incrementés fins a 100 metres i protegís més zones del Prat. Durant la discussió, el Felip – Neri Gordi (CIU) la va fer grossa en dir que ell viu al nucli antic i té "un munt d'antenes prop de casa". Això va fer que Gallego es mirés Sergi Alegre (ICV), l'encarregat de la resposta per part de l'equip de govern, amb cara de qui li acaben de prendre el pèl. El tinent d'alcalde, de còmer a còmer, feia gestos negatius com dient que allò no podia ser. Encara que Alegre havia demanat a Gallego que retirés la moció per incompatibilitats jurídiques (només li va faltar dir-li allò de con el Supremo hemos topado, amigo Antonio), Gordi ja és tot un aficionat als arranjaments sobre les mocions que acostuma a fer Tejedor, ja que va demanar a l'alcalde si podia "cuinar aquesta moció i transformar-la en un suggeriment als tècnics que estudien aquest tema". A Gallego sembla que no li agraden tant aquesta mena de plats refregits i la va retirar.

La secció de precís i preguntes s'està convertint en el tema estrella dels plens municipals quant a intercanvi verbal, sobretot des que Joan Camps (ERC) forma part del consistori. El republicà va començar la seva intervenció amb una bonica oda a la credibilitat institucional i al foment de la participació política de la ciu-

tadania. Com? demanant que "els membres de l'equip de govern responguessin en públic totes les preguntes que se'ls fa, perquè hi ha ciutadans que venen per rebre aquestes respostes". Durant tot això Gallego, que seu al darrera de Camps, anava posant cara d'estrenyiment. Quines bones intencions! però quanta innocència si més no! Tejedor, que ja ve de volta, no té problemes per contestar-li sense embuts que "a vegades, el silenci també pot ser una resposta" i que "no hi ha cap obligació a contestar in voce les preguntes, es pot fer per escrit o personalment". El discurs de l'alcalde va sonar a un "benvingut al cruel món de la política real".

Si els plens municipals pratencs fossin un programa de televisió es podria fer una secció fixa anomenada "dèries". Tots els portaveus tenen les seves. La de Felip – Neri Gordi és parlar del Prat Nord. O "del nord del Prat", que és com li agrada anomenar aquesta zona al portaveu convergent en aquest 2008. De fet, tant li agrada aquest tema que va eixamplar les fronteres septentrionals del Prat fins a l'hospital de Bellvitge tot preguntant per la pobra il·luminació d'una rotonda ubicada a l'esmentat centre sanitari. La dèria de Joan Camps es treure a col·lació algun tema que posi de manifest l'alt percentatge de republicanisme o de catalanisme que porta dins. En aquest cas es va queixar que a la calçada de Reis hi figurés un cartell que resava Benvinguts Reis. La proposta de Camps és qui hi posés "Benvinguts Mags, perquè reis no són". Les paraules de l'únic representant d'ERC a l'Ajuntament van provocar el somriure general i algunes mans al cap. Tejedor li recordava que d'aquesta manera "no arribarem a la República", i és que la seva dèria es introduir als plens petites dosis del seu particular humor. Antonio Gallego tot i tenir la dèria de la gestualitat exagerada, s'està aficionant també a ficar-se amb Joan Camps i en veure que ningú de l'equip de govern responia sobre la qüestió dels reis mags no va poder reprimir-se de dir en to sarcàstic "no le habéis contestado esa pregunta, hacedlo que luego se enfada".

SERGI OLIVERA

Los policías locales piden mejoras horarias para frenar la "fuga" de agentes

El consistorio se muestra dispuesto a negociar un nuevo calendario

NEUS MACÍAS / Agentes de la Policía Local se concentraron el pasado 19 de diciembre en el edificio consistorial, para luego personarse en la sesión plenaria, como medida de protesta con el objetivo de reivindicar un cuadrante "digno, que concilie la vida laboral y familiar (...) y dé estabilidad a la plantilla", según se podía leer en unas octavillas que distribuyeron entre los asistentes al pleno. La protesta estaba convocada por los dos sindicatos profesionales de la policía con representación en El Prat, el CSIF (Central Sindical Independiente de Funcionarios) y el SFP (Sindicato de Funcionarios de Policía). También contaban con el apoyo de los dos sindicatos mayoritarios en el ayuntamiento, CC.OO y UGT.

Trabajan hasta nueve días seguidos

Uno de sus representantes sindicales del CSIF, Herminio Sevillano, miembro del Comité, aseguró que la mala gestión de los cuadrantes "es una de las principales causas de que en esta plantilla no se consiga estabilidad". Según el líder sindical, los guardias urbanos reclaman un calendario laboral anual "mucho más compensado, donde la carga de trabajo, especialmente en fines de semana y festivos, no recaiga siempre en el mismo porcentaje de la plantilla". Los agentes protestan porque los horarios establecidos, en ocasiones, les obligan a trabajar hasta 9 días seguidos, sin ningún día libre en medio. Así, según Sevillano, la carga laboral que soporta la plantilla de El Prat es superior a la implantada en otros municipios de la comarca. "Sólo pedimos que los cuadrantes se reorganicen de otra manera, y se consiga una reducción de horas que nos sitúe en el mismo nivel que otras policías locales". Al parecer, en otras ciudades del área metropolitana los agentes trabajan un fin de semana y libran dos, e

El convenio recoge que la plantilla consolidada ha de ser de 120 agentes, y sólo hay 93

Según los agentes, los horarios, en ocasiones, les obligan a trabajar hasta 9 días seguidos, sin días libres en medio

incluso llegan a librar hasta tres por sábado y domingo trabajado. "En cambio, aquí trabajamos un fin de semana sí, otro no", aseguraba el representante sindical. Otro de los agentes contaba que, el día 31 de diciembre, su jornada laboral comenzaba a las seis de la mañana, hasta las dos del mediodía. El mismo 31 debía volver de nuevo a la comisaría para trabajar desde las diez de la noche hasta las seis de la mañana del 1 de enero.

Envejecimiento de la plantilla por los traslados

Estas condiciones laborales hacen que en los últimos años hayan sido muchos los agentes que han pedido el traslado a distintos municipios de Barcelona, "porque ganan calidad de vida". "Podemos afirmar que se marchan doce policías al año", aseguraban los manifestantes. "Eso influye en que se produzca un envejecimiento de la plantilla, porque muchos agentes que llegan de la escuela, están dos o tres años aquí, cogen experiencia, y

93. Aún así, Sevillano matiza que, si la contratación de policías aumentase, tendría que acompañarse de "medidas sociales de mejora de convenio, para que los agentes de nueva incorporación vean sus necesidades personales cubiertas y tengan mejor calidad de vida. De ese modo no se marcharían a otros municipios". Además, el sistema por el que se asignan los horarios, según los sindicalistas, "ha quedado obsoleto, tiene 27 años".

Propuesta de cambio de horario

Por su parte, el consistorio se ha mostrado dispuesto a negociar con los sindicatos para mejorar sus condiciones horarias, según ha manifestado el Teniente de Alcalde de Seguridad Ciudadana y Vía Pública, Antoni Rodés. "Existe una propuesta de cambio de horario, para equipararlo a los dos o tres fines de semana libres por sábado y domingo trabajado", explica Rodés, que insiste en la voluntad negociadora del equipo de gobierno. "No estamos cerrados a nada", insiste el ecosocialista, que relata que hubo un acercamiento de posturas que parecía que iba a acabar en un acuerdo, "pero no se llegó a concretar, rompieron las negociaciones cuando todo hacía pensar que habría un entendimiento". Rodés asegura que el día 14 de enero se reúnen las partes afectadas para tratar de llegar a un compromiso, aunque ya avisa. "Hay voluntad de negociar y arreglar la situación, pero todas las partes han de ceder en algún aspecto". •

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

El Prat estrena nova residència per a gent gran

El centre, anomenat 'Onze de Setembre', disposa de 90 places i oferirà servei diürn

MÍRIAM ROURES / El passat 12 de gener es va inaugurar la nova residència i centre de dia per a gent gran Onze de Setembre, situada a l'avinguda del mateix nom. Des de mitjans de desembre passat aquest centre ja estava allotjant prop d'una trentena de persones. La resta s'aniran incorporant de manera progressiva per tal de cobrir les 90 places de què disposa el centre de residència assistida (66 en habitacions individuals i 12 dobles). La residència també compta amb un servei de centre de dia amb 24 places disponibles per aquest servei. L'accés a aquest nou centre es farà a través del departament de Serveis Socials de l'ajuntament del Prat de Llobregat.

La inauguració va comptar amb la presència del president de la Generalitat de Catalunya, José Montilla i la de la consellera d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat, Carme Capdevila, a banda de la de l'alcalde del Prat, Lluís Tejedor. Va ser un bon dia per a què la gent gran i les famílies poguessin intercanviar opinions amb la representació política municipal i de la Generalitat.

La residència tracta d'oferir un entorn adequat a les necessitats d'atenció de la gent gran en el qual puguin mantenir l'autonomia personal i la de les seves famílies. Amb aquest objectiu es posava en marxa la nova residència, un treball conjunt entre els governs local i autonòmic i la iniciativa privada. L'equipament s'ha aixecat en uns terrenys que l'ajuntament del Prat va cedir a la Generalitat. L'inversió realitzada al

El president Montilla, saludant un grup de gent durant la visita

centre és de 7,17 milions d'euros i la gestió ha estat adjudicada mitjançant concurs públic a l'empresa privada ASSER Catalunya.

La residència 'Onze de Setembre' acull persones de forma permanent o temporal i dona suport a gent gran amb dependència. D'aquesta manera el servei diürn oferirà assistència a les activitats quotidianes de les persones dependents. Aquest centre de dia romandrà obert de 8 del matí a 8 del vespre de dilluns a divendres. Les 24 places d'aquest servei començaran a ocupar-se i estarà en funcionament a finals del mes de gener. Tejedor va destacar durant l'acte inaugural que

aquest tipus de serveis són prioritaris dins de l'àmbit dels serveis socials.

Aquest nou equipament s'afegeix a l'altra residència municipal que ja existia al Prat al carrer Penedès, que compta només amb 30 places i no incorpora el servei diürn que sí ofereix el nou centre.

A la nova residència hi treballen prop de 80 professionals i el centre té una superfície de 5.075 metres quadrats distribuïts en quatre plantes i un jardí. A la planta baixa es troben els despatxos i els serveis de perruqueria, rehabilitació, teràpia ocupacional, cuina pròpia i bugaderia, mentre que a les altres tres plantes es troben les habitacions de les persones residents. •

Treballadors de Frape Behr protesten davant Montilla

DELTA / Més de 70 treballadors de l'empresa Frape Behr -van aprofitar la presència del president de la Generalitat, José Montilla, a la inauguració de la nova residència de gent gran del Prat, per protestar contra el tancament de l'empresa decretat per la direcció. Els treballadors van rebre el president amb crits de "Fuera, fuera" i "Montilla, escucha, Frape está en lucha". Un grup de treballadors va aconseguir introduir-se a la zona on els polítics feien els discursos i els van reclamar ajuts per a la plantilla.

Frape Behr es troba ubicada a la Zona Franca i es dedica a la fabricació de components per a l'automoció. La direcció va anunciar a finals de setembre de 2007 el tancament de la factoria a principis d'aquest any argumentant que era invi-

able mantenir tota la plantilla. El tancament afecta 295 treballadors, del total de

1.500 que la companyia alemanya té a tot l'Estat. •

La Grossa torna a caure al Prat

L'administració de loteria número 0, situada a l'aeroport del Prat, va repartir el 22 de desembre 3 milions d'euros, corresponents a una sèrie del 06.381, primer premi de la rifa de Nadal d'enguany. A la foto, la Leonilda Santos i la

Loli Cascajosa, treballadores de l'administració, celebren el premi al costat del cavall de Botero. L'administració de l'aeroport va vendre els deu dècims d'aquesta sèrie el mes de juliol de 2007. •

Un ciclista mor atropellat a la C-31

Un ciclista de 76 anys, veí de Viladecans, va morir el passat 11 de gener al migdia després de xocar amb un camió. L'accident va ocórrer a la C-31, l'autovia de Castelldefels, a l'altura del Prat de Llobregat. El conductor del camió va resultar ferit lleument.

Comissen 16 quilos de droga a l'aeroport del Prat

EFE. La Guàrdia Civil va confiscar la setmana passada a l'aeroport del Prat gairebé deu quilos de cocaïna i 6 quilos de metamfetamina i va detenir tres persones. Dies abans havien detingut un ciutadà brasiler que portava una hamaca impregnada amb sis quilos de cocaïna. L'endemà, van detenir un veí de Montgat que portava cinc pots amb un líquid sospitós que va resultar ser metamfetamina. El mateix dia, la Guàrdia Civil va arrestar una dona de nacionalitat dominicana per haver intentat passar el control de duana amb quatre quilos de cocaïna camuflats en el doble fons d'una maleta.

**MARMOLES
UTILLIAS**

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, n° 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

Lavavajillas
automático

Plancha de
asar de cromo

Descalcificador

Armario

Osmosis de agua

Aire
Acondicionado

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓ I VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

Fermí Marimon, placa rotaria 2007

DELTA / El passat 14 de desembre el president Club Rotary "El Prat", Antonio Ibáñez, va lliurar la placa rotaria 2007 a Fermí Marimon en el decurs d'un sopar celebrat en un cèntric hotel de la nostra ciutat. Aquesta entitat pratenca distingeix cada any una entitat o persona física que hagi desenvolupat al llarg del temps una tasca per la comunitat. Amb aquest guardó el Club Rotary "El Prat" premia una trajectòria personal i professional dedicada al cinema

En Fermí Marimon, és el referent cinematogràfic del Prat, des de fa més de 40 anys. Precisament al 2007 s'ha celebrat el 40 aniversari del Cine Capri, encara que la seva dedicació com exhibidor, director, realitzador i promotor cinematogràfic començà uns anys abans de la mà del seu pare en el cine Monmari. D'en Fermí es va destacar, entre d'altres moltes coses, la seva

bonhomia i la seva tenacitat per mantenir una sala de projecció al Prat, quan les circumstàncies no han estat gens favorables, evitant així la desaparició del cinema al Prat.

En Fermí Marimón va agrair la distinció tot ressaltant que aquest era un premi de tots els que els han ajudat. Va destacar que entre la família i empleats, hi eren tots aquella nit, hi havia agut sempre "molt bon rotllo" i que això els havia permès tirar endavant i poder seguir la seva vocació. Va destacar el valor que per ell té l'amistat.

Va tancar l'acte el tinent d'alcalde de Cultura, Francisco M. Lorenzo, que va lloar la personalitat i la tasca d'en Fermí Marimón que s'ha guanyat -afirmà- el respecte de tot el Prat. En el mateix acte es va lliurar una placa d'agraïment a Francesc Sánchez pel seu ajut desinteressat amb les activitats socials de l'entitat.

Lliurament de la placa a Fermí Marimón, per part del president del Club, Antoni Ibáñez.

Com és tradicional es va fer una rifa de productes donats per empreses i comerços, la recaptació de la qual es va lliurar a l'associació Local de la Lluita contra el Càncer, que les donarà a institucions, entre elles a l'hospital infantil de Sant Joan de Déu amb el que col·laboren des de fa molts anys, que lluiten contra les malalties oncològiques. •

Reflexions de l'observador

Ay, que va per llarg l'alta velocitat a l'estació del Prat!

-Guaiteu! Aquesta no és l'estació de l'AVE?
 -Serà del TGV!
 -TGV? AVE? No són la mateixa cosa?
 -Això que dius "cosa" és el tren de gran velocitat, com el van batejar els francesos, que van ser els primers europeus en posar-lo en servei.
 -Els primers europeus?
 -Sí. A nivell mundial els japonesos es van avançar amb el seu "tren bala".
 -Quan vaig anar al Japó, hi vaig pujar. No vegis com s'envelava. Ara que prou que el necessiten a Tokio per descongestionar la ciutat. Vam fer cues de més de quatre hores i la gent semblava impassible.
 -Com no millorin aquí aviat els transports públics, anem pel mateix camí.
 -Tothom a vuitanta per hora!
 -Calla, calla... Que quan van saber que el que mana en això del trànsit és del Prat, no vegis quina conya. L'altre dia em demanaven on vivia per posar-li un regalet a la bústia.
 -Quina bretolada!
 -El que ho volia fer no parava de dir "És que no puc aguantar el cotxe. Que no saben que les marxades curtes contaminen més?"
 -La solució sens dubte és el transport públic. Ja veureu quan tinguem l'ave aquí al Prat.
 -Un pardalet m'ha dit que no parerà.
 -Vinga! Aleshores perquè estan fent aquesta estació, encara que sigui provisional, en espera de la Intermodal.
 -Que no recordeu com es va posar l'alcalde quan va saber que li feien una estació sense notificar-ho a l'ajuntament.
 -Ho va saber pel diari... Jo també m'emprenyaria.
 -Ja són unes quantes... Entre aquests del TGV, el port i l'aeroport... Em sembla que ens tenen pel *pito del sereno*.
 -Oh, al dia següent li van entrar el projecte al registre de l'ajuntament, declarant l'obra d'interès prioritari.
 -El que no vaig entendre va ser allò que deia l'alcalde de que al Prat no hi havia prou terrenys per l'AVE.
 -Del TGV!
 -És ben igual, AVE o TGV, però l'estació al Prat. No hi ha de parar per enllaçar amb l'aeroport? Doncs tinguem-lo ja i que El Prat es beneficiï de tenir l'estació mentre no arriba a Barcelona.
 -El pas de Sants a La Sagrera va per estona per molt que ja hagin adjudicat l'obra. Amb la d'esquerdes que segueixen sortint al Prat, passar per la Sagrada Família és una gran temeritat.

-Parlant d'esquerdes, ja heu vist com es van escampant cap a mar?
 -Es van descalçant els edificis que no tenen solera de formigó a mida que l'aigua de l'aqüífer superficial es retira. A qui se li acudeix construir un dic de quasi un quilòmetre al bell mig d'un aqüífer?
 -I els de l'ajuntament en sabia, somiant amb El Prat Nord, com aquells alcaldes del franquisme que volien que els seus pobles es fessin grans com fos, per sentir-se importants, sense adonar-se que promovien suburbis.
 -Home! Si tenim estació del TGV es pot crear un entorn important, com ha succeït arreu.
 -És clar que sí! Llocs de treball a l'entorn de l'estació intermodal i el centre direccional que està previst en el Pla General Metropolità, una plataforma logística al servei del transport que es mou en una àrea on hi un gran port i un aeroport internacional.
 -I habitatges socials, que hi ha gent que en necessita al Prat...
 -És natural, però no cinc mil, que és el que pensen fer entre el Prat Nord i el Sud, a més a més cinc mil habitatges més de promoció privada, costat per costat d'un nou Sant Cosme.
 -El Prat ja té massa incidència d'habitatge social, amb un impacte francament negatiu.
 -Però, escolteu, l'AVE o el TGV, li dieu com vulgueu, però que pari al Prat.
 -Sé que no.
 -Com que no? I això que estan construint? Es veuen les escales de pujada i baixada cap a les vies... Què serà?
 -Una sortida d'emergència!
 -Es tracta d'una broma de mal gust?
 -No! El meu canal d'informació diu que el posicionament de l'alcalde del Prat respecte a l'estació provisional de l'AVE ha estat tan nefasta que no tindrem estació. Des de Sants poden enllaçar amb l'aeroport amb més facilitat que des del Prat. Recordeu que ja hi ha un tren de l'Aeroport.
 -Ja em va semblar que aquell "no" contra l'estació provisional es podia entendre en el cas de l'alcalde de Barcelona, però el del Prat hauria estat millor calladet.
 -Això que dius és una opinió molt generalitzada.
 -I ara què? Qui rebrà serà El Prat, com a mínim fins que no s'acabi la Línia 9 que farà possible una llançadora entre l'estació del Prat i l'Aeroport.
 -No vas mal encaminat... Passaran uns quants anys.

L'OBSERVADOR

Els antics terrenys de Fisipe seran per a activitat econòmica

NEUS MACÍAS / La zona de Enkalene es destinarà a la construcció d'oficines i hotels, indústries i comerços, segons el convenir de reforma del Pla General Metropolità que ha de regular els usos d'aquesta pastilla de terreny, on abans estava ubicada la fàbrica de Fisipe. Una part del terreny es dedicarà a oficines i hotels, concretament la zona que té com a façana l'Avinguda del Remolar. Segons Alegre, s'ha parlat de la possibilitat de que el Grup Seda instal·li a aquest espai la seva seu corporativa. A la façana que dona a l'Avinguda Apel·les Mestres es planteja la possibilitat d'edificar comerços, per unificar el tipus d'activitat de la zona, que ja alberga superfícies comercials, com els supermercats Dia o Lidl. "Tot i que la tipologia dels edificis no serà la mateixa", aclareix Alegre. La part més allunyada del casc urbà, la que mira cap a l'autovia de Castelldefels, acollirà el sector hotelier. "Tot i que és la cantonada més apartada d'El Prat, és molt important, perquè és la façana que oferim a l'exterior, la que es veu quan circules en cotxe", explica l'ecosocialista.

"S'han tingut en compte les necessitats econòmiques actuals –assegura Alegre– i s'instal·laran magatzems a l'engròs, al detall...seguint d'alguna manera el model del polígon Estruch", va explicar el regidor.

"Un projecte equilibrat", diu Tejedor

Aquesta és la proposta de ratificació inicial que va aprovar el ple de l'ajuntament en la sessió del 16 de gener, un projecte d'ordenació "que recull fidelment l'esperit de la moció que vam votar el 14 de gener de 2004", segons el Tinent d'Alcalde d'Urbanisme, Sergi Alegre. L'ecosocialista es referia al text que es va presentar arran de l'anunci del tancament de Fisipe, on el consistori es comprometia a no permetre cap tipus d'especulació amb el solar, i no requalificar-lo per a la construcció de pisos. Així, a aquest espai es desenvoluparà activitat econòmica, i la resta de grups polítics es van felicitar per aquesta decisió. "Tot el que sigui endreçar la ciutat afavoreix la qualitat de vida del ciu-

tadà", va dir Joan Camps, regidor d'ERC que, tot i el vot afirmatiu del seu grup, va assegurar que el preocupava "la pèrdua de terreny industrial". El republicà va fer una crida per "buscar un equilibri entre les diferents activitats econòmiques", i va assegurar que havien trobat alguns "forats negres" en l'ordenació de la façana de l'Avinguda del Remolar, "que és la més urbana". També a favor va votar el grup de CiU, que va mostrar la seva satisfacció pels canvis "substancials" que s'havien introduït respecte als primers projectes. "S'ha millorat el dibuix dels carrers interiors i també de les zones perimetrals, que no estaven prou bé", va dir Felip-Neri Gordi. Per la seva part, el grup popular es va abstenir, "per un criteri de prudència", va assegurar Antonio Gallego, que vol esperar a conèixer "els usos, les altures, les càrregues i els aprofitaments de la zona". L'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, va agrair a tots els grups polítics la seva "confiança" per la "importància del sector", i va mostrar-se satisfet per un projecte "just i equilibrat". •

Para ver se ha de mirar

La fontana de la Plaça de la Vila

El pasado 28 de diciembre me enteré de que el belén montado por el Ayuntamiento de El Prat en la Plaça de la Vila para celebrar la Navidad, es parte de una idea totalmente experimental con el propósito manifiesto de conseguir los medios financieros necesarios para llevar a cabo una serie de obras sociales sin tener que aplicar un nuevo impuesto o tasa a la ciudadanía.

La idea es brillante. Se instalan a lo largo y ancho de nuestro pueblo varias fontanas, de las que puede ser un modelo a seguir el belén municipal, y el pueblo, que cree en las leyendas urbanas, se encargará de arrojar en sus aguas –buscando algún favor o gracia– las monedas que acumularán el dinero preciso para que nuestro Ayuntamiento pueda construir, por ejemplo, hogares para la gente mayor o viviendas para la juventud. Y no nos olvidemos de que, además, algún puesto de trabajo será necesario para mantener estas fontanas y recoger tanta moneda ahogada...

El plan no deja de tener sus inconvenientes, pero yo sigo creyendo en él tras la buena acogida que ha tenido esta primera experiencia y estoy seguro que

los técnicos y asesores del Ayuntamiento serán capaces de subsanar dichos inconvenientes con éxito. ¿Se han fijado que no he escrito exitosamente?...

Por ejemplo, los ciudadanos que arrojan las monedas al agua creen en la buena suerte, en el destino, pero han de ser un poco más espléndidos a la hora de actuar según sus creencias. ¿Cómo podemos esperar algún beneficio de la Providencia divina o de la suerte o de cualquiera de los espíritus que flotan sobre nuestras cabezas, arrojando solamente monedas de uno o dos céntimos como son la mayoría de las recogidas en la prueba experimental de este año en la Plaça de la Vila?. ¡No podemos ser tan tacaños!. Estas cosas han de hacerse con seriedad. Este es uno de los problemas fundamentales que deben solucionar los técnicos municipales antes de seguir con el plan trazado. La ciudadanía ha de mentalizarse debidamente.

Por otra parte, muchos echan su moneda al agua como si arrojaran una piedra a un estanque y no se trata de esto. También este asunto debe ser debidamente promocionado. Y es que las monedas han de ser lanzadas suavemente siguiendo una determinada liturgia. El

tema no es baladí pues se ha observado estadísticamente que consigue más favores quien arroja de espaldas la moneda con la mano derecha por encima del hombro contrario, o sea sobre el hombro izquierdo, y viceversa si se hace con la mano izquierda. Estos detalles parece que son agradables a los espíritus y favorecen en mayor cuantía y con más frecuencia a quienes los observan rigurosamente.

Finalmente, debe ampliarse la demanda. No solamente quienes echan monedas han de esperar volver al Prat en un nuevo viaje o no marchar del Prat si las cosas le van bien y están convencidos de que esta magnífica ciudad es "el seu lloc al món", sino que deben pedir también por la solución de otras necesidades: trabajo, novia, sabiduría, salud, dinero, vivienda, etc, etc,... Cuantas más cosas se nos ocurran a la hora de pedir, más monedas arrojaremos al agua de las nuevas fontanas y por lo tanto más medios -iba a decir menos excusas- tendrá el Ayuntamiento para llevar a cabo sus ambiciosos programas sociales. Así, pues, ¡adelante con las fontanas!

TOMÁS ALLENDE

Una Fira Avícola que es gaudeix al carrer

Valentina Guisado, de l'Associació de Criadors, amb alguns exemplars de potablava

D. / La participació va ser la clau d'una Fira Avícola que cada vegada concentra més activitats al voltant de la mostra agrícola i ramadera, a l'esplanada de Cal Gana. El pavelló de les entitats, així com el que concentra les exhibicions artístiques de les diferents associacions van ser dels més visitats. Però enguany també es van organitzar demostracions de ball i esportives al carrer, a l'espai entre els diferents pavellons. També van ser puntuals a la seva cita els cotxes d'època, i

els focs de la Colla de Diables, a més dels tambors de la batucada de Tum-Tum Prat.

Uns dies abans, els carrers d'El Prat s'havien guarnit amb els cartells anunciants de la Fira, dissenyats per l'estudi de Javier Mariscal. Aquesta és una aposta de la regidoria de Promoció Econòmica, que vol atreure més visitants i fer una mostra més reconeguda i atractiva més enllà dels límits d'El Prat. Així, l'any passat ja es va apostat pel dissenyador americà Philip Stanton. •

Cotxes de luxe per als Reis Mags

D. / L'helicòpter que portava els Reis Mags fins El Prat des del llunyà Orient haurà d'esperar que acabin les obres a la ciutat per tenir un espai on aterrar. Melcior, Gaspar i Baltasar van arribar en cotxes de luxe a la Plaça de Catalunya. Un mitjà de transport més terrenal. Centenars de nens i nenes portaven les seves cartes per donar-les en mà als Reis Mags, que segurament van haver de buidar les botigues de joguines electròniques, perquè els regals més demanats eren –segons enquesta popular– jocs per la Play Station i altres consoles.

L'alcalde i la resta de regidors els esperaven per lliurar-los les claus de la ciutat, el pa i la sal, mentre pels altaveus sonava el conte dels Reis Mags. Després, Sas Majestats van desplaçar-se per començar la cavalcada, que va desfilat per molts carrers de la ciutat. Des del balcó de l'ajuntament, els Reis van saludar. Un d'ells, Melcior, tenia una sospitosa retirada a un conegut exregidor de Cultura de l'ajuntament, així que al Saló de Plens, des d'on van sortir al balcó, li devia resultar familiar. Focs artificials i un lluminós "Benvinguts, Reis" van posar punt i final a la cavalcada, i van ser el punt de partida d'una llarguíssima nit. •

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

TRIF TORRENTS® S.L.

**Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería**

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95
Fax. 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

*Les delícies
de la xocolata*

Bombones artesanos de chocolate belga
Bombones artesanos de chocolate suizo
Surtidos de bombones artesanos belgas
Especialidades artesanas (galletas, miel, coulis)

Avda. Verge de Montserrat, 15 - Local 7 · Telèfon 695 32 82 88

Romàntics del cinema

A conseqüència de la celebració del 40 Aniversari del Capri se m'ha suggerit que seria convenient recollir la història dels cinemes pratencs des del segle passat fins a l'actualitat i que jo podria encarregar-me d'aquest afer, publicant-ho en forma d'articles de col.laboració a la Revista Delta. No em sembla mala idea, fins i tot em sedueix, però el cas és que jo no sóc historiador ni acostumo a procedir com a tal, de forma objectiva. Si continuo escrivint-la, serà la meua història, la que jo recordo i de la qual guardo anotacions. Parlaré de fets i de les persones que els van protagonitzar. Espero saber procedir amb respecte i calidesa a la vegada.

El 1943 es va parcel·lar la finca Bolós, també dita de cal Pecero. El passeig que s'havia d'obrir aniria del carrer Ferran Puig al carrer del Centre passant per davant de la Torre Xica i desembocant a la pista del Centre Artesà. L'Artesà era l'únic local obert al públic on es feia cinema, doncs el Modern havia estat apropiat per les forces vives i utilitzat com església per substituir el temple incendiari i enderrocat durant la guerra. El propietari del Modern, Pau Vallhonrat, havia estat alcalde durant la República i regidor durant la guerra, pel qual, per decret consensuat entre els poders civil i eclesiàstic, el seu cine va ser confiscat i dedicat a oficis religiosos. Pau Vallhonrat, a qui tots coneixien com Pauet Esparter, doncs regentava una tenda d'esparteria al casc antic del poble, era una home extravertit, impulsiu, excitable, corpulent, agressiu, cridaire. Quan s'enfadava semblava que els ulls anessin a sortir-li de les òrbites. També va ser tancat a la presó i la represàlia no va ser més forta perquè el seu cunyat era un destacat prohome de la dreta local. A l'església parroquial instal·lada al cine de l'Esparter vàrem fer la comunió minyons i minyones durant nou anys, es van casar moltes parelles i anàvem el Dijous Sant de cada any a matar jueus amb carraques i martells de fusta.

Funcionava, doncs, en El Prat, després de la guerra, un sol local, el Centre Artesà. Jo tenia sis anys el 1939 i el meu avi Magí era, a més d'accionista, membre de la junta del Centre, una societat anònima de cinquanta promotors en la que, a cada un dels accionistes s'havia adjudicat la propietat d'una llotja. Els familiars dels membres de la junta entraven gratis al cine. Això no estava estipulat als estatuts però els empleats feien la vista grossa de cara al manteniment dels seus llocs de treball. La primera vegada que vaig veure cine va ser abans de la guerra al mateix Centre Artesà. Els meus

La família Marimon sortint de l'Artesà i travessant el Passatge d'en Bolós

pare em varen portar a veure "Los tres cerditos y el lobo" de Disney. Em vaig espantar i vaig trencar a plorar clamorosament. Em varen haver de treure de la sala. Després de la guerra, aprofitant les meves avantatges, vaig tornar-hi i em va enganxar fort. No vaig deixar d'anar-hi una sola setmana. Era molt jove i alguns títols no els recordo, però sí els temes que més em varen impressionar, com la història de la comtessa Alexandra, una nòrdica que es passejava pels camps de guerra europeus canviant d'amants, o la gesta dramàtica d'un vell repicador de campanes que havia perdut el seu fill i el va retrobar al cap de molts anys dirigint una orquestra amb campanes incorporades. Les pel·lícules que més ens agradaven als petits eren les aventures de la Pandilla i les de l'oest americà, amb Tom Mix, Bob Steele, Ken Maynard i el seu cavall savi i després les de Freddie Bartolomew i Mickey Rooney, "El pequeño Lord", "Capitanes intrépidos", "La ciudad de los muchachos" i totes les del jutge Harvey. Periòdicament, reposaven les espanyoles més populars de Florián Rey "Nobleza baturra" i "Morena clara" i no cal senyalar que no faltaven les referents a la creuada nacional com "Raza", "La escuadrilla" i "A mí la legión". En el any de la Victòria i fins bastant després, al començar la sessió sonava l'himne nacional i el "Cara al Sol". Teníem d'aixecar-nos i cantar amb el braç enlaire. Més endavant, substituirem la propaganda política per "Norit, el borreguito" i ens afartaren de publicitat en

els entreactes. El cinema alemany i italià, germans polítics de la nostra postguerra, eren també molt habituals. Hi havia un distribuïdor, Miguel de Miguel, molt germanòfil, que va crear una marca anomenada Ufilms la qual representava principalment a la Ufa i, amb el natural beneplàcit del franquisme, importava tota la producció alemanya del moment. Vàrem veure moltes comèdies de Heinz Ruhman, el "piloto rompetechos" i les primeres pel·lícules del sistema Agfacolor, "El lago de los sueños" i "La ciudad soñada" amb Christina Söderbaum.

L'actor més popular del cinema italià era l'Amadeo Nazzari, protagonista de temes d'amor i de guerra, gènere que també interpretava el francès Jean Gabin a "La bandera", "Pepe-le-Moko" i "La gran ilusió". Un actor italià, Adriano Rimoldi, es va assentar a Catalunya i es va atipar de protagonitzar pel·lícules espanyoles amb l'Ana Mariscal, per la marca Emisora Films d'Ignasi F. Iquino, que distribuïa la Hispano Foxfilm.

Els petits disfrutàvem en el Centre Artesà doncs la seva estructura de casino l'havia dotat d'una platea i tres galeries més. La platea no era molt gran, unes trescentes butaques de fusta, fortes i resistents. Tot voltant, una primera galeria de llotges, a sobre una altra i dalt de tot el galliner amb varies fileres escalonades al fons. L'aforament del local era de mil cinquanta localitats però, si s'omplia, hi cabia molta més gent, apilotats pels recons, que eren molts. Estava ple de corredors i escales, i ens agradava pujar i baixar, correr pels interiors i els accessos. Les cadires de les llotges es podien moure, les portes eren corredisses i els sorolls constants perturbaven la bona audició. L'acústica també era deficient, hi havia zones on era quasi impossible entendre els diàlegs. Les llotges eren un cau de problemes, doncs s'omplien de gent i després venien els amos, que les feien desallotjar, i no hi havia manera.

A les reunions de la junta de l'Artesà, qui sempre portava la veu cantant era l'avi Feu, el més gran de tres generacions d'Alberts Feu, constructors adinerats del Prat. L'avi Feu tenia una loquacitat i un toc de vell polític que desitjarien per ells molts polítics d'ara. El meu avi i altres accionistes anaven a vegades a les reunions disposats a oposar-se a les pretensions de l'avi Feu, però aquest els esperava abans d'entrar, a les cantonades i, un a un, els predisposava a favor seu. A l'acabar les reunions, tots sortien convençuts.

FERMÍ MARIMON

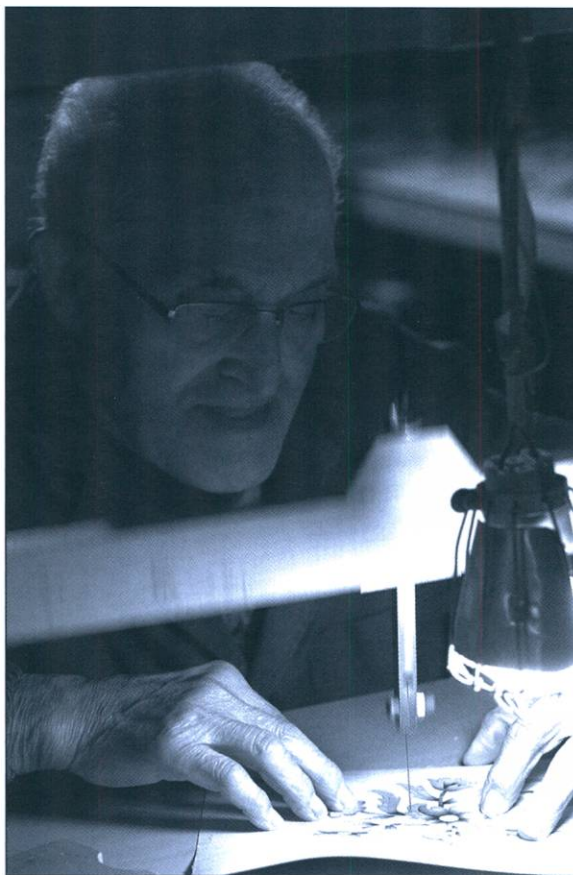
Evelio de la Fuente, las manos que miman la madera

NEUS MACÍAS / Evelio nació en Piñel de Arriba -Valladolid- en el año 1932. Su padre era de profesión albañil, pero durante el verano se reconvertía en labrador, y recogían la cosecha de trigo, cebada o centeno. Como era el menor de los hermanos, nuestro protagonista no tuvo que trabajar desde niño, y pudo estudiar. Primero, a los 12 años, entró en el colegio de frailes del Corazón de María. Tras acabar los estudios, y como era aficionado a la carpintería y tenía buenas manos, se fue a Burgos a trabajar con un familiar que regentaba un taller donde hacían carros. Allí pasó 8 años, que fueron interrumpidos por el servicio militar. "Yo quería que me llamasen a filas, porque en el fondo estaba cansado de los carros, y deseaba salir de allí. Así que otro familiar hizo las gestiones para el ejército me reclamase". Aún así, tras finalizar sus deberes con la patria, tuvo que volver al taller de carros "porque mi pariente se había puesto enfermo y me pidió que le ayudase".

Un viaje inesperado a Barcelona

Pero un buen día, un cliente le comentó que iba a llevar un cargamento a Barcelona en su camión "y decidí que iría con él, me lancé a la aventura". Llegaron a Barcelona a las dos de la mañana, y entraron por la Avenida Diagonal. "Recuerdo que paramos para pagar el peaje de la Filatto, todos los camiones debían pagar para entrar en la ciudad". Al llegar a la estatua de Colón, su compañero de viaje le dijo que ahí acababa el trayecto. "Le pregunté qué debía hacer después. Contestó que diese dos palmadas, y alguien vendría a buscarme y me ayudaría". Efectivamente, un sereno acudió a la llamada de las dos palmadas al aire de Evelio. "Me preguntó dónde quería dormir. Yo elegí un hotel que había allí mismo, el hotel Colón. Al día siguiente, por la mañana, quise ir a El Prat, porque allí vivía el familiar de un cuñado mío, que me ayudó muchísimo". Pasó 8 días en nuestra ciudad, y aquel tiempo le sirvió para conocer el panorama laboral que existía. "Este conocido, que ahora es como si fuese parte de mi familia, me explicó detalladamente las opciones de trabajo que había, las condiciones de cada fábrica, las oportunidades laborales..." Volvió a Valladolid, recogió sus cosas, y el 18 de marzo de 1956 regresó a El Prat, esta vez para quedarse definitivamente. Dos días después empezó a trabajar en la PESA, que más tarde pasaría a ser la Bayer. "La primera faena que me dieron fue hacer leña para un jefe. Luego, descargar unos sacos de sosa, y después pasé al laborato-

Es profesor de marquetería de la Associació de la Gent Gran en el Centre Cívic Jardins de la Pau, una afición a la que llegó una vez jubilado, y que ahora le ocupa gran parte de su tiempo. Ha construido el pesebre de la capilla de Sant Jordi, de la parroquia de Sant Pere i Sant Pau. Evelio de la Fuente realiza artísticos trabajos en madera, cuadros que adornan toda su casa y que, en parte, también almacena en su taller. Este vallisoletano llegó a El Prat con 24 años, tras haber trabajado en un taller de carros.

Evelio realiza artísticos cuadros con diferentes tonos de madera que luego barniza

Todos los martes, Evelio ejerce de profesor de marquetería de l'Associació de la Gent Gran

rio. De la PESA me quise ir tres veces, pero acabé jubilándome allí". La primera deserción fue porque ganaba poco, pero la jugada le salió bien, porque le ubicaron en un despacho. Acabó siendo contra-maestre. "Sabía de números, de matemáticas... Para ampliar mis conocimientos, acudí a clases particulares con el Sr. Martí". Evelio regresó a su pueblo en 1958 para casarse con su novia de toda la vida, Raquel. Juntos se instalaron en El Prat, en una casa que nuestro protagonista había construido poco a poco, después de comprar el solar. Hasta entonces había

vivido con una patrona en la calle Ignasi Iglesias. "Pero para independizarme, compré un terreno en la calle Jaume Casanovas. Construí los cimientos con ayuda de mis compañeros de la empresa, que venían a hacer unas horas extras. Luego vino mi padre, que era albañil, y acabó de hacer el resto de la casa". Como casi todos los trabajadores de la época, Evelio completaba su sueldo haciendo horas extras en diversos oficios: le ofrecieron trabajo en un taller de bicicletas, y luego en una carpintería: un taller de carros en la calle Major.

Su afición por la marquetería

Al jubilarse, empezó para él una nueva vida, con nuevas aficiones. "Un día fuimos a visitar a mi hija pequeña, que vive en Vilassar. Allí los domingos hacen una exposición de trabajos manuales en madera. Aquello me gustó, y me apunté a un curso en el Centre Cívic Jardins de la Pau". Al llegar el verano y acabar las clases, Evelio manifestó a la maestra su deseo de continuar aprendiendo marquetería. "Y

entonces me dijo que ella no seguiría de profesora, y que fuese yo el encargado de enseñar a los demás". Así lo hizo, y desde 1995 su afición ha ido aumentando. Todos los martes ejerce de profesor de marquetería de la Associació de la Gent Gran, "y el último día del curso salimos a la plaza a hacer una exhibición de nuestro trabajo". Además, diseña artísticos cuadros que tiene colgados en las paredes de su casa, y también colaboró en la construcción de la capilla de Sant Jordi que tiene allí la parroquia de Sant Pere i Sant Pau, y que ahora exhibe un pesebre con muchas casitas realizadas por él. "Me gusta ayudar en lo que puedo. La parroquia me pidió hace poco que colaborase con ellos, e hice la tapa de la pila bautismal". También tiene una gran relación con el colegio Mare de Deu del Carme, que le pide ayuda siempre que hace falta para trabajos de reparación, algo que hace encantado. •

El Prat encapçala les processons per a la pluja, durant la sequera de l'any 1817 al Delta del Llobregat

Els aiguats i els períodes de sequera són propis del clima mediterrani, però hi hagut sempre alguns episodis que entren de ple en l'excepcionalitat, aquest és el cas de la secada del 1817. Aquesta sequera, a la qual ara ens referirem, ha estat probablement la més forta al delta del Llobregat, en els darrers dos-cents anys, cosa que en aquella època va impulsar a la població baixllobregatina a organitzar pregàries i processons per a que ploqués.

Des de l'estiu del 1816, poc calurós, s'inicià un excepcional llarg període de secada a la vall baixa i delta del Llobregat, que finalitzà a primers de maig de 1817 amb ausència total de pluges, llevat una calamarsada seca caiguda el 19 de desembre de 1816, en els municipis de la part alta del delta. (1) Aquesta sequera fou interrompuda a primers de maig de 1817 amb unes pluges, després de les multitudinàries processons celebrades a la comarca i a Barcelona. No obstant la resta de l'any les pluges continuaren sent escasses.

Aquesta llarga sequera va provocar una crisi socio-econòmica de gran magnitud. Si bé els masovers estaven desesparats per la pèrdua de les seves collites si no plovia, i no poder afrontar els seus compromisos amb els amos, la situació dels jornaleros del camp era sensiblement pitjor, en quedar-se sense feina, en no ser contractats. No és d'estranyar que l'any 1817 es coneix com "Lo any de la fama".(2)

A partir de primers de març del 1817, les parròquies de les seves diverses jurisdiccions, van celebrar funcions religioses amb prèdiques i processons en favor de la pluja. En la majoria de les parròquies es

va treure en processó el "Sant Cristo Gros".

Les tres grans demarcacions territorials del delta del Llobregat, on l'agricultura tenia més pes, pel seu gran nombre d'hectàrees dedicades al conreu de secà, eren les de Sant Boi, El Prat i L'Hospitalet, van ser les primeres en organitzar processons.

La primera d'aquestes va tenir lloc al Prat, el dia 4 de març de 1817. L'endemà 5 de març, va sortir una processó de la parròquia de Santa Eulàlia de Mèrida de l'Hospitalet del Llobregat, que es va dirigir a l'ermita de Santa Maria de Bellvitge. (3).

Els dies 6 i 8 de març es van dur a terme dues noves processons a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat, amb el mateix motivació, de les quals no en tenim detalls. (4)

També el dia 12 del mateix març, es va celebrar una processó a la vila de Sant Boi. La processó, molt concorreguda, va sortir de l'església parroquial de Sant Baldiri, i pels carrers del poble es va encaminar cap al convent dels Pares

Servites d'aquesta localitat, on es va celebrar un ofici religiós.(5).

L'endemà dia 13 de març, va sortir la quarta i més important processó "en el lloch de Sant Pere y Sant Pau del Prat de Llobregat". (6)

El titular de la parròquia era Mn. Esteve Vergés (7), el qual li va correspondre l'organització de la processó. Segons el dietari del pagès Francens Ribas " Se ba fè una funsió lo dia 13 mol curiosa: se ba passejà lo santcristo Gros y la marededéu de las dolors (8)".

Tot fa suposar que els pagesos, masovers i mossos, homes i dones vinguts a peu, a cavall, i/o en carro, de les masies pratenques, dels diferents districtes agrícoles, on residia la majoria de la població, es congregaren a l'entorn de l'església parroquial.

El mateix Francesc Ribas, va fer una detallada descripció d'aquesta manifestació pública religiosa. Iniciava la processó en "... un santcristo xich al dabant de la profesó ab molta lluminària,

acompanyat de tres sacerdots i una partida de omas y enseguida las donas al detrás y al darrera nostra senyora, que la Portaban 8 minyonas bestidas ab manto de dol y ab altre cantúria; y al detrás mol omas; tras los omas lo Santocristo Gros ab molta cantúria; y atràs lo ajuntamen(n)t." (9)

L'Ajuntament estava presidit per l'alcalde Isidre Ginabreda, i tot fa suposar que anava acompanyat pels regidors Marc Busquets, Pau Codina, Josep Rosell, Joan Balletbó i Carles Parellada (10), el secretari i mestre Jaume Roca i l'aguatzil Francesc Nadal.

Aquesta processó va acabar amb un ofici a l'església parroquial, en el qual hi va participa Mn. Estapé de la parròquia de Santa Catarina de Barcelona, el qual va fer "...mol bona Prèdica".(11).

Van continuar les processons en altres poblacions fins a mitjan mes d'abril. Finalment a primers de maig, va canviar el temps registrant-se les primeres pluges de l'any.

JOSEP FERRET I PUJOL

Ara fa 75 anys

Gener de 1933

El mes de gener de 1933, un grup d'aficionats a l'aviació del Prat, van constituir l'"Aeronàutic Club del Prat de Llobregat".. Va presidir aquest club, que tenia com a finalitat el participar i contribuir al desenvolupament aeronàutic general, el doctor Tomàs Pujol i Font, metge del Prat, fill del Dr. Josep Pujol.

REFERENCIES

- 1.- Dades del dietari del pagès santboià Pau Porcet. ; 2.- RODRIGUEZ-PICÓ, a. "Lo any de la fama." 3 a 5.- Dades del dietari de Pau Porcet, op. cit. ; 6.- Dades del dietari de Francesc Ribas, publicades a " Un quadern escolar del segle XVIII", pel Dr. Jaume Codina' ; 7.- FERRET PUJOL, J. ; "450 anys fent parròquia.", 2007; 8.- Dades del dietari de Francesc Ribas, op. cit.; 9. Dietari Francesc Ribas, op. cit. ; 10.- AMEP, Dades dels Comptes municip. de 1817, i altres...; 11.- Dietari de Francesc Ribas.

Coral d'en Narcís (1945)

La Coral d'en Narcís sota la direcció de Narcís Baiges i Llopis l'any 1945 davant la porta del Centre Artesà. L'any 1951 sigué reconeguda com "Lo Llobregat de les Flors" (Arxiu: Gerard G. Mor)

TEMA SISTEMAS ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat

Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65

e-mail: infor@temasisa.com • web: <http://temasisa.com>

- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA

CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

Gente singular

El pedante

Leocadio ingresó en la policía -en la vulgarmente conocida como "la secreta"- como agente de tercera clase, en mil novecientos cuarenta, recién concluida nuestra última contienda civil. En aquellos años, para ser miembro del cuerpo se precisaban tres cosas, en primer lugar afección ciega al régimen, en segundo lo mismo, y en tercero lo que en los dos puntos anteriores.

Aunque poseyendo los tres requisitos dichos, no hacía falta casi nada más, en el caso de Leocadio -que evidentemente los poseía- se sumaba el ser Perito Industrial, carrera cuyas últimas asignaturas, aprobó meses antes de su ingreso, y que le hacía ser en gran medida diferente, al resto de sus compañeros de promoción. Salvo contadísimas excepciones, el nivel intelectual de los policías que por aquellos años se incorporaban, estaba en consonancia con lo que de ellos se esperaba, mucho músculo y poco cerebro, ya que para pensar, estaban los jerarcas que regían el sistema político que detentaba el poder.

El caso fue que nuestro hombre, pronto pasó por un intelectual entre sus compañeros, y aunque hay quien sostiene que nunca ha salido un sabio de un cuartel -y por extensión de una Comisaría- la verdad era que Leocadio -en su mundillo- era un referente, siendo objeto de permanentes consultas en cuanto a redacción de documentos y lingüística, aunque y -con ser esto cierto- era mucho mayor su grado de engreimiento y pomposidad, que el de su ciencia.

Halagado con tanto reconocimiento, decidió -por su parte- incrementar su saber, y mientras muchos de sus colegas pasaban las noches de juerga, o dándole al naípe, él leía todo cuanto caía en sus manos, con lo cual fue adquiriendo una cultura, que aunque desordenada, hacía posible que pudiese abordar cualquier tema, con bastantes posibilidades de salir airoso.

Como en el país de los ciegos -es sabido que- el tuerto es emperador, Leocadio, que partía de una base cultural notable para la época, y que siguió esforzándose por conseguir un vocabulario cada vez más complejo -pletórico de palabras rebuscadas y enrevesadas- logró que cuando hablaba, la mayoría de sus interlocutores entendieran sólo parte de lo que decía, y esto -en lugar de hacerle aparecer como un pedante de marca mayor- le confería aureola de sabio.

El paso de los años, le hizo ascender dentro de su profesión y -ya convertido en Don Leocadio- fue incrementado, cada vez más su complejidad verbal, así como su engreimiento y presunción. Hablaba de forma lenta y pausada, al solo objeto de tomarse tiempo en pensar y así introducir en su discurso, las palabras más inusuales e ignotas que ocurrírsele podía, con lo que mantener una conversación con él, era un problema tanto para sus inferiores -que ya tenían asumido no entenderle- como para sus superiores, muchos de los cuales tampoco lo hacían.

Cuando conocí a Don Leocadio -principios de los setenta- aun se hallaba en la cumbre de su fama, si bien sus días de gloria comenzaban a estar contados, pues el creciente nivel cultural de nuestro país, hacía que los nuevos inspectores, e incluso agentes de base, ingresaran -aparte de con los conocimientos jurídicos y culturales exigidos- con títulos universitarios medios y superiores.

Su despacho, en cuya puerta brillaba en una placa la palabra "Comisario Jefe", tenía -tras su asiento- una enorme bandera nacional, y un crucifijo, casi tan grande como la anterior.

Sin invitarme a sentar, abrió el sobre que contenía la orden de destino, y una vez leída esta, con voz lenta e imperativa dijo: -"A ver, hágame usted una somera relación de los títulos académicos que posea, al objeto de poder adaptar mi léxico, a sus conocimientos"

No se inmutó al saber que era universitario, e inició -en el tono en que ya me habían advertido tenía- una conversación plagada de términos exóticos, con un estilo engolado y circunloquante, que me obligó a auténticos esfuerzos mentales para no perderme en el diálogo, que era su pretensión última. Tras unos minutos de relamida retórica sin conseguir su objetivo, ordenó que me retirase, y contadas fueron las ocasiones en que volví a hablar con él.

Una de las actuaciones -para mi más geniales- de Don Leocadio, fue la que protagonizó con ocasión de su intervención, en un delito de adulterio. Antes que nada, se ha de explicar que el código penal de entonces castigaba con penas de cárcel el adulterio, delito que -y según estaba redactado- en la práctica solo podían cometer las mujeres, pues los maridos para ser reos de él, era casi preciso, que durmiesen a la vez, con la esposa y la amante, en la misma cama.

Recibida la denuncia, fueron comisionados dos agentes uniformados, el más antiguo, Régulo, era -con diferencia- el más zoquete, tarugo y botarate del cuerpo de policía, y una vez efectuada la diligencia, se presentaron ante Don Leocadio, al objeto de declarar sobre lo visto. Nuestro personaje, aposentado en su poltrona, y con el secretario a su derecha inició -naturalmente sin invitar a nadie a sentarse- su interrogatorio.

- "Señor amanuense, proceda - con presteza y sin dilación ni demora - a la incoación de la oportuna acta expositiva" - dijo dirigiéndose al secretario, y luego ordenó a Régulo - "Explique usted - sin ambages ni circunloquios - la veraz aserción, sobre el resultado de la encomienda hoy recibida, y de la que a rendir testimonio, ahora se persona".

Régulo, aunque no comprendió ni jota de lo dicho por su jefe, interpretando que debía declarar - gorra en mano - inicio su alegato. -"Pues verá, íbamos yo y éste -y señalaba al otro compañero de pareja - y aquí el marido de la prójima, que nos abrió la puerta, y después de entrar llegamos hasta el dormitorio, donde la mujer de aquí el presente, estaba en la cama con otro hombre, los dos en cueros y haciendo... haciendo... en fin ya me entiende usted..."

"¿Colijo - indagó nuestro héroe con meditada parsimonia - que lo que ansia usted enunciar, es que aprecié con perspicuidad, como cohabitaban ambos en la yacija, solazándose?"

- "Qué va, no señor - aclaró categórico el guardia - lo que estaban haciendo era follar, y no tomando el sol - como vucencia dice - sino con las ventanas cerradas y la luz apagada".

Sin inmutarte, Don Leocadio se dirigió de nuevo al secretario al que dijo -"Acopie y exprese, en forma diáfana e hialina, lo por mi expuesto, señor amanuense, y obvie la jerga zafia y tosca, que acaba de oír"

Me contaron, que cuando sus atestados llegaban al juzgado y el secretario judicial informaba a su señoría que el instructor era Don Leocadio, el juez siempre daba la misma orden.-

"Pues ya lo saben, acérquenme un diccionario..."

JOSÉ MARÍA HIDALGO

Sóc un dels quinze mil

No us esvereu. Ni patiu. El que m'ha passat no és ni bo ni dolent, sinó tot el contrari: un "honor"(?). Sóc un dels quinze mil catalans a qui el benivolgut pratenc Sr. Josep Pérez Moya, director del Servei Català de Trànsit, els ha adreçat una carta-comunicació amb mera finalitat informativa, cosa que no suposarà l'inici de cap expedient sancionador. I tot a rel de la limitació de velocitat a 80 km/h. imposada a totes les vies de l'àrea i entorn de Barcelona a fi i efecte de reduir la contaminació i la sinistralitat.

Dos dels paràgrafs - que van seguits- del text de la carta diuen textualment així: "El passat dia 6/12/07 el vehicle de la vostra propietat, matrícula B-XXXXXX, marca XXXX, circulava per la via C-31 PK 186,06 a una velocitat de 84 km/h. quan aquesta està limitada per una senyal a 80 km/h.// Aquest fet suposaria una infracció de l'article 52.1 del Reglament General de Circulació amb la qualificació de greu, comportant una sanció de 100 euros i la pèrdua de 0 punts".

Quan això ho he comentat amb alguns amics i/o amigues, he rebut estirabots de tots colors: "No dissimulis, que t'han enxampat anant a 'toda leche' per l'autovia"; "Si t'enganxen, al menys no vagis de 'pardillo', que t'enganxin a 120 i no a 84"; "Això et passa per no tenir un GPS que detecti els radars"; "Si tinguessis un cotxe de tecnologia punta o de gamma alta, ja surten de fàbrica amb els limitadors/bloquejadors de velocitat i no hauries d'anar mirant tota l'estona el velocímetre".

Em sembla perfecte que m'hagin amonestat. La llei cal que tots la complim, pel nostre bé i pel bé dels demés i de l'entorn. El que us vull transmetre és que aneu en compte, que allò de deu quilòmetres de franquícia o de marge, o d'un 10% de la velocitat sense sancionar (ho he llegit al quadrant sancionador de la Direcció General de Tráfico del "Gobierno de España") aquí a casa nostra, res de res. Ja ho veieu: a 25 euros el quilòmetre excedit. El Sr. Pérez Moya, o els mossos, o qui sigui, han esmolat perfectament les eines i han afinat els radars com si es tractés d'una filharmònica. Són rigorosos i a més a més, inflexibles.

Només voldria fer dues puntualitzacions: A) ¿Distingirà el radar quan un vehicle estigui avançant-ne un altre i per tant, d'acord amb allò que també preveu l'article 52.1 de l'esmentat reglament, superi en 20 quilòmetres l'avançat? És a dir, si l'avançat circula a 75 km/h. i l'avançador ho fa a 93 km/h., ¿et cauran 325 euros de sanció o el radar intel·ligent distingirà la maniobra i no sancionarà?; B) ¿Podràs mantenir la distància de seguretat entre vehicles en aqueixes vies dites "ràpides" d'entrada i sortida de Barcelona, i que en el cas de la C-31 i de la C-32 afecten la nostra ciutat i tot el Delta?

No dubto de què la mesura evitarà accidents i reduirà el consum (ja he comprovat que és un 20% la reducció de combustible d'anar a 120 a anar a 80). Quant a allò que fa referència a la contaminació (com ja han comentat en aquestes pàgines de "Delta" els amics Josep Maria Canalías i Joan Miñarro), al Prat no ho tenim bé: el sulfur d'hidrògen i el diòxid de carboni estan presents a l'aire de la nostra ciutat i ho estaran per molts anys. Perquè, sobretot, la incidència de l'aeroport en aquest sentit (en d'altres, econòmics, és molt positiu) resulta implacable: mil operacions al dia -i pujant, està clar, per rendibilitzar la nova terminal i la nova pista- és molta contaminació, doncs un avió mitjà de dos reactors (Airbus o Boeing) consumeix 60 litres de carburant al minut a velocitat de creuer i en alçada; a l'hora d'enlairar-se, és molt més. Només cal que feu multiplicacions.

Bé, no és el moment ara de contraposar inflexibilitats. Ja hi haurà oportunitat. L'únic que us he volgut transmetre és que aquest tema del control de la velocitat dels vehicles en vies de tanta circulació, també té una vessant recaptatòria. I hauríem de tenir els nassos tots els conductors/es de què en un parell o tres de dies, no donéssim cap motiu per tal que arreu no possessin cap multa. Al cap de poc, els plens extraordinaris s'acabarien convocant per tractar del tema. Les autoritats ja hi compten per endavant, que no serem del tot cívics i que la pressa ens pot.

VICENÇ TIERRA

Naturalment

Els trastorns alimentaris

Sovint, la llista dels bons propòsits d'inici d'any l'encapçala la voluntat de perdre pes. I s'ha d'aplaudir perquè és molt bo proposar-se de seguir una dieta, preferiblement guiats per un professional, tot i que encara seria millor que el propòsit fos modificar els nostres hàbits per seguir, de forma continuada, una alimentació correcta.

Cada cop són més freqüents el trastorns relacionats amb l'alimentació, a causa de la influència de modes, els excessos, el menjar fora de casa, la manca de temps destinat a cuinar, etc, etc. Sigui com sigui, hem d'estar atents per detectar precoçment qualsevol alteració en l'alimentació, especialment de nens, adolescents i joves, i evitar que un fet tant necessari i primari en l'home com és l'acte d'alimentar-se no esdevingui una malaltia. Alguns dels trastorns més freqüents són la bulímia, l'anorèxia, i l'ortorèxia. Ens centrarem en aquest darrer, potser menys conegut perquè ha sorgit més recentment, però que va adquirint cada cop més rellevància.

Ortorèxia és un terme que apareix l'any 1997 per definir l'obsessió patològica pel consum exclusiu d'aliments naturals, purs i dietètics, amb l'objectiu d'aconseguir una millor salut. Qui pateix aquest trastorn està totalment "enganxat" a allò que per a ell representa una alimentació de qualitat. El menjà és converteix en el centre de la seva vida.

Dedica molt de temps a la planificació dels seus menús, els quals han d'estar escrupolosament nets de carns i greixos i d'aliments que continguin qualsevol substància no natural; no pot incloure transgènics ni aliments que no hagin estat cultivats ecològicament. Vigila fins i tot la manera de preparar el menjar i els recipients en que s'ha cuinat. La seva èria pel menjar sa va tan enllà que rebutja tot allò que no pot controlar, i menjar fora de casa, en un bar o restaurant li resulta del tot impensable. Prefereix passar gana abans d'haver de menjar aliment impurs i davant de qualsevol petita transgressió alimentaria genera greus sentiments de culpabilitat i frustració, autocastigant-se amb règims encara més estrictes. El malalt deixa d'anar a reunions familiars o socials per por als aliments que serviran i acaba per aïllar-se socialment. La seva obsessió per millorar la salut, paradoxalment, li comporta anèmia, nivells inadequats de vitamines, manca de proteïnes, minerals i oligoelements, risc d'hipotensió, d'osteoporosi i de malalties psiquiàtriques com ansietat, depressió i hipocondriasi.

Els pocs estudis al voltant de l'ortorèxia semblen demostrar que darrera aquesta obsessió hi ha amb freqüència un trastorn psíquic. I és que una justa preocupació per menjar aliments sans mai hauria de convertir-se en una obsessió patològica que acaba comportant perills per a la pròpia salut.

MERCÈ MONTANÉ I GIL · Naturópata

Ana de las Mercedes Vera Zamora, natural de Viña del Mar, Chile, de 68 anys, morí el 10 de novembre.

Sarai Boza Navarro, natural de Barcelona, casada i de 29 anys, morí el 14 de novembre.

Artur Monés Fernandez, natural d'El Prat, viudo de Glòria Selva i de 74 anys, morí al seu domicili el 17 de novembre.

Quimeta Busquets Cheto, natural de L'Hospitalet del Llobregat, viuda d'Enric Querol i de 93 anys, morí al seu domicili el 22 de novembre.

Francisco Garcia Moncada, natural de Gaucin, espòs de Josefa Piedra i de 67 anys, morí el 21 de novembre.

Lazaro Paz Donoso, natural de Valenzuela de Calatrava, Ciudad Real, espòs de Sindinma Golderos i de 79 anys, morí el 24 de novembre.

Rosa Rull Amat, natural d'El Prat, viuda de Carles Llobera i de 69 anys, morí sobtadament el 23 de novembre.

María Díaz Verdugo, natural d'El Sucejo, casada i de 74 anys, morí el 23 de novembre.

Cosme Gelabert Bou, natural d'El

Prat, viudo de Caritat Ribas i de 79 anys, morí al seu domicili el 26 de novembre.

Mercè Busquets Grau, natural d'El Prat, esposa de Jordi Borges i de 63 anys, morí a la clínica Teknon de Barcelona el 29 de novembre.

Victor Peris Ribas, natural d'El Prat, solter i de 54 anys, morí el 9 de desembre.

Teresa Masip Domenech, natural de Barcelona, viuda de Francesc Rodríguez i de 85 anys, morí el 13 de desembre.

Enric Pi Casas, natural d'El Prat, solter i de 75 anys, morí l'11 de desembre.

Pere Español Guillamat, natural d'El Morell, espòs de Maria Serra i de 87 anys, morí el 12 de desembre.

Elvira Pellisa Benaiges, natural de Rasquera, Tarragona, viuda de Joan Mas i de 93 anys, morí el 15 de desembre.

Antoni Pérez Sales, natural de Barcelona, espòs de Cristina Miret i de 54 anys, morí el 15 de desembre.

Josep Pérez Giral, natural de La Fatarella, Tarragona, espòs de Vicenta Moya i pare d'en Josep Perez Moya, director del Servei de

Transit de Catalunya, morí als 84 anys a l'hospital de Bellvitge el 19 de desembre.

Gregorio Padilla Soria, natural d'Alamedilla, Granada, solter i de 78 anys, morí el 22 de desembre.

Joan Bedós Valls, natural de l'Aldea, Tarragona, viudo de **Carme García** i de 85 anys, morí al seu domicili el 22 de desembre.

Pere Negre Divi, natural d'El Prat, solter i de 63 anys, morí el 25 de desembre.

Maria Ribas Company, natural d'El Prat, esposa de Celso Vilà i de 88 anys, morí el 29 de desembre.

Luís Saucedo Montes, natural d'Almaden, Ciudad Real, casat i de 64 anys, morí el 29 de desembre.

Manuela Cano Palomares, natural

de Nerva, Huelva, esposa de Pablo Gomez i de 73 anys, morí el 2 de gener.

Juan Manuel Martínez Santalucia, natural de Barcelona, solter i de 42 anys, morí el 2 de gener.

Remedios López Losilla, natural de Benizalon, Almeria, esposa de Francisco Sanchez i de 78 anys, morí el 5 de gener.

Diego Garrido Exposito, natural de Montoro, Cordoba, viudo i de 67 anys, morí el 5 de gener.

Manuel Sedó Palacios, natural de Barcelona, solter i de 50 anys, morí el 6 de gener.

Salvador Domínguez Benitez, natural de Ronda, casat i de 90 anys, morí el 7 de gener.

Maria Iglesias Bartis, natural d'El Prat, viuda de Josep Maria Roig i de 79 anys, morí el 12 de gener.

PERE ESPAÑOL GUILLEMAT
de Cal Peret del Serra

Ha mort cristianament, el dia 12 de desembre de 2007, a l'edat de 87 anys.
El teu record sempre estarà entre nosaltres

JOSEP PEREZ I GIRAL

Ens deixà el dia 19 de desembre de 2007 a la edat de 84 anys. Persona vinculada al futbol base pratenc a la Terlenka (actual Escola de Futbol Prat Blaugrana) va estar molts anys sent el delegat del equip juvenil "A" i membre de la directiva d'aquesta entitat local.

RECUERDO A JUAN CASTILLO "EL TAXISTA"

Solo unas palabras para recordar a una gran persona, al mejor marido, al mejor padre y como no al mejor abuelo.

Un cordobés que llego a Barcelona con solo 18 años, y con muchas ilusiones por cumplir, como tantos otros que tuvieron que dejar a sus familias y a sus raíces para poder intentar conseguir una vida mejor, mi padre lo consiguió. aquí en el Prat formo su familia y se realizo como persona, como muy buena persona.

A lo largo de su vida solo hizo que hacer el bien para nosotros y para todo aquel que lo necesitaba.

El pasado 10 de diciembre nos dejo, pero su recuerdo esta lleno de buenos momentos, de amor y ternura, ya que todo aquel que tuvo el placer de conocerlo disfruto de su gran sentido del humor y de su gran corazón.

Desde aquí, también queremos agradecer a toda la gente que nos ha dado su apoyo durante estos días, sabemos que mi padre era una persona muy querida y en estos días nos lo habéis confirmado. muchas gracias.

Desde estas líneas queremos hacerle un pequeño homenaje, a la persona mas importante de nuestras vidas.

Allí donde estés te enviamos un beso con todo nuestro amor.

No te olvidaremos nunca. Tu familia.

JOAN BEDÓS VALLS

26 de juny de 1922 - 22 de desembre de 2007

Sempre t'estimarem.

Gràcies a tots el qui compartiu el nostre dolor

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
300 ANYS AL SERVEI DE LES FAMÍLIES DE CATALUNYA

Tanatori
El Prat de Llobregat

Si es produeix la defunció d'un familiar, truqui'ns. Vindrem immediatament a casa seva o a l'hospital. **902 230 238**
ATENCIÓ 24 HORES

DEMANI EL NOSTRE FULLET GRATUÏT. SI HO PREFEREIX, TAMBÉ POT DEMANAR UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS.

EL FERRÀ CONFIDENCIALMENT A CASA SEVA

**Querido compañero y amigo
SEGUNDO GODOY Y RAMÍREZ**

Llegaste de tu Granada natal y empezaste con nosotros este sueño de crear una cooperativa. Hoy nos dejas de la misma manera que has vivido siempre, luchando y trabajando discretamente y por eso todos te respetamos y queremos. Sabemos que donde estés y los que se fueron antes, nos seguiréis dando impulso y fuerza para seguir adelante.

TU COOPERATIVA NO TE OLVIDA
Sociedad Cooperativa Industrial Transportes El Prat Sccl

**BLANCA EZPONDA I SANFELIU
2on Aniversari (1943-2006)**

Els que t'estimaren no t'oblidarem mai.

**GUILLERMO PELLISA BENAIGES
7è Aniversari**

Mai no t'oblidarem. Sempre t'estimarem.
La teva esposa, fills, néts i Pere.

**ELVIRA PELLISA BENAIGES
Vídua de Joan Mas Muntané**

Ha mort cristianament el dia 15 de desembre de 2007 a l'edat de 93 anys. Els teus fills, nets, besnéts i la resta de la família et recordaem sempre.

TERESA LLOBERA I SALADRIGAS

Va morir cristianament el dia 9 de gener de 2008 a l'edat de 75 anys. El president de l'Associació Cultural Delta del Llobregat, el director del Periòdic Delta i tots els demés membres de la redacció testimonien el seu pesar per la pèrdua de la mare del que va ser company de redacció, Josep Margalef.

**Primer aniversari
VALENTÍ VILÀ BAIGES**
que morí el dia 11 de gener de 2007
El Cors Valents no t'obliden

Homenatge pòstum en el cementiri de Capçanes (Priorat) a l'amic i company Valentí Vilà Baiges, en el primer aniversari de la seva mort esdevenida el dia 11 de gener de 2007

El municipi prioratí de Capçanes, bressol del guerriller Carrasclat, aplegà el passat diumenge dia 13, en el seu cementiri, a on reposen les despulles d'en Valentí Vilà Baiges, i al peu del seu nínxol, un emotiu homenatge pòstum, per part dels seus familiars més íntims i dels companys que d'una manera o altre, compartiren la seva dilatada vida en pro del seu integèrrim amor per la música, la dansa, el teatre, l'escoltisme, el muntanyisme, la cultura en general i sobretot la seva estima per la ciutat nadiua de El Prat de Llobregat.

Pregàries, poemes, música, parlaments, cançons, com "El Vell", "Pelegrí", "La valle del Riu Vermell", "La Moreneta", a càrrec del seu germà Marius, foren palesament ofrenat a la seva memòria seguit de Santa Misa, celebrada a l'església de la població i en que l'oferent exaltà les virtuts cristianes i l'amor per la seva terra, d'en Valentí Vilà, donaren constància del record i estima que causà la seva amistat pels presents.

Un dinar de germanor en la veïna població de Els Guiamets, farçit de cants de muntanya i l'alegre adéu-siau, donaren cloenda a la diada en memòria de l'amic Valentí.

MARIA ÀNGELS ARNAIZ I MEIZOSO
Pedagoga (El Prat 1943-2007)

Coincidint amb la diada de Sant Esteve, El Prat va perdre una personalitat representativa del seu desenvolupament com a ciutat. Maria Àngels Arnaiz i Meizoso (El Prat 1943-2007), va ser la primera directora de la secció delegada que després esdevingué l'institut Baldiri Guilera. Llicenciada en Filosofia i Lletres -també havia cursat estudis de Magisteri i Psicologia-, durant la major part de la seva carrera professional impartí classes de llengua i literatura espanyola, tant al Baldiri Guilera que organitzà, com a l'institut Salvador Dalí, on fou professora titular fins al darrer moment, amb la qual cosa va viure la Transició des d'aquell Prat on no es podien cursar oficialment els estudis de batxillerat, fins a l'estructura pedagògica actual, on són diverses les alternatives per cursar l'ensenyament mitjà.

Sens dubte, la pedagoga pratenca desapareguda era en si mateixa la memòria històrica d'aquesta evolució pedagògica i ciutadana, un referent per a tantes generacions de pratenacs que van formar i varen gaudir de la seva capacitat professional i qualitat humana. Des d'aquestes pàgines volem expressar el nostre condol als seus familiars i amics i el reconeixement a una vida al servei de la pedagogia.

Margarita Aleu, pintora

“No es pot arribar a l'abstracció des del no res”

L'artista pratenca exposa per primera vegada la seva obra pictòrica a la Torre Balcells

SERGI OLIVERA / Margarita Aleu (65 anys) és una artista de vocació de tota la vida, “de petita ja em dibuixava els meus contes”. Tenint l'art com a hobby dins el seu món quotidià ha anat avançant i evolucionant des que va aficionar-se a treballar la ceràmica, matèria en la qual sí que havia exposat fa uns anys. Pel que fa a la pintura, des del dibuix primigeni en carbó, la Margarita ha arribat a dominar les tècniques del pastel i els olis. Tot aquest aprenentatge ara serveix perquè podem gaudir d'un total de 32 quadres exposats a la Torre Balcells del 18 de gener fins l'1 de març de 2008 sota el títol d' Anàlisi Morfològic.

“Les meves primeres classes de dibuix van ser aquí al Prat amb la Marta Riera”. Després d'això va arribar el salt artístic cap a Barcelona, on va estudiar ceràmica a l'Escola Massana. “La ceràmica també t'obliga a treballar el dibuix, però mai havia tocat el color”. L'estudi de la Maite Marín va servir perquè la Margarita prengués un primer contacte amb la pintura, estil que ha perfeccionat a l'Escola Municipal d'Arts durant els últims 5 anys. D'aquest darrer període són les obres que podrem veure a l'exposició, que va ser muntada “gràcies als professors Maite Travé i Fito Valera, i també el Mallol que

L'exposició de Margarita Aleu mostra l'aprenentatge de l'artista a l'Escola d'Arts del Prat

em van animar molt... perquè jo tota sola no m'hagués atrevit”.

“L'anàlisi morfològic es refereix a agafar una composició, analitzar-la peça a peça i canviar el punt de mira, és com quan a l'escola analitzaves una frase gramaticalment”. La temàtica de les pintures de Margarita Aleu són majoritàriament natures

mortes pintades a oli amb suport de fusta, a vegades en sensació de desordre, jugant amb el concepte d'acumulació però sempre buscant l'equilibri estructural dins la morfologia del quadre, sense oblidar la perspectiva ni la llum. Tot plegat “un exercici d'introspecció estètica”. També podem trobar algun nu femení, tot dividit i analit-

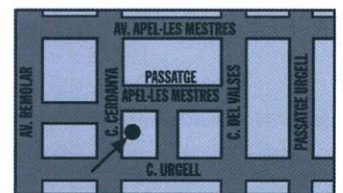
zat d'acord amb la particular morfologia que l'artista pratenca li dóna.

La Margarita Aleu considera que per pintar s'ha de tenir una bona base, “no es pot arribar a l'abstracció del no res, per exemple grans pintors com Joan Miró abans de pintar taques van demostrar una gran base de dibuix”. Els que més li agraden són Sorolla i Toulouse – Lautrec, i tot i que no es considera influenciada al cent per cent per aquests artistes admirats, la Margarita Aleu creu que a la llarga molts d'aquests gustos “els acabes reflectint inconscientment”.

Segons la visió de la pintora, al Prat hi ha un bon moviment artístic i destaca “el dinamisme que hi ha a l'escola de dibuix, on els professors et donen empenya per provar coses noves i a més et deixen llibertat”. Per Margarita Aleu el més important per dedicar-se a la pintura “és que t'ha d'agradar, es pot tenir un do però després cal que trobis un lloc on t'orientin bé. No es tracta només copiar la realitat tal com és, això seria fer un cromo, una foto. Pintar un quadre és molt més que fer una fotografia, per aquesta raó m'agrada dibuixar coses que veig en natural que no pas en una fotografia. D'aquesta manera pots observar molt millor els matisos i els efectes de la llum”. •

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• **SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL** •

Les improvitzacions artístiques del Dimitry i Peta

M. MARTÍNEZ / Fins al 13 de gener es va poder visitar a l'espai El Cub de La Capsa el projecte "Improvizando", de dos artistes urbans de l'escena barcelonina: el Dimitry i Peta. El seu llenguatge artístic es mou entre la contemporaneïtat: street art, il·lustració, informalisme, expressionisme abstracte, unit a diferents tècniques que van des del graffiti fins al collage. Un punt afegit d'aquesta proposta va ser que durant el mateix dia de la inauguració, els dos artistes van improvitzar

gran part del que es va poder veure fins el gener. Per als dos artistes, que han exposat a diferents galeries de l'estat, El Prat s'ha convertit en una segona residència, ja que actualment també es pot veure obra seva a les parets de la galeria-restaurant Ona Nuit, que durant el mes de desembre va protagonitzar una intervenció artística amb les propis el Dimitry i Peta, a més de la participació d'Asione, Megan, Splik, Cristina Martín i Sr. Tartera •

Agrupament Escolta i Guia Anton Vilà, Amic d'El Prat 2007

Una vegada fet el recompte dels vots emesos pels socis de la nostra entitat en el decurs de la Fira Avícola i la Mostra d'Entitats celebrada al llarg del proppassat mes de desembre ha resultat escollit, entre els candidats proposats, Amic d'El Prat 2007 l'Agrupament Escolta i Guia Anton Vilà pel seu cinquantè aniversari. Informarem oportunament de la data en que es farà el lliurament del guardó. •

Divuit propostes arriben a la segona convocatòria artística

DELTA / El 8 de gener va acabar la primera fase de la convocatòria artística "41° 19' 47" N 2° 6' 11" E", que impulsa, el Centre de Cultura Contemporània del Prat, La Capsa. En aquesta segona edició, s'han presentat divuit propostes artístiques, fet que evidencia una major participació que la primera edició.

Fins el 31 de gener restarà en marxa la segona fase de selecció dels treballs individuals o col·lectius que faran el seu procés de producció a La Capsa, des d'on s'oferirà un espai per compartir la reflexió i la producció artística amb la resta de seleccionat i amb el públic, basat en un treball de recerca al voltant del territori del Prat, de les seves comunitats i la seva diversitat cultural. Els artistes i les artistes tindran la possibilitat d'usar les instal·lacions i els recursos de l'equipament durant el procés de producció. La dotació econòmica d'aquesta convocatòria serà d'un màxim de 2.000 euros per a cada projecte seleccionat.

Cal recordar que a la darrera fase, els tres projectes escollits s'hauran de poder presentar en format d'exposició a la Sala d'Art Josep Bages del Centre d'Art Torre Muntadas, llevat del projecte que sigui seleccionat per presentar-se a l'espai públic. L'exposició dels treballs es realitzarà del 23 de maig al 22 de juny de 2008. La fase d'exposició es produirà i coordinarà amb els mitjans humans i econòmics d'un projecte de la programació regular de la Sala d'art Josep Bages. Aquesta fase tindrà un pressupost màxim total de 2500 euros i inclourà la publicació d'un catàleg que documentarà els tres projectes. •

Volem un museu del còmic!

Catalunya ha estat històricament pionera en el món de la historieta i la il·lustració, centre i motor d'editorials, d'autors i moviment socials relacionats amb la historieta.

És aquí on es van realitzar les primeres publicacions, on les principals editorials han estat i tenen en l'actualitat la seva seu, on històricament han conviscut un gran viver d'autors i publicacions. Seu de moviments socials i associatius i que, per exemple, organitza a Barcelona el principal i més antic saló comercial dedicat al món del còmic.

Es per això que cal impulsar la creació d'un museu dedicat al món de la historieta i la il·lustració, i la nostra ciutat podria ser una excel·lent seu. Aquest museu és necessari per a realitzar tasques crítiques que actualment no s'estan realitzant i que són imprescindibles per la nostra cultura, com la difusió i exposició de l'obra dels il·lustradors i autors d'historietes, la recuperació i documentació de publicacions, el foment de l'hàbit de la lectura, la formació de professionals, mestres, bibliotecaris, etc.

És a dir, donar a conèixer al públic la gran riquesa cultural que ha generat i estant generant els il·lustradors i "historietistes". La llista d'autors reconeguts que han realitzat la

seva tasca és llarga i gairebé podríem dir que interminable: Francisco Ibáñez, Joan Madorell, Lola Anglada, Pilarín Bayés, Alfons Figueras, Ivà, Escobar, Vázquez,...

Cal un lloc on poder centralitzar i coordinar la feina que actualment estan realitzant parcialment alguna biblioteca i fundacions privades, recollint tota la informació que actualment no s'està seleccionant enlloc i que perviu únicament en l'imaginari col·lectiu o en col·leccions privades, amb el risc de perdre parts fonamentals de la nostra cultura.

Per posar en marxa aquest museu és necessària la implicació de tots els estaments socials començant per les administracions locals, finalitzant amb les estatals i, fins i tot, les administracions europees. Cal el suport de les editorials, els autors, les distribuïdores, els botiguers... És a dir, les empreses i professionals del sector.

Cal, finalment, implicar la societat en general, no solament el públic, sinó que molt especialment a les associacions, fundacions, col·leccionistes, ja que en molts casos són els únics que actualment estan realitzant alguna tasca de conservació de la nostra cultura i memòria.

ASSOCIACIÓ AMICS DEL CÒMIC DEL PRAT

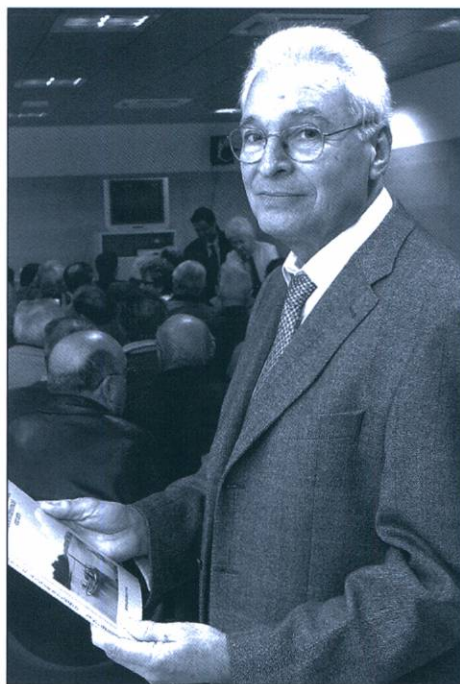
Presentació del llibre "Les barques de passatge del riu Llobregat al Prat, i la seva explotació (1327-1873)", d'en Joan Lluís Ferret

DELTA / El dia 13 de desembre de 2007, es va celebrar a l'Hotel d'Entitats la presentació del llibre del nostre amic Joan Lluís Ferret i Pujol, "Les barques de passatge del riu Llobregat al Prat, i la seva explotació (1327-1873)".

L'acte organitzat per "Amics d'El Prat", al qual assistí una nombrosa concurrència, es va iniciar amb uns paraules de salutació del President d'aquesta entitat, Jordi Codina i Roig, el qual entre altres coses va agrair que el llibre estigués dedicat al seu pare, el Dr. Jaume Codina.

En aquesta monografia històrica en Joan Lluís Ferret analitza en gran encert diversos aspectes relacionats directa o indirectament amb la barca de passatge. Com expresa en Jordi Codina, prologuista d'aquest treball d'investigació, el "... coneixement i perfil tècnic de l'autor s'hi afegeix una gran capacitat d'anàlisi econòmic que ens permet endinsar-nos en el coneixement de la realitat física del nostre riu".

Aquesta monografia posa de relleu, per una part el gran coneixement de les

Joan Lluís Ferret, amb el llibre que va presentar barques de passatge del riu, característiques (disseny, formes, construcció, ma-

terials), seguint la tradició de l'enginyeria nàutica de les diverses èpoques, i per l'altra un aprofundit anàlisi econòmic que podia de ben segur ser una tesi doctoral.

La presentació del llibre d'en Joan Lluís Ferret va anar a càrrec del conegut ambientòleg de la comarca, senyor Roger Lloret, antic directiu de la "Societat d'Aigües de Barcelona", resident a Cornellà, un veritable expert amb el riu Llobregat, el qual en la seva detallada intervenció va saber conjuminar els aspectes de caire més científic, com la temàtica associada a l'activitat econòmica, que repercutia amb la barca, amb altres aspectes més planers i entenedors de les diverses visicituds de relatives a les barques de pasatge del riu Llobregat per aconseguir una millor atenció del públic.

Felicitem a l'autor per aquesta interessant obra, que és sens dubte una aportació al nostre patrimoni bibliogràfic, i animem i esperem de la seva capacitat investigadora que fructifiqui amb una nou treball d'estudi de la història de la nostra ciutat. •

Concert de reis de l'Associació Musical

En Concert de Reis 2008 de l'Associació Musical del Prat de Llobregat al Teatre Modern es van oferir, com ja és tradicional, els valsos de Dimitri Shostakovich i Johann Strauss amb la seva Marxa Radetsky, amenitzada aquesta darrera, pel director de la Banda Simfònica que va fer participar el públic que omplia el teatre.

El Concert de Reis que ofereix l'Associació s'ha consolidat en els darrers anys, i avui en dia és per a tots els incondicionals de la Banda Simfònica l'aconteixement cultural que posa fi al Nadal.

L'Associació Musical del Prat i la seva Banda Simfònica preparen per als propers mesos i a tots els pratencs que desitgin sentir música en directe: el Concert de Primavera (2 de març), el concert-audiovisual de bandes sonores (4 de maig) i per al mes de juny, el concert de Sant Joan. •

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

flors company

Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat

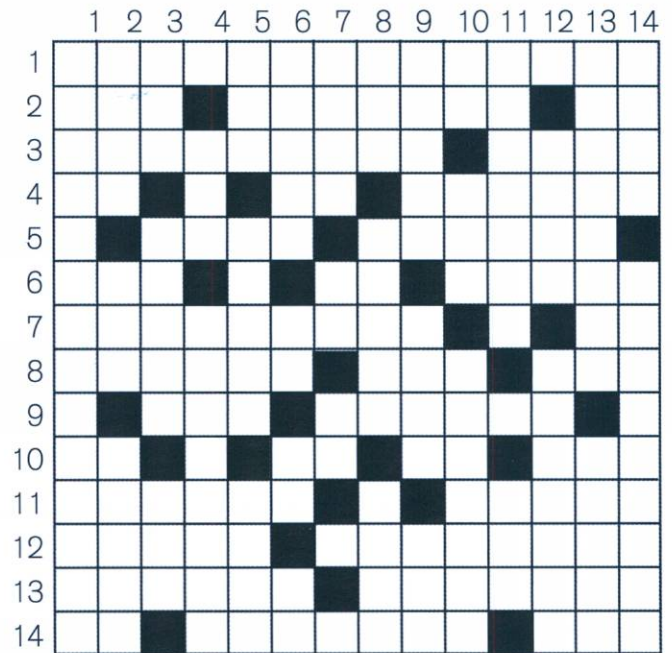

Patrigrama nº 49, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc

Horitzontals: 1. Telescopi que capta ones radioelèctriques (la FM marciana). – 2. Ressò. Observaria. Argó. – 3. Màquina que utilitzaven els pagesos per a ventar el gra. Dolç fruit de l'esbarzer. – 4. Au, quin metall tan preciós. Un romà. Així acaben tots els amors. Peça teatral d'humor sa i net. – 5. Conductor novell. Cautxú que esborra. Ocell deltaic que està sol. – 6. Utilitzo. Europa. El nostre de cada dia. Unitat d'inducció magnètica. – 7. *Al sud o a l'est, hi tenim els nostres morts.* Consonant que s'equivoca. L'extraterrestre més adorable. – 8. Del revés, metall de la família del platí. Si en fas un de massa, et passes. Pesar consonàntic. – 9. Vocal que sorprèn. Acaba el frunzit. *Nom popular de l'av. Josep Anselm Clavé.* Alfa. – 10. Sodi. Cu. El de reig és bolet apreciat. Un punt al dau. Tic ..., fa el rellotge. – 11. ... *del Prat, qui ens gestiona el líquid element.* Entrant a Roma, acaba l'amor. Municipi del Maresme on habita la tia Ana. – 12.. L'autor francès del Bolero més famós. ... *Prat, el jove futbol pratenc a Segona Regional.* – 13. Segueixis l'exemple. Giraré. – 14. Saludable. Escalfi el cap d'algú. Russa consonàntica.

Verticals: 1. Entre subversius i renovadors. – 2. Metall barreja de ferro i carboni. Al Japó, un cèntim de ien. Del revés, nom femení basc. – 3. Riu rus molt senyor. *Primer cognom de la historiadora i arxivera del Prat.* Grup de Vulcanistes Igualadins. – 4. Iode. Tronc nadalenc que caga dolç. Part del vestit on apareix el preu. – 5. Variant muntanyenca (i femenina?) de l'om. *Cal ..., el petit nom que també tenia Cal Cubano.* Minoria socialment privilegiada. – 6. Capgirat, estratagema. A les portes de Troia. Part de l'esquelet. La seva. – 7. Déu grec de l'amor. Arbre matemàtic. Ruteni, metall semblant al platí. Ball popular aragonès. Barcelona. – 8. Déu romà que s'amagava dins la llar. *Nom de pila de la historiadora que acaba de publicar la seva magnífica tesi sobre*

l'associacionisme cultural pratenc. Camí en contra de l'atur. – 9. Del revés, faré servir. La meuca més dolça de Billy Wilder. Desitja volar. – 10. I tant. Ferro on es rosteixen pollastres. Un que no beu. – 11. Que fa camises. Litre. Institut Navarclí de Botanòfils. – 12. Zero. Oest-Nord-Oest-Sud. *A pagès, un camp de patateres.* – 13. Grups de dos, com els mossos. Que no tenen cua, com els gripaus. – 14. Encès d'ira. Aquestes han estat sotmeses a un robatori violent.

Solucions al Patrigrama núm. 49:

Horitzontals: 1. RADIOTELÈSCOP; 2. ECO; 3. MIRA; 4. MIRA; 5. MIRA; 6. MIRA; 7. MIRA; 8. MIRA; 9. MIRA; 10. MIRA; 11. MIRA; 12. MIRA; 13. MIRA; 14. MIRA.

Verticals: 1. MIRA; 2. MIRA; 3. MIRA; 4. MIRA; 5. MIRA; 6. MIRA; 7. MIRA; 8. MIRA; 9. MIRA; 10. MIRA; 11. MIRA; 12. MIRA; 13. MIRA; 14. MIRA.

QUÈ FAN AL CAPRI

La historia comienza en Inglaterra un día de 1935. A pesar de la amenaza de la Guerra Mundial, Briony Tallis y su familia viven como privilegiados en una mansión. Briony, una escritora en ciernes, es una chica con mucha imaginación. Una serie de malentendidos hace que acuse a Robbie Turner, el hijo del ama de llaves y amante de su hermana Cecilia, de un crimen que no ha cometido. La acusación destruye el amor naciente entre Robbie y Cecilia, además de cambiar sus vidas

Programació febrer 2008

Estrenes confirmades: Divendres 1, dissabte 2 i divendres 3: "Ahora o nunca"; Divendres 8, dissabte 9 i diumenge 10: estrena simultània de "Asterix en los juegos olímpicos". Divendres 15, dissabte 16 i diumenge 17: estrena simultània de "Jumper". Divendres 29, dissabte 1 i 2 de març: estrena simultània de "En el punto de mira". Altres estrenes: "Expiación: más allá de la pasión", "Mimzy, más allá de la imaginación". Per confirmar programes i horaris truqueu al telèfon 93 379 59 43.

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Joan Fontanals Guasc, Antonio Gómez Plaza, Pere Cuadrat Ibern, Lluís Domènech Segura, Josep Simon Reverte, Joan Cartuixa, Miquel Aguirre Laserna, Elena Jordà Domènech i Josep Maria Estrach Fortuny. Les entrades es podran recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'oficina: dimarts i dijous de 8 a 14 h.

El Prat, campeón de invierno

MANOLO GOL / El final de año trajo consigo el título de campeón de invierno para el Prat, que también inició el año reafirmando su liderato. El equipo de Manolo Márquez, sin hacer un fútbol brillante, ha sabido sacar los partidos adelante y de seguir en esta línea los aficionados se llevarán una alegría al final de la temporada.

En el Maresme, lo mejor el resultado. Vilassar I, Prat 1

Flojo partido del Prat en su desplazamiento a Vilassar donde al final el Prat consiguió arañar un puntito al aprovechar la única ocasión clara de que dispuso ante un rival que tuvo sus opciones de sentenciar en la segunda parte. El gol de Ezquerria en el tramo final evitó lo que hubiese sido la primera derrota en campo contrario. El equipo fue este: Toni, Marçal, Raúl, Murillo (Costa 29'), Comas, Ernest, Palet (Mendoza 61'), Ezquerria, Jaime, Mark (Rulo 53') y Rubio.

Un gol de Palet, decidió. Prat I, Badalona B, 0

La visita al Sagnier del filial del Badalona se saldó con victoria por la mínima en un partido flojo que parecía acabaría sin goles, pero a falta de cinco minutos para la conclusión un pase en profundidad a la banda derecha de Rulo para Palet lo aprovechó el pequeño extremo para internarse unos metros y cruzar por bajo al fondo de la red, logrando su primer gol tras la vuelta al equipo. La alineación fue esta: Toni, Marçal, Iván, Raúl, Comas,

Prat que no pudo hacer nada más en el campo de la Montañesa en la víspera de la festividad de los niños, y repitió el resultado de su última visita hace un par de temporadas. Las dimensiones del terreno de juego, la presión de un rival muy motivado y alguna decisión errónea del colegiado dejaron sin victoria a los de Manolo Márquez, que hizo debutar al segundo hijo pródigo, Javi Lara. El equipo fue: Toni, Marçal, Iván, Murillo, Comas, Ernest, Palet (Jaco 83'), Ezquerria, Ochoa (Jaime 64'), Rulo y Rubio (Lara 73').

Jaime, Palet (Costa 93'), Ezquerria, Ochoa (Jaco 70'), Rulo y Rubio (Mendoza 76').

Resultado engañoso. Prat 3, Tortosa 0

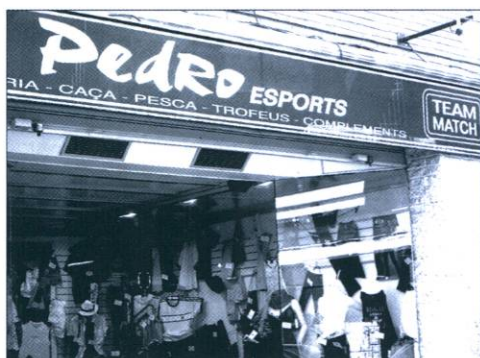
La semana resultó redonda, pues cuatro días después de ganar al Badalona B el Prat recibía en casa al Tortosa. Nada más iniciarse el partido el defensa Raúl remataba de cabeza al fondo de la portería y abría el camino de la victoria. Esto fue contraproducente, pues el partido entró en una dinámica de mucho centrocampismo y hasta la segunda parte no se volvió a animar con un Tortosa que buscaba el tanto del empate. Toni estuvo providencial y en los minutos finales un gol de Jaime y otro de Miguel Rubio acabaron de sentenciar el choque. Manolo Márquez puso en liza a: Toni, Marçal, Iván, Raúl, Comas, Ernest (Jaco 73'), Palet, Ezquerria, Ochoa (Jaime 65'), Rulo y Mendoza (Rubio 56').

Un punto real. Montañesa 0, Prat 0

Un punto fue el regalo de Reyes a un

Tras el descanso llegó el triunfo. Prat 2, Gramenet B 0

El comienzo de la segunda vuelta de la liga trajo consigo una nueva victoria de los pratenses ante un rival que ocupa la zona baja de la tabla. La clave del choque se produjo en la primera parte cuando el colegiado señaló un penalti de Iván a un delantero azulado y que el meta Toni, providencial, adivinó la intención del jugador de la Grama y detuvo el lanzamiento. Esto dio alas a los blanquillos, que decidieron el partido en la segunda parte cuando el filial colomense jugaba con diez por doble amonestación de uno de sus defensas. Palet abrió el camino del triunfo al remachar un rechace del meta a saque de esquina directo de Rulo. Ya en el tramo final Miguel Rubio, pichichi del equipo con diez goles, acabó de sentenciar al rematar solo un pase de Jaime. Jugaron este partido: Toni, Iván, Raúl (Marçal 89'), Murillo, Comas, Ernest, Palet, Ezquerria, Jaco (Jaime 64'), Rulo (Lara 80') y Rubio. •

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

TEAM MATCH

Pedro

ESPORTS

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Primera derrota del Juventud Prat

LILLO / Quince jornadas y más de seis meses han tenido que pasar para que el equipo de Rafa García conozca la primera derrota del campeonato. El 13 de enero los pratenses se desplazaban hasta Sitges para enfrentarse al Suburenses. Un segundo clasificado que supo jugar con las medidas del campo y ahogo a los juvenitos en la primera mitad. Unos primeros 45' en los que los de Rafa García no llegaron a entrar nunca en el partido y en la que los puntas eran islotes a la espera que les llegara algún balón por el suelo. A su vez la fragilidad defensiva propició que los locales se adelantaran a los 15' tras un córner. Con la sensación de tenerlo todo perdido el místico movió ficha y los cambios realizados surgieron el efecto esperado. A pesar de ello

en una de las primeras jugadas locales, una falta no señalada propició el segundo tanto local que ponía contra las cuerdas a los juvenitos. Con otra acti-

tud y otro posicionamiento en el campo, comenzó el asedio a la portería rival. Cabe decir que "la flor" de equipo campeón apareció en los dos

goles ya que tras dos jugada a balón parado y en apenas diez minutos la juve le dio la vuelta al marcador y lograba el empate. Con el partido loco y con más de 20' para la conclusión los pratenses fueron a por la victoria ante un rival muy tocado. Pero fue a falta de cinco minutos para la conclusión cuando en una protestada falta al borde del área de Cucu, el equipo de Sitges lograba una victoria in extremis. Golazo por la escuadra y solo cabía aplaudir el trabajo realizado por las dos partes. El 3-2 final deja al Suburenses a cuatro puntos del todavía líder Juventud Prat. Destacar la victoria una semana atrás en la reanudación del partido ante la Cope. El 0-1 fue suficiente para sumar tres importantes puntos. •

I Fútbol Base · Preferente

Los juveniles del Prat dan el acelerón

J.D.MUÑOZ / Después de unas jornadas en las que no acababa de decidirse, el juvenil de Preferente del AE Prat está a un paso de la segunda posición de la tabla, o lo que es lo mismo, la zona que da lugar a disputar la promoción para ascender a Nacional. El balance de los últimos partidos ha sido más provechoso y sobretodo, con una doble satisfacción. La derrota en Figueras por 7 goles a 1 no aparece en el casillero, ya que el Prat recurrió una alineación indebida de los ampurdaneses y los tres puntos volvieron en el autocar para el Sagnier. La goleada

contra la Peña Anguera, por 4 a 0 ha sido la guinda del pastel. De esta manera, los pupilos de Lluís están cada vez más cerca de la zona alta de la tabla y están dispuestos a quedarse allí durante toda esta segunda vuelta.

Por el contrario, el juvenil de Preferente de la Escola de Futbol Prat Blaugrana sigue sin levantar cabeza y con un pobre bagaje. En catorce jornadas disputadas, tan sólo han sumado cuatro puntos y la salvación está ya a once puntos, casi inalcanzable. A pesar de todo, los del Estruch experimentan cierta mejoría,

porque aunque siguen sin ganar, han cosechado tres empates en el último mes.

Los cadetes, en descenso

Los cadetes del AE Prat, entrenados por Juanjo Raga, se encuentran en zona de descenso a la preferente y con la salvación cada vez más lejos. La distancia, de cinco puntos al cierre de esta edición, es salvable a lo largo de la segunda vuelta. Los siguientes compromisos de los cadetes, contra Cornellà, Hospi y Jàbac serán definitivos para conocer las aspiraciones de los pupilos de Raga. •

Asesoría Técnica Laboral

ADMINISTRADOR DE FINQUES LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Resgistro Mercantil

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

|| Fútbol femení

Ylenia debutó con la Catalana

La selecció catalana femenina Sub-16. Ylenia, a la fila superior, la segona per la dreta.

MANOLO GOL / La jugadora pratense Ylenia Tribaldos debutó oficialment amb la Selecció de Catalunya Sub-16 en la Fase prèvia del Campionat d'Espanya de Seleccions que se disputà a la Rioja els dies 4 i 5 de gener. La delanterana jugà els dos partits que disputà la Selecció, el primer com-

pletament amb l'anfitriona amb victòria de les noies de Félix Gimeno per 3-1. El segon amb Murcia acabà amb goleada (9-0) i la delanterana pratense marcà l'últim gol: nada més saltar al terreny de joc. Ara Catalunya jugarà la fase final a Albacete a finals d'abril. •

|| Fútbol Sala · 1a Nacional B

Aspirando a todo

El Casa Alcalá ha encarado una buena racha durante diciembre

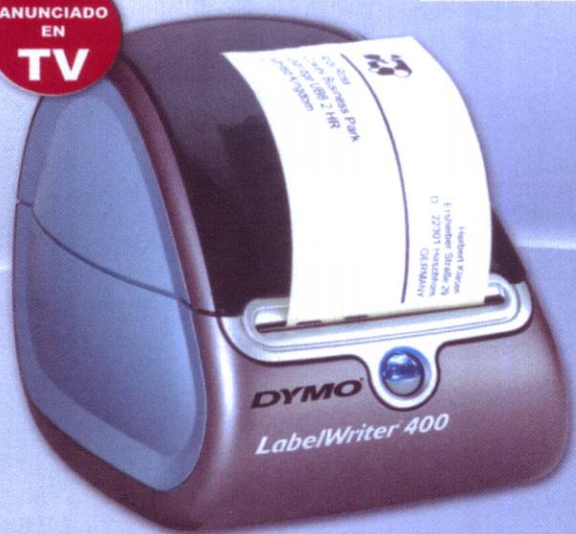
DELTA / Excelente mes el realizado tanto por el Casa Alcalá como por Sporting 77. En el grupo 2 de 1ª Nacional B el Casa Alcalá ha conseguido el pleno en los últimos encuentros, venciendo en sus tres envites, ante Leis Riones y Esparraguera ambos por 3-4 a domicilio y en feudo pratense por 5-3 al PB Cas-

telldefels. Los pratenses ocupan la segunda plaza de la clasificación con 31 puntos a dos del líder, Tárrega. Por su parte el Sporting 77 de la Preferente venció por 1-5 al Sansur Catalonia y empató en casa ante el Sang Culé (1-1). De esta forma ocupa el cuarto lugar con 23 puntos a cuatro del líder, Sporting Esplugues. •

LA NOVA DIMENSIÓ

DYMO

ANUNCIADO EN TV

La manera més senzilla d'imprimir etiquetes amb el seu PC o MAC

SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

GRUAS RION

AGENCIA DE TRANSPORTES

ESPECIALIDAD EN CAMIONES GRUA

- Servicio de volquete
- Servicios JiB
- Servicio 24 h.

Pablo Neruda, 51
Teléfono 93 521 82 70
fax. 93 379 49 13

Pel 2007, carbó; pel 2008...¿permanència?

IMANOL CRESPO - SERGI FALCÓ / El CB Prat Joventut no podia haver acomiadat l'any passat d'una forma pitjor: es desaprovaven dos partits davant rivals directes -Cornellà i Càceres- amb un joc molt pobre i, per a més inri, la baixa moral de l'equip es potencia-va amb la "desaparició" de Vedran Pusic, el jove croat que arribava per a ser el nou Henk Norel i se n'ha anat per la porta del darrere i amb uns números que deixen indiferent a tothom. Per sort, l'adversitat ha fet que l'equip es conjuri i rendeixi a un bon nivell: davant el Farho Gijón, un equip espectacular, es va fer un gran paper a casa -amb només 7 jugadors- a pesar de la derrota, i a la primera sortida de l'any, s'ha aconseguit una victòria davant l'Ourense que revifa l'esperança dels pratencs.

Els homes de Raventós acaben el 2007 de manera nefasta i comencen el 2008 amb un joc que fa somiar amb la permanència

Important davallada dels de Raventós. CB Prat Joventut 65 - WTC Cornellà 83

Monumental derrota per 18 punts davant el Cornellà a la pista Joan Busquets. Sorprenentment, després de la bona ratxa que portava l'equip, el CB Prat es va mostrar impotent davant el Cornellà, un rival directe en la lluita per la permanència.

Un mal inici dels pratencs ja va marcar tot el partit. El parcial dels visitants de 0 a 15 va fer que s'acabés el primer quart amb una irrecuperable resultat de 6 a 23. Al segon quart, i com ja ens tenen acostumats, es va intentar la reacció. Una tímida millora del joc dels de Josep Maria Raventós van fer que s'apropessin al marcador fins que una jugada polèmica va tornar a posar terra pel mig. Així, es va passar d'un possible 23 a 34 a un 21 a 39. A la segona meitat del partit, res a fer. El poc encert dels pratencs va fer que el Cornellà aconseguis un ampli avantatge en el marcador, irremuntable a l'últim quart.

Segueix la irregularitat. Càceres 2016 86 - CB Prat Joventut 68

Una nova i contundent derrota a casa del Càceres encenia totes les alarmes del CB Prat. Per si fora poc, era la tercera derrota consecutiva i el joc dels de Raventós no millorava respecte de la desfeta davant el Cornellà. Vedran Pusic desapareixia per primer cop de la llista del Prat per una suposada lesió, i ja no

tornaria a jugar amb l'equip de la nostra ciutat.

L'equip visitant va jugar sempre a remolc del Càceres, que es va distanciar al segon quart. Només responien els de sempre, Lleal i Martínez, amb 21 i 19 punts, respectivament, i McNaughton i Williams intentaven frenar els extrems amb voluntat.

Per reis una derrota davant el líder. CB Prat Joventut 74 - Calefacciones Farho Gijón 78

Sense el croat, apartat de l'equip després de no presentar-se a la tornada de Nadal, el CB Prat va perdre un partit que van lluitar i van treballar fins l'últim segon, tot i ser set efectius només. No ho van posar gens fàcil els de Raventós que van merèixer una mica més. Al final, els punts de Rajnak, 23, -la majoria des de la línia de 6'25- i el bon joc col·lectiu van donar la victòria al Gijón.

Des de ben principi del partit, les possibilitats de victòria semblaven impossibles. El joc en equip, el ritme ràpid i l'encert del Farho Gijón donaven l'avantatge als asturians. El Prat, però, no va llençar la tovallola i, al segon quart, s'acabava a només tres punts per sota, amb una gran actuació de David Martínez -únic base després de la lesió de Cristian Oliva i la baixa de Pere

Tomàs, convocat amb el DKV Joventut- amb 100% d'efectivitat.

A la segona meitat, fins i tot, el CB Prat va dominar per uns minuts en el marcador. Emperò, una actuació estelar de Rajnak va tornar a posar pel davant al Gijón. Ja als últims segons, un triple de Jofre Lleal apropava a l'equip a tres punts del Gijón, però, Suárez amb un altre triple, responia al veterà i posava les coses al seu joc. Al final, derrota i un sentiment agredolç amb un desenllaç trist després del gran partit que va qualificar l'equip pratenc, que s'enfonsava una mica més.

La victòria dels que sempre hi són. Ourense Grupo Juanes 78 - CB Prat Joventut 83

Aquest partit dona per fer un ball de números: 4 homes -Jofre Lleal, David Martínez, Joan Jordi Vall-Llobera i Chus Benito- van aconseguir 66 dels 83 punts que l'equip pratenc va fer a terres gallegues. I això que, de números, no en tenia gaires el Prat -almenys sobre el paper- per fer-se amb el partit: els de Raventós només havien guanyat 3 encontres en tota la temporada i es desplaçaven a casa de l'Ourense. A més, l'entrenador pratenc només comptava amb nou jugadors i es queien de la llista Pere Tomàs, Marc Rubio i, de nou, Vedran Pusic. El seu substitut també era una novetat: per fi Christian Eyenga, el jove congoleny vinculat a la Penya, jugava un partit amb el CB Prat, en el que aportaria 4 punts i 2 rebots en 14 minuts de joc.

El CB Prat va fer el millor inici de partit en el que va de temporada. Tant és així que, al termini del primer quart, els d'Ourense anaven per darrere amb un marcador de 22 a 31. La resta del partit, els gallescs van pressionar amb força als visitants, però els homes de Raventós van contrarestar les envestides de Nelson -19 punts i 13 rebots- amb uns números esplèndids en atac -Lleal, 21 punts; Joan Jordi, 16; Benito, 15 i Martínez, 14- i en defensa. De fet, al tercer quart només es van rebre 13 punts i en tot el partit, tant McNaughton com Williams, amb l'inesperat ajut de Vall-Llobera, amb set rebots, van tenir controlada la cistella que defensaven. Al final del partit, els pratencs van haver d'aguantar als locals sense aquests tres homes, que van cometre les cinc faltes, però l'esforç es va traduir amb una altra victòria a domicili. •

I Bàsquet

Èxit del 3x3 al carrer

J.A.A. / El passat 5 de gener a la Plaça Pau Casals del Prat de Llobregat el 3X3 organitzat entre la Federació Catalana de Bàsquet i l' A.E Bàsquet Pratenc amb el suport de la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament del Prat de Llobregat va aconseguir reunir a més de 100 jugadors i més de 90 partits. Des de les 9:30 hores es van disputar per sistema de lligueta diferents partits de bàsquet des de la categoria Mini (nascuts a l'any 1998) fins a la categoria Sènior tant masculí com femení. La participació va ser de luxe amb un total de 30 equips amb 4 jugadors per equip. L' esdeveniment a més de la vessant purament esportiva va tenir també un espai lúdic pels més petits amb un "castell - cistella" inflable que va tenir força èxit.

La plaça Pau Casal es va convertir per un dia en una luxosa pista de bàsquet

Pratenc) Sandra Broch, Rosa Broch, Nuria García i Cris Lacayo (divisió de plata femenina) i una quantitat molt interessant de jugadors del Prat.

Va ser un punt de trobada de jugadors i jugadores que per diversos motius van haver de marxar del Prat per continuar jugant, donant lloc a una esportivitat no sense la dosi justa de competitivitat en el moment dels partits.

Els guanyadors de les diferents categories van ser: Mini: E.R.J (Eric de Salas, José M^o Montoro, Roger Estévez i Ismael Benchouchou). Infants: Sense Nom 2 (Sergio Macías, Jordi Janer, Ismael González i Rafael Pérez). Juniors: Sense Nom (Alex Marin, Jordi Díaz i Daniel Hidalgo). Senior Fem: NRSC (Nuria García, Rosa Broch, Sandra Broch i Cris Lacayo). Senior Masc: Viejas Glorias (Jordi Ribas, Sergio Jiménez, Alberto Ribas i Jordi Buzón)

Els obsequis per als equips guanyadors van ser aportats pels diferents empreses i botigues pratencs com Marina Esports, Snatch Informàtica i Fruites Sa2pe. •

Va ser molt interessant la participació a categoria sènior masculí i femení amb jugadors com Jordi Boronat (Viladecans lliga E.B.A), Dani Carreter i Arturo Barro (C.E Laietà - Copa Catalunya), Josep Navarrete (ex-jugador del Sitges a Copa Catalunya ara al sènior de l' A.E Bàsquet

I Hoquei · Continua la racha

El buen estado de forma del CH Prat esta temporada ya no es una casualidad. Los pratenses son cuartos del grupo B de 2ª Catalana con 28 puntos, a tres del líder, Palau Plegamans. El C.H. Prat ha vencido en los tres últimos encuentros: Capellades (5-2), Piera (3-49 y Riudebitlles (3-2).

I Fútbol · Javi Lara también regresa

Otro ex jugador que regresa a la disciplina del Prat al igual que Palet es Javi Lara, el centrocampista que fichó por el Sabadell ha vuelto por la falta de oportunidades.

Moreno, operado del menisco

El pratense del Numancia Juan Carlos Moreno fue operado con éxito en Barcelona por el doctor Cugat del menisco de su rodilla derecha. El futbolista del conjunto de Soria tiene por delante una recuperación cercana a los dos meses.

I Taekwondo · Tres medallas en Rumania

Dos medallas de oro y una de bronce fueron el botín cosechado por los pratenses; Alberto Merino, Tamara Good y Jéniffer Asensio, respectivamente en el Open Internacional de Rumania en donde estuvieron presentes con la selección catalana de taekwondo.

I Patinaje de velocidad · Mejor resultado de la historia

La selección catalana de patinaje de velocidad formada en su mayoría por patinadores locales consiguió el bronce por equipos en la Copa América celebrada el pasado mes de diciembre en Panamá.

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

GRUPRAT S.A. C/MORERAS N° 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA) TEL: 902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

La reconversió de l'AE Bàsquet Pratenc

J.A. AGUADO / A l'any 1994 es va crear l'AE Bàsquet Pratenc Femení, primer club exclusivament femení dintre de la Federació Catalana de Bàsquet. L'origen d'aquest es va deure a la fusió entre la Terlenka Femenina i la secció femenina del CB Prat. A aquells anys en que l'esport no estava tan professionalitzat com ara, es va fer un pacte no escrit de no intrusió entre el bàsquet masculí i femení. Tretze anys després, la situació és molt diferent i a pesar de que l'AE Bàsquet Pratenc va tenir temporades fantàstiques arribant a federar fins a 12 equips exclusivament femenins, la realitat a l'any 2006 va ser de només 3 equips. Aquesta crisi va ser el resultat sobretot de la competència entre d'altres activitats esportives i els canvis als hàbits dels nens i joves.

Solucions a la crisi

Resulta complicat créixer dintre de l'esport si no et renoves, si no t'avances als problemes. I és tant evident que la línia de club que havia agafat l'AE Bàsquet Pratenc no tenia gaire futur i que l'equip tècnic compost a aquell moment per Joan Aguado i Pere Guijarro van apostar per fer un "proba pilot". Es va contactar amb les famílies de nens de categoria preinfantil per crear el primer equip masculí de la història del club. El resultat va ser fantàstic. Aquell equip va ser l'inici de la reconversió. A l'actualitat el club compta amb 11 equips federats, 4 de femenins, 6 de masculins i 1 de mixte. S'ha passat de tenir 30 jugadors a 116 en només 2 temporades.

Professionalització i sentiment pota blava

El lema principal de la entitat és "el bàsquet per la gent del Prat" i dintre dels marges normals, el que l'AE Bàsquet Pratenc vol és donar cabuda a tots aquelles

jugadors/es del Prat que vulguin jugar a bàsquet, que no hagin de sortir de la nostra ciutat si no volen. A l'actualitat tots els jugadors o han nascut o viuen al Prat.

Ser professionals, en el sentit de dedicar-se de forma seriosa, implicats, i mantenir l'esperit de club proper, de sentiment, no són termes incompatibles, com es pot demostrar a l'AE Bàsquet Pratenc.

Els problemes que es van patir a finals de 2006 va ser precisament per voler aplicar només un d'aquest dos conceptes i qui coneix una mica les característiques del club sap que s'ha de posar també la dosi correcta de sentiment per implicar a la gent del club (jugadores/jugadors, pares, socis...).

Equilibri és la paraula clau; entre professional i sentiment. De fet, des del club es busca això i s'aposta a més per la formació interna dels monitors presentant 11 el passat Nadal al curset d'iniciació impartit per la Federació Catalana de Bàsquet.

També els jugadors es senten dintre de la filosofia de l'entitat com es pot demostrar amb la participació d'ells a les

diferents activitats organitzades pel club.

Tot aquest creixement no està absent de problemes. És evident que un creixement quasi geomètric representa un problema (desitjable, però problema) a nivell organitzatiu que es va resolvent amb la feina dels membres de la junta directiva.

Però del que més es queixa l'AE Bàsquet Pratenc i a on més problemes s'han trobat és en diversos assumptes de caire extern com són el Pavelló; desbordat avui en dia per el volum de entitats que conviuen o el de la manca d'ajudes econòmiques. La disminució de la pràctica del bàsquet a l'escola es un altre inconvenient que es troba l'entitat. Al marge d'altres objectius esportius o econòmics l'AE Bàsquet Pratenc creu que s'ha de fer el màxim esforç per a que a l'horari extraescolar es practiqui esport (bàsquet o d'altre), es fomenti aquesta pràctica fins i tot a aquelles escoles que per motius diversos (recursos econòmics, ubicació llunyana, etc.) no es fa.

El bàsquet al carrer

Treure les cistelles al carrer és quelcom que l'AE Bàsquet Pratenc creu indispensable per revifar l'esperit que no fa gaires anys hi havia al Prat, amb uns jocs escolars que es disputaven a les pistes de l'escoles i que era estrany no veure una colla de nens i nenes amb una pilota sota el braç camí de qualsevol cistella per jugar-se un partidet o un 3x3. Per això aquesta entitat ha demostrat aquest compromís participant amb diverses activitats els darrers tres anys al carrer.

Actualment l'AE Bàsquet Pratenc ha deixat definitivament l'any 2008 de ser un club familiar per transformar-se en un club professional. Professional en treball, en implicació, en ganes i en sentiment "pota blava"; però sense oblidar el seu origen.

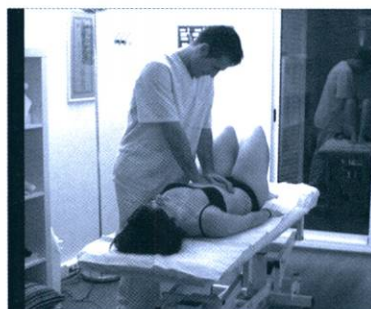
www.basquetpratenc.cat

GABINET D'OSTEOPATIA El Prat

Sergio Lucas Salas
Osteópata
C.O. MROE

Cita Prèvia
Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494

sergi_lucas@hotmail.com

El útero, la vagina y los ovarios son órganos que tienen movilidad y de ella depende su buen funcionamiento. Alteraciones menstruales, problemas postparto, molestias durante las relaciones sexuales, dolor lumbar de origen ginecológico, son tratados con eficacia desde la osteopatía.

Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

El Asador de Castilla

C. Castilla, 3 · El Prat de Llobregat · Tel. 93.478.08.37

SERVIMOS A DOMICILIO Y EN TIENDA, POLLOS A L'AST, PIZZAS, COMIDAS CASERAS

Llamenos y haga su pedido

PIZZAS

♦ Ciudad Real (Jamón, beicón, mozzarella y tomate)	7,50€	♦ Dulcinea (Salmón, gambas, mozzarella y tomate)	7,50€
♦ San Isidro (Jamón, champiñones, mozzarella y tomate)	6'00€	♦ Sancho Panza (Beicon, champiñones, cebolla, mozzarella y tomate)	7,50€
♦ Tropical (Jamón, piña, mozzarella y tomate)	6'00€	♦ Campo Santo (Vegetal de pimientos, alcachofas, olivas, champiñones, mozzarella y tomate)	7,50€
♦ Fuenllana (Atún, pimientos, olivas, mozzarella y tomate)	7'00€	♦ Cuatro estaciones (Jamón dulce, champiñones, alcachofas, olivas, mozzarella y tomate)	7,50€
♦ Cuatro quesos (Emental, rocafort, mozzarella don fino y tomate)	7'00€	♦ Palles (Jamón, mozzarella y tomate)	5,50€
♦ Los Molinos (Atún, anchoas, mozzarella y tomate)	6,50€	♦ La Mancha (Mozarella y tomate)	5'00€
		♦ Don Quijote (Carne, mozzarella y tomate)	7'50€

POLLOS A L'AST, COMIDAS CASERAS Y DEMÁS

♦ Pollo a l'ast	8,00€	♦ Pies de cerdo ración	3'50€
♦ 1/2 pollo a l'ast	4'20€	♦ Macarrones ración	2'50€
♦ Seis canelones	4'00€	♦ Ensaladilla rusa ración	2'50€
♦ Tres canelones	2'50€	♦ Hígado encebollao	2'50€
♦ Patatas asadas	2'50€		
♦ Croquetas	0,50€/unidad	PLATOS EXTRAS VARIADOS	
♦ Albóndigas ración	3'00€	♦ Empanada atún	2'50€
♦ Galtas ración	3'50€	♦ Tortilla de patatas	2'00€
♦ Cabeza de cordero	3'50€	♦ Bombas ración	2'50€
♦ Callos ración	3'00€	♦ Flamenquines	2'50€

BEBIDAS Y DEMÁS

♦ Coca-cola 2 litros	2'50€	♦ Latas cerveza	1'20€
♦ Xibeca 1'5 litro	2'50€	♦ Cava semi	6,00€
♦ Agua	1'00€	♦ Cava brut	7,50€
♦ Casera	1'50€	♦ Tinto de la casa	3'00€
♦ Latas Coca-cola	1'20€	♦ Blanco de la casa	3'00€
♦ Latas Fanta	1'20€	♦ Sidra	3'00€

HORARIOS

HORARIO DE TIENDA Y REPARTOS

Martes a viernes
de 19:00 a las 23:30

SÁBADOS, DOMINGOS Y FESTIVOS

De 10:00 a 16:00
y de 19:00 a 23:30

I Volei

Cara i creu per al volei pratenc

MÍRIAM ROURES / La irregularitat esta caracteritzant la temporada del CV Prat. Mentre que l'equip masculí sembla que va trobant el seu lloc a la lliga (amb tres victòries consecutives que els allunya de la part baixa de la taula), el sènior femení encara no coneix la victòria a la lliga.

Els nois de la Gemma Manero de mica en mica van adaptant-se a la nova direcció tècnica i recuperant el to d'altres temporades. Encadenen tres victòries seguides, fet que encara no s'havia produït en el que es porta de temporada. Després de la victòria davant el Sant Boi Júnior, els pratencs van derrotar al Llars Mundet B a domicili per 1 a 3 (25-22/16-25/16-25/21-25) en un partit relativament tranquil en l'últim partit abans de l'aturada per les vacances de Nadal. I en següent jornada, la primera del 2008, la dotzena de la temporada, van saber patir per guanyar al Vall d'Hebron B per 3 a 1 (25-21/26-24/17-

25/29-27) a les pistes del Julio Méndez. Un partit més complicat del que sembla

pel resultat final com indiquen els sets parcials. Els pratencs, amb aquestes victòries segueixen instal·lats a la part mitja de la classificació.

D'altra banda, el conjunt que dirigeix l'Albert Roures no aixeça cap i compte per derrotes els seus partits. En la darrera jornada abans de les vacances de Nadal l'equip pratenc van sumar la seva onzena derrota davant el Vall d'Hebron B a casa per 0-3 (14-25/22-25/19-25), una derrota molt dura i clara davant un rival que es troba a la part mitja de la taula. En la següent jornada, l'equip confiava començar el 2008 amb bon peu, però va poder ser i van sumar una nova derrota, aquesta vegada contra el Santa Coloma, 1-3 (19-25/22-25/25-12/21-25). Tot i aquests resultats tan dolents, l'equip confia en poder encadenar una bona ratxa per poder escalar

alguna posició a la classificació i deixar l'últim lloc. •

G.Y.M Studio
Fran Martín

Fitness · Pesas · Monitor personal · Preparación Física · Aerobic · Sauna · Masaje deportivo · Dietas (personalizadas) · Taekwondo (infantil y adultos) · Hapkido · Aikido

Horario: Lunes a Viernes de 8 a 12 h. y de 15 a 22 h.

C. Jaume Cananovas, 102-104 · 93 379 67 53 · gimstudio@terra.es

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Claveguerams
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

RESTAURANT Cal Ramon

Especialidades de surtido de ibéricos
Disfrute de nuestras tapas
Menú diario y reserva al **93.370.99.12**

C. PABLO NERUDA, 56 · EL PRAT DE LLOBREGAT · TEL. 93.370.99.12

CARNAVAL

DEL 31 DE GENER
AL 6 DE FEBRER

2008

ELS SET
PECATS
CAPITALS
(II)

L'AVARÍCIA

«L'AVAR ES CREMARÀ EN OLI BULLENT»

Ajuntament del Prat de Llobregat